

புதுமை கண்ட பேர்ந்து

(பிரயாண நால்)

ஆக்கியோன்

வித்தவான் பாறூர் P. D. கண்ணப்ப முதலியார்.

புத்தக நிலையம்

சுயவரம்

(புதுமைக்கலை கட்சி)

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at
<https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

முதற் பதிப்பு — ஜூன் 1949.
(பதிப்புசிமை)

விலை ரூ. 2

பாப்பா அக்ஷய், சென்னை.

முன் னுரை

செந்தமிழ் நாட்டுத் தேசியக் கல்லூர் பார
தியார் அவர்கள், மறைவாக, 'நமக்குள்ளே பழங்
கதைகள் கூறுவதிலோர் பயனுமில்லை' என்று
கூறியிருப்பதை ஒரு சிலர் அறிவர். அவ்வுரையை
கண்கு சிங்கித்தே புதுமை கண்ட பேரரஞ்சுர் என்னும்
இங்குள் வெளிவர ஏதுவாயிற்று. இங்நூலில்
புதுமை காணும் பேரவாயினால் மேற்கு நாட்டு
வர்கள் எவ்வளவு முயன்று பாடுபட்டனர் என்
பதும், இதன் பொருட்டு சிலர் உயிரையும் தியா
கம் செய்தனர் என்பதும், அதனால் இப்பொழுது
அப்புதிடங்கள் போக்கு வரவுக்குச் சாதகமாக
இருந்து வரணிபம், சமயம் முதலியவற்றை
வளர்ப்பதற்கும் துணையாயிருக்கின்றன என்
பதும் ஆகிய பல செய்திகள் கூறப்பட்டிருத்த
வின் இதனைப் பயிலும் மரணவர்களுக்கு ஊக்க
மும் உற்சாகமும் பிறக்கும் என்னும் நோக்கங்
கொண்டே இங்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.
இதனைத் தமிழ் உலகம் ஏற்று என்கிண இத்துறை
பிள் மென் மேலும் ஊக்கும் என்று எதிர்
நோக்குகிறேன்.

அம்மை அப்பர் அகம்
77, அவதானம் பாப்பையர் வீதி
கோ, சென்னை }
31-12-48

இங்களம்
பா. து. க.

பொருள்க்கம்

1. பெருஷவக் காணும் பெருமூயற்சி	...	1
2. ராயல் கழகமும் வரனிகழுச்சியும்	...	28
3. இருள் கவிந்த கண்டம்	...	51
4. நீர்வீழுச்சி கண்ட நல்லறிஞர்	...	72
5. அறிஞரைக் காணும் அவர்	...	81
6. இரு தருவங்கள்	...	89
7. இணையற்ற இமயம்	...	121

புதுமை கண்ட பேர்ந்து

1. பெருவைக் காணும் பெருமுயற்சி

இப்பேருலகில் கணக்கற்ற பல அண்டக்களும் தீவுகளும் உள்ளன. இவையாவற்றையும் பார்த்த வர்கள் எவருமில்லை. மக்களின் உணர்ச்சி எப்புது மையையும் காண அவாவி நிற்பது வெள்ளிடை மலிலயாகும். இவ்வணர்ச்சியால் பற்பல புதிய இடங்களைக் காண்த துணிந்து சென்ற சில வீரர்து வரலாறுகளைச் சிறிது கவனிப்போம்.

ஜோப்பாக் கண்டத்திற்கு மேற்கில் மூவாற்றும் மைல்களுக்கு அப்பால் இருப்பதாகக் கூறப்படும் செல்வம் கொழிக்கும் ஒரு புதுமையான நாட்டைப்பற்றிப் பலர் கேள்விப்பட்டிருந்தனராடோ தனர். அங்காட்டின் செல்வச்சிறப்பு, செல்வ வளம் மக்களின் மனத்தைத் திடுக்கிடக் கூடியது. ஆங்குள்ள ஆற்றங்கரை களில் மாணிக்கங்களும் ரத்தினங்களும் மலிந்து கிடந்தன என்று கூறிக் கொண்டனர். அங்குப் பைம்பொன் வெற்புகளும் விளக்கினார்கள். நகரங்களின் தெருக்கள் யாவும் பொன்னலும் வெள்ளியாலும் அமைக்கப் பட்டிருந்தனவார்கள். இவ்வாறு கிய சிந்தனைச் சிற்பமாகிய எட்டாடோடோவின் செல்வச் சிறப்புக்கள் உண்மையிலேயே அங்கு நிறைந்திருந்தன என்பது கூறப்பட்டது.

நம் இந்திய நாட்டின் ஆறுகள் பொன்னைக் கொழிக்கும் என்றும், வரைகளின் சிறப்புக்களையும் நகர்வனப்புக்களையும் உயர்வு நவிற்சியாகப் பொன் மயமானவை என்றும், கவிகள் புனைந்து குறிப்பிடுவது மரடு. என்றாலும் மாணிக்கம் நிறைந்த ஆறு களையும், பைம்பொன் மலைகளையும், பொன்புசிய தெருக்களையும் எவரும் என்றும் கண்டிலர். ஆனால் இப்புதிய நாட்டில் இவை யாவும் இயற்கையாகவே இயைந்திருந்தன என்பது அறிவுறுத்தப்பட்டது. இதனால் நம் நாட்டின் வளங்களைக் கூறவந்த தண்ட மிழ்ப் புலவர்கள் புனைந்து கூறிய யாவற்றையும் உயர்வு நவிற்சியாகக் கொள்ளாது இயற்கை நவிற்சியாகக் கொள்ளுதலில் இமுக்கு ஒன்றும் இல்லையென்பது இதனால் தெரியவருகிறதன்றோ?

‘ஆணிப்பொன் தகடுவீரிஞ்சும் மணிக் கதவும் நீன் வாயில்’ என்பதும் ‘பொன்னி பொன் கொழிக்கும்’ என்பதும் தமிழ் நாட்டுச் செல்வ வளைன நன்கு அறிவுறுத்தும் சான்றுகளாகும்.

இவ்வாரூப் சிரும் சிறப்பும், பேரும் புகழும் இங்கிலாந்து, போர்ச்சுகல், ஸ்பெயின் முதலிய நாட்டு மக்களின் மனத்தைத் தெரிதும் கவர்ந்தன. மேற்கூறிய அச்செல்வ வளங்கள் சிந்தனைக்கும் எட்டாக் கற்பணையோ என்று எண்ணுதற்குரியன எனிகுப்பினும், அதில் சிறிதளவேனும் உண்மை பிருக்கும் என்று கூறுவதில் யாதோர் இமுக்கும் இராது. ஆகவே புதுமை காண விழையும் வீர டீர் பஸ் இவ்வாரூம்பெரும் செல்வங்களைப் பெற முயன்றதில் வியப்பொன்று மில்லை.

சந்தேக்குறைய நானுற்றைம்பது ஆண்டுக் குக்குமுன் *ஸ்பெயின் தேசத்தில் †சான்டாமிங்கோ

என்ற நகரில் *பால்போ என்ற ஒரு வறிஞர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஊக்கம் மிகுந்தவர். அவர் தனது வாழ்க்கையைத் தோட்ட வேலையில் தொடங்கினார். மண்ணின் வள பால்போ வீரர் மறிந்து, இன்ன இடத்தில் இன்ன செடி இம்முறையில் வளர்ந்து இவ் வளவு பயன்தரும் என்பதை நண்குணர்ந்து, அத் தொழிலைத் திறம்பட நடத்திவந்தார். நாளைடவில் இத் தொழிலில் இவர் கொண்ட ஊக்கமும் உற்சாக மூம் குன்றியது. ஆனதால் இவர் வேறு துறைகளில் தமது நாட்டத்தைச் செலுத்த எண்ணினார்.

தோட்டக்காரராகிய பால்போவுக்கும் புதிய நாட்டின் செல்வச் சிறப்புக்களின் செய்தி எட்டியது. வேற்றுத் துறையில் பொருள் காண விழைந்த இவருக்கு இச் செய்தி ‘எட்டிய பொருள் கிட்டியது’ போலப் பட்டது. தான் செய்து வந்த தோட்ட வேலையை விட்டுப் பொருளீட்டும் வேட்டையில் நாட்டங் கொள்ளத் தலைப்பட்டார்.

பொருள் குவிந்த நாட்டையடைய வேண்டும் என்று நாட்டங்கொண்டும் யாது பயன்? அவ் விடத்தை யடையக் கால் நடையாகச் செல்ல இயலாது; கப்பலின் உதவியே காணவேண்டும். பால்போவுக்கு ஊக்கம், உற்சாகம், தீரம் முதலியன் இருந்தும் பிரயாணம் புறப்படப் போதிய பொருள் வசதி இல்லை. இருப்பினும் ‘தாம் வெளிநாடு செல்ல வேண்டும்’ என்று கொண்ட எண்ணத்திற் சிறிதும் குறைந்தாரில்லை. தம் மிடமும் பொருளில்லை; பிறர் உதவிகாடவிரும்பவுமில்லை. தந்திரச் செயல்புரிந்தே தம் கருத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தக்கதொரு சூழ்சியை ஆராய்வானார்.

1501-ம் ஆண்டு, பால்போ[†] ஒரு நாள் இரவு கடற்கரை சென்றார். அங்கிருங்கு மறுதினம் புறப்பட ஆயத்தமா யிருக்கும் கப்பல் ஒன்றில் ஏறிச் செல்ல அவாக் கொண்டார். எவரு மறியாதபடி ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய பீப்பாய் ஒன்றி அவர் புகுங்கு கொண்டார். எதிர்நோக்கியபடியே அந்தப் பீப்பாயும் கலத்தில் ஏற்றப் பால்போவின் பட்டது. கலமும் கடலில் செல்லத் பயணம் தொடங்கிற்று. ‘ஆசை வெட்கம் அறியாது’ என்று கூறுவது போல அவர் கொண்ட நோக்கம் நல்லதாக இருப்பினும், அவர் செய்யத் துணிந்த இச் செயல் எவ்வளவு வெட்ககரமானது என்பதையும் அவர் கருதினுள்ளில் அக்கப்பல் *டாரியன் வளைசூடாவில் ஒரு துறைமுகம் வந்து அடையும் வரையில் பால்போ பீப்பாயினின்றும் வெளிப்படவே யில்லை. துறைமுகத்தில் அது வந்தடைந்த பிறகுதான், அவர் தாம் கரங்குறைந்த கலத்தினின்றும் மெல்ல வெளி வந்துற்றார். எவ்வளவு அச்சத்துடனும், அபாயத்துடனும் அவர் இவ்விதம் வந்திருப்பார்? என்னே இவருக்கு வெளி நாட்டுப் பயணத்திலிருந்த பற்று!

இதன் பின் சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பால்போவைப் போன்றே நாடு காணும் ஊக்கமும் அணுக்கியும் மிக்க மற்றும் பலர் இவருடன் சொந்த கொண்டனர். இக்குழுவினர்க்கு இவரே தலைவராக விளங்கினார். குழுவினரில் † பிஸாரோ என்ற நாடு பெரு வீரர் முக்கியமானவர் ஆவார்.

பிஸாரோ பெஞ்சவீரர் ஸ்பெயின் தேசத்தில் உணவுக்காரர். கல்வி நிரம்பியவர் அல்லர்; ஒரு

முரட்டு மனிதர். இவர் ஊக்கமும், விடா முயற்சி யும், துணிபும், வீரமும் நிரம்பியவர். பிஸாரோ பேரு இளமைப் பருவத்தை மிகவும் இன் வீரர் னல்களுடன் கழித்தவர். பன்றிக் கூட்டங்களை மேய்த்து அதிற் கிடை கும் வருவாயைக் கொண்டு வழியிறு வளர்த்து வந்தார். பல்லாண்டுகளாகச் செய்து வரும் இத் தொழில் இவருக்குக் கடும் வெறுப்பையளித்தது. இங் நிலையிலுள்ள இவருக்கும் புதிய நாட்டின் செல்வ வளச் செய்தி எட்டியது. ஆற்றங் கரைகளிலுள்ள மாணிக்கங்களையும், மலைகளிலுள்ள பொன்னையும் வாறி எடுத்து வந்து வறுமை நீங்கலாமென நினைத்தல் இயல்பேயன்றே! இடையே எவ்வளவு இடுக்கண்கள் இருப்பினும் அச்செல்வ வளநாட்டைச் சென்றடைந்தே தீர்வது என்று துணிவு கொண்டார். தத்தளிக்கும் இளங் கொடிக்கு கொழு கொம்பு கிடைத்தது போன்று இவர் பால்போ வீரரை எதிர்ப்பட்டார். அவரது குழுவில் பிஸாரோ வும் கலந்து கொண்டார்.

உடல் உரமும் உள்ளக் கிளர்ச்சியும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற தளபதியாகிய பால்போவும் அவருடைய துணைவராகிய பிஸாரோவும், மற்றும் சில வீரர்களும் 1513-ம் ஆண்டு வட அமெரிக்காவையும் தென் அமெரிக்காவையும் இனைக்கும் குறுகிய நிலப் பரப்பை நோக்கிச் சென்றார். ஊக்கம் மிக்க இவ்வீரர்களின் உடலம் கடவிற் செல்லும் கலத்தில் இருந்த போதிலும், தாம் செல்லும் நாட்டிற்குத் தென்பாவிருக்கும் பொன்னும் மணியும் நிறைந்த நாட்டின்பாலேயே அவர்களது உள்ளம் சென்றடைந்திருந்தது. இவ்வாறு இவர்கள் போன்க கத்துடன் முன்னேறிச் சென்றும் அவர்களால் அந்தக் கடவில் அதிகத் தூரம் செல்ல முடியவில்லை.

மலைத் தொடர்களாலும், கடவில் மூழ்கியுள்ள சிறு குன்றுகளை ஒன்றாலும், குறைந்த ஆழமுள்ள நீர் நிலைகளாலும் அவர்களது பிரயாணம் சிறிது தடையற்றது. என்னுடைய இவர்கள் அதனால் மனம் சோர்வடைந்து பின்னடையாது தம் போக்கையே மேற்கொண்டனர். இறுதியாக இவர்களது எண்ணம் ஈடேறியது; கடந்து செல்லவேண்டிய குறு நெறி யையும் கடந்துவிட்டனர். பல இடுக்கண்களுக்குப் பிறகு பெருமாவை அடைந்தனர். குறைவான வசதி களும், போதிய பொருளும் இல்லாமல்யால் இவர்களது பயணம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு இயலாது போயிற்று.

தாம் மேற்கொண்ட பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த இக்குழுவினர் ஆங்கு பனமாவிலேயே சில ஆண்டுகள் தங்கவேண்டுவது அவசிய அரும்பேரும் மாயிற்று. பல ஆண்டுகள் கழிந்த உதவி பிறகே இவர்கள் திரும்பவும் தமது பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுவதா யிற்று. பனமாவிலுள்ள ஸ்பானிய மடத்துத் தலைவர் பெரிதும் பண்டதவி செய்து இவர்களை ஊக்குவதாக வர்க்களித்தார். மற்றும் ஸ்பெயின் தேசத்தைச் சேர்ந்த ஆங்குள்ள *அல்மாக்ரோ என்ற ஊக்கம் மிக்க ஒரு சிறந்த போர்வீரனும் தன்னுவியன்ற உதவியை யளிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டான். புதுமை காண்பதிலும், பொருளீட்டுவதிலும் அல்மாக்ரோ கொண்டுள்ள ஊக்கமும் அவாவும் பிலாரோவின் நாட்டங்கட்டு எவ்விதத்தும் குறைந்தல்ல.

பகுமாவிலேயே புதுமை காண விழுந்த உள்ளக் கிளர்ச்சி மிக்க வீரர்கள் ஒரு நாற்றுவர்

இவர்களுடன் தலைவர் இணங்கினர். இத்தகைய பொருளுத்தனியும், துணை உதவியும் பெற்ற பிலா ரோவும் பால்போவும் 1524-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதி யில் புது உலகை நோக்கித் தமது பிரயாணத்தைத் தொடங்கினர். இவர்கள் ஏற்பாடு செய்துகொண்ட படி அல்மாக்ரோ வேறொரு சிறு கப்பலில் மேலும் சில பொருள்களுடனும், மிகுதியான உணவுப் பொருள்களுடனும் புறப்பட்டு விரைவில் பிலா ரோவைச் சேர்ந்து கொள்வது என்றும் முடிவு செய்து கொண்டனர்.

பிலாரோவும் குழுவினரும் பனுமாவுக்குத் தென் கிழக்கிலுள்ள *முத்துத் தீவையடைந்தனர். அங்கோரிடத்தில் கலத்தை நிறுத்திவிட்டுப் பிலாரோ கரையிலிருங்கிக் கால் நடை முத்துத் தீவை உள் நோக்கிச் சென்றார். அங்கு தீவு மக்களின் உறைவிடம் ஏதேனும் இருக்கின்றதோ என்று ஆராயலானார். உள் ஓட்டையடைய ஒரு பெருங் காட்டைக் கடக்க வேண்டுவதாயிற்று. அதைக் கடந்து செல்வதாயின் கோடரிகொண்டு மரங்களையும் புதர்களையும் வெட்டியே வழி செய்துகொள்ள வேண்டும் எனத் தோன்றியது. ‘காடு வெட்டிக் கடுநெறி காண்பது ஆம் வந்த வழி திரும்புவதே சால்புடைத்து’ என்று பிலாரோ உளங்கொண்டார். மேலும் தாம் நாடு வந்த பொன்னேனும், மணியேனும், பிபாற்சாலை களையேனும் கானுது ஏமாற்றமடைந்தார். மக்களே தென்படாத அந்தத் தீவில் தாம் காணவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை என்று தேர்ந்து, திரும்புத் தலை வந்துற்றார். தென்றிசை நோக்கியே கலத்தைச் செலுத்தலானார்.

இவரது கப்பல் ஆழியின் நடுவே போய்க் கொண்டிருக்கையில் ஒரு பெரும் புயல் அடித்தது. அதனால் இவர்களது மரக்கலம் உற்ற கலக்கத்திற்கு அளவே யில்லை. ‘குருவளியில் அகப் சூருவளி பட்ட கப்பலே போன்று’ என வழங்கும் தொடரின் உண்மையை இதனை நேரிற் கண்டவர் நன்கு உணர்ந்திருப்பார். ‘பட்ட காலிலே படும்; கெட்ட குடியே கெடும்’ என்பது முதுமொழியல்லவா? வளி யால் வாட்டமுற்ற வனமையராம் பிளாரோ; தாம் கொணர்ந்திருந்த உணவுப் பொருள்கள் குறைந்துவிட்டதை உணர்ந்தார். உணவு சேகரித்து நிரப்பவேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகி விட்டது. உண்ண உணவும், பருக நீரும் நிரப்பிக் கொள்வான் வேண்டிக் கரையோரமாக ஓரிடத்தில் கலத்தை நிறுத்திக் கரையிலிருங்கினர்.

ஆங்கு நிறைந்திருந்த மரங்களின் பழங்களிற் சிலவற்றை ஆவலோடு புசித்தனர். அருகிலிருந்த குட்டை யொன்றில் நீர் பருகச் சென்றனர்.

அந்தோ! இவர்களது நிலைமை மிகவும் பசிப்பினி பரிதாபமாகக் காணப்பட்டது. இவர்கள்

அருங்திய பழங்கள் இவர்களின் தேக நிலைக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. குளம், குட்டை களில் நிறைந்திருந்த நீர், நச்சுத்தன்மை பொருங்தியதாக இருந்தன. புயலடித்ததால் குழ நீர் கேடுற்றது. குழுவினரில் சிலர் பீநாய்வாரப்பட்டனர். இந்ஸ்ரேஸ் பிளாரோவுக்கு இன்னது செய்வுதனாலே புரியவில்லை. இதற்கேதேனும் வழி கண்ண விழைந்தார். உணவும் நீரும் இன்றி என்கொய இயலும்!

இவ்வித இன்னல்களுக்காளான பிளாரோ, தாழும் தம் குழுவினரும் உயிருடனிருக்க உணவுப்

பொருள்கள் கொண்டவது யிக் அவசியம் எனக் கண்டார். உடனே பாதிப்பேரை கலத்துடன் முத்துத் தீவு சென்று அங்கிருந்து உணவுப் பொருள்களை நிரப்பி வர வேண்டுமென்று திட்டம் செய்து, அவர்களைய னுப்பினர் எஞ்சியவர்களுடன் தாம் மட்டும் இந்த இடத்திலேயே இருந்துவர உறுதிகொண்டார். கப்பல் திரும்பி இவ்விடம் வந்த டையும் இடைக்காலத்தில் இவர்களைடந்த அல்லல் களுக்கு அளவேயில்லை. தலைவராகிய பிளாரோ நோய் கொண்டாரேனும் அதன் பொருட்டு உள்ள தளர்ந்தாரில்லை. தலைவராகிய தாமே தளரின், ஏண்யோர் மிகுதியும் தளர்க்கு ஊக்கங்குன்ற, மேற்கொண்ட எண்ணம் ஈடேற்றுமற் போய்விடு தற்கு ஏதுவாகுமே என்று அஞ்சினார். தமக்குரிய உணவையும் பிறர்க்கீந்து அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டிவந்தார். தம்மால் இயன்றவரையில் தம் குழு னினர்க்கு உதவி, அவர்களது ஊக்கம் தளராதபடி செய்துவந்தார். இதுவன்றே ‘தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்’ என்னும் முதுமொழிக் குரிய எடுத்துக்காட்டு!

தன்பழும் இன்பழும் மாறிமாறி வருவது இயல்ல. நம் வாழ்நாளில் தேய்ப்பிறை வளர்ப்பிறை இரண்டும் கண்டுவருகிறோமல்லவா? துன்புற்றிருக்த இவர்கள் மங்கிழவுறுதற்கேற்ற நிகழ்ச்சி யொன்று நேர்ந்தது. பிளாரோ ஒரு நாள் தம்முடன் சிலரை அழைத்துக்கொண்டு தாம் இறங்கியிருந்த இடத்தினின்றும் உள்ளாடு நோக்கிச் சென்றார். பல பெருமரங்கள் நிறைந்திருந்த ஓர் அடைப்புக்கு அப்பால் ஒரு சிறு கிராமம் இலங்குவதைக் கண்ணுற்றனர். ஆங்கு வதிந்த நாட்டுமக்கள் இவர்களைக் காண்னும் பயந்து ஓட்டத் தொடங்கினர். பிளாரோ குழுவினர் முன்னேறிச் சென்று அம்மக்களின் உணவிடங்

களாகிய சிற்றில்லங்களின் முன்பு சென்று பார்த்தனர். அவர்களாடைந்த ஆச்சரியத்திற்கு அளவே பயந்த யில்லை. தானியங்கள், நல்ல காய்மக்கள் கணிகள், தேங்காய் முதலிய பல உணவுப்பொருள்கள் அங்கு நிறைந்திருந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டார்கள்.

இவர்கள் இவ்வாறு முன்னேறியதைக் கண்டு பயந்த மக்கள் பின்னும் ஒடிக்கொண்டே யிருந்தார்கள். அதன் பின் இவர்களது செய்கைகளை மறைவிடத்திருந்து கவனித்தார்கள். இதையறிந்த பிளாரோ அருகே யிருந்த சிலருக்கு நட்புக்குறிகள் காண்பித்துச் சமிக்ஞை செய்தார்.

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்

என்பது மனி மொழிதானே! பிளாரோ அன்பு கலந்த முகத்துடன் அவர்களை அழைத்ததனால் அந்நாட்டு மக்களுள் குதரியமிக்க ஒருவன் இவர்களை நோக்கி மெல்ல, அருகே வந்தடைந்தான். இந்த மனிதன் தன் கை கால்களில் கலப்பற்ற தூய பொன்னுலான அணிகலன்களைப் பெருவாரியாய்ப்பட்டிக் கொண்டிருந்தான். சாதாரணமாய்க் காணப்பட்ட இம்மனிதன் பூண்டிருந்த ஆடக ஆபரணங்களைக் கண்ணுற்ற பிளாரோவும் ஏனையோரும் பெருவியப்படைந்தனர். அவற்றைக் கண்ணுறக்கண்டனர். செல்வம் செழிக்கும் பொன்னுளிந்துள்ள நாடு செய்மையிலிலை; அன்றையிலேயே உள்ளது; தாம் கேள்வியுற்றவை வெறும் களவுப் பொருள் அல்ல; என்பதை உணர்ந்து ஆனந்தத் கூத்தாடினர். பெருங்கவலை கொண்டு உற்சாக்கம் குன்றியிருந்த இக்குழுவினர் இப்போது

மகிழ்ச்சி மேலோங்கியவராகத் தம் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர்.

முத்துத் தீவை நோக்கிச் சென்ற கலம் சுமார் ஒன்றரை மாதங் கழித்தே மீண்டும் வந்துற்றது. திரும்பி வந்து சேர்ந்த வீரர்கள் மிகவும் இரங்கத் தக்க நிலையில் தம் பழைய நண்பர்களைக் கலம் கண்டனர். பிளாரோவுடன் தங்கி வந்துற்றது யிருந்த குழுவினருள் சிலர் இறந்து ஒழிந்தனர். சிலர் நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தினர். இந் நிலையில்தான் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களுடனும் மற்றும் பல சாதனங்களுடனும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

சிறிதும் தாமதிக்காது பிளாரோ யாவருடனும் கப்பலீத் தென்கரைநோக்கிச் செலுத்தினார். இவர் செல்லுமிடங்கள் தோறும் அங் நாட்டு மக்கள் உறைந்திருக்கக் கண்டனர். சுற்று உள் நாட்டு நாகரிகம் பொருந்திய மக்கள் வாழும் மக்கள் இடங்கள் தென்படலாயின. இவ்வித மான இடங்கள் ஒன்றில் கலத்தை விட்டுக் கரை சேர்ந்தனர். சிறிது உள்ளடங்கிய ஒரு நகரம் புலப்பட்டது. இவர்கள் இதுவரை கண்டுவந்த கிராமங்களைவிட இந் நகர் மிகப் பெரிதாகவும், நல்ல அமைப்புடனும் காணப்பட்டது. நகரினுட் சென்று காணவேண்டும் என்ற ஆவ ஆடன் பிளாரோ, தன் ஆடன் வரும் சில வீரர்களை அவ்லூர் மக்களுடன் உறவாட அனுப்பினார் இங்கும் அந்த மக்கள் இவர்களைக் கண்டதும் ஓட்டமெடுத்தனர்.

இங்கர மாந்தர்கள் கோழைகள் அவ்வர்; இவர்களும் சிறந்த போர் வீரர்களே. அங்கியரது

குழு இரு பிரிவாகப் பிரிந்திருப்பதையறிந்த இவர்கள் அவற்றுள் ஒரு கூட்டத்தைச் சினததுடன் எதிர்த்தனர். இவ்வித வரவேற்பைச் சிறிதும் பிலாரோ எதிர்தோக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவர் சிறிதும் மனங் கலங்கவில்லை. தமது ஒப்பற்ற வீரர்களுடன், அந்நாட்டவரின் கூட்டத்தை எதிர்த்துப் பொருது, அவர்களைப் புறழுதுகிட்ச செய்தனர். இந்தச் சிறு சண்டையிலும் தம் வீரர்களை இழக்க நேரிட்டது.

அம் மக்கள் இது சமயம் தோல்வியுற்ற போதி மூம் கையிய மிழக்காது திரும்பவும் எதிர்ப்பதற்குத் தக்க சமயம் எதிர்பார்த்திருந்தனர். பிலாரோ தான் இங்குமுனிற்குத் தலைவன் என்பதை எதிர்ப்பு நின்த அவர்கள், பிலாரோ சம்ரூ அயர்ந்திருந்த நேரத்தில் திடீரென்று எதிர்த்தனர். வில்லம்புக்களையும் சொல்லம்புக்களையும் பொழுந்தனர். நஞ்சுட்டிய வேல்களை வீசினர். பிலாரோவையே நேரிட்டயாகவே தாக்கத் தொடங்கினர். பிலாரோவின் வீரர்களோ எண்ணிக்கையில் குறைந்துள்ளனர். எதிரிகளின் கூட்டமோ பெரும் தொகையாக எல்லை யற்றிருந்தது. சிறந்த போர் வீரனுகிய பிலாரோ இந்திலையில் இவர்களை யெதிர்ப்பது தக்கது அன்று என்பதை உடனே உணர்ந்தனர். ‘கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து’ என்னும் கொள்கைப்படி இவர் சிறிது பின்வாங்குவார் போன்று போக்குக் காட்டினார். இவ்வாறு இவர்கள் பின்னடைந்தாலும் எதிரிகள் அம்பு வீசுவதை நிறுத்தவில்லை. பிலாரோவை நோக்கி அவர்கள் ஏறிந்த வேல்களும், கூரிய அம்புகளும், அவருக்கு அநேத காயங்களை உண்டாக்கின.

இத்தகைய ஆபத்தான் நேரத்தில் இவரைப் பிரிந்து சென்ற பாதி வீரர்களும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். மிக்க ஊக்கத்துடன் இவ்வீரர்கள் எல்லோரும் ஒரே முகமாக வீராவேசத்துடன் எதிர்க்கவும் எதிரிகள் ஒட்டம் பிடித்தார்கள். இந்த எதிர்ப்பில் பிஸாரோ வெற்றி கண்டபோதி மூம் அவரது வீரருள் ஜவர் உயிர் இழக்க நேரிட்டது; மற்றும் பலர் படுகாய் முற்றனர்.

பிஸாரோ குழுவினர் பிரயாணத்தை அவ்விடத்திலிருந்து தொடர்ந்து நடத்துவது அரிதாகத் தென்பட்டது. காலனிலையும் பழுதுற்றிருந்தது. இவ்வளவு இடையூறுகள் இருந்தும் தாம் காண விழையும் பெருவின் செல்வத்தைக் கண்டே மீளவேண்டினர் பிஸாரோ. என்னே இவரது ஊக்கத்தின் உறுதி! தாம் போகுமிடங்களிலுள்ள மக்களின் போர் நாட்டமும், எதிர்க்கும் திறமையும் நேரிற கண்ட பிஸாரோ, ஏராளமான ஆயுதங்களுடனும் போர்க் கருவிகளுடனும், நிறைந்த பண வசதியுடனும் சென்றுவன்றிப் பெருவைக் காணும் திருவை அடைய இயலாதென்பதைத் தெள்ளன உணர்ந்தார். † சான் ஜூனான் ஆற்றின் வரையில் அவர்கள் வந்து சேர்ந்தும் இத்தகைய வசதிகள் இல்லாதிருந்ததால் தொடர்ந்து செல்லாது திரும்பிவிடுவதே அறிவுடைமையாகும் என்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்டனர். அவ்வாறே மீண்டும் பனுமாவை நோக்கித் திரும்பினர். முன்னம் செய்துகொண்ட ஏற்பாட்டின்படி மற்றென்றாக கப்பலுடன் புறப்பட்ட அல்மாக்ரோவும் சான் ஜூனான் வரையில் வந்தும், பிஸாரோவின் குழுங்னரைச் சந்திக்க இயலாததால் அவரும் மனம் ஒடிந்து பனுமாவிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

இரண்டாவது பெரு முயற்சி

பொன் திகழும் பெருவை யடைவதற்கான பணமும், பொருளும் துணையும் பெறுவதற்குத் திரும்பி வந்தடைந்த பிலாரோ குழுவினர் ஒர் இரண்டாண்டுகள் பனமாவில் தங்கி ஆழியில் சேல்ல னார். தக்காரைக் கண்டு பெரும் ஆயத்தம் பொருள் ஈட்டினார்கள். ஊக்க மிக்க வாலிபர்கள் இவர்களை வலிய வந்தடைந்து துணை வருவதாக இணைந்து வந்தனர். ஆகவே இம்முறை பெருவைக் காண, பலத்த ஆயத் தங்கள் செய்யப்பட்டன. இதற்காக இரு கப்பல் கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன; பல ஆயதங்களும் போர்க் கருவிகளும் தயாரிக்கப்பட்டன. கப்பலைச் செலுத்தச் சிறந்த மீகாமர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆழியின் ஆழத்தினையும், வழியின் உளவையும் தக்கவாறு நுட்பமாயறிவதில் அனுபவம் மிக்க *பார்த்தலே மியூ ரூயி, மீகாமர் தலைவருக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் ஒரு மீகாமர் மட்டும் அன்றி ஒரு சிறந்த போர்வீரர் தலைவருமாவார்.

இத்தகைய வசதிகளைத் தயாரித்துக் கொண்டு தம் அரும்பெரும் குழுவினருடன் திரும்பவும் இரண்டாவது முறையாக பெருவைக் காண ஆயத்தமானார். பிலாரோ பெருவைக் காணுது திரும்புவதில்லை எனக் கங்கணம் பூண்டனர்.

எண்ணியர் எண்ணியர்க்கு எய்துவர் எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்

* Barthalomeu Ruiz

என்பது உண்மை யுரை அன்றே ! யாவரும் வெற்றித் திரு உறுக எனக் கூறி வழியனுப்ப பிளைரோ இரண்டு கப்பல்களுடன் பழுமா விட்டுப் புறப்பட்டார்.

தாங்கள் முன் சென்றடைந்த சான் ஐவான் நதி வரையில் வேறு எங்கும் நிற்காமல் நேரே சென்றடைந்தார்கள். அவ்விடத்தை அடைந்ததும் அணைவரும் கூடி ஒரு கூட்டமிட்டார்கள். அல்லமாக்ரோமறுபடியும் பழுமாசென்று மேலும் பொருளும் துணையும் பெற்று வரவேண்டும் என்றும் சூரிதெற்கு நோக்கிச் சென்று வழி எவ்வாறுள்ளது என்று உளவறிந்து வந்து தெரிவிக்க வேண்டியது என்றும், இவர்கள் இருவரும் திரும்பி வரும்வரையில் பிளைரோ அவ்விடத்தேயே தங்கியிருக்கவேண்டியது என்றும் முடிவு செய்துகொண்டனர். இவர்கள் இத்திட்டப்படி பிரிந்து செல்லுமுன் உள்ள நாட்டிலிருந்து ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று தம்மை எதிர்ப்பட்ட சில பேர்களைப் பிடித்து வந்தனர். இவர்களும் மதித்தற்கரிய பொன்னுபரணங்களை அணிந்திருந்தனர். அவற்றையும் தம் வசமாக்கிக் கொண்டனர். இவற்றில் சிவைற்றை அல்லமாக்ரோ எடுத்து சென்றான். இவற்றைக் காண்பித்து ஆலையூட்டித் துணைவீரர்களைச் சேகரிக்கலாம் என்பதே அவனது துணிவு.

தென் றிசை நோக்கிப் புறப்பட்ட சூரிய எவ்வித இடையூறுமின்றி அமெரிக்காவின் மேற்குப் பாகத்திலுள்ள கடலில் சென்றுகொண்டே யிருந்தான். முக்கிய நிகழ்ச்சி ஏதுமின்றி தெற்கு நோக்கியே கலத்தைச் செலுத்தினான். இவ்வாறு செல்லுங்கால் ஒருநாள் சூரிய, அருளிலே கப்பல் ஒன்று தன்னினாடி விரைந்து வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்று

யிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான். இத்தகைய கலத்தைச் செலுத்துபவர்கள் யாரோனும் ஐரோப்பியராகத் தான் இருக்கவேண்டும் என்றே எண்ணினான். அந்தக் கப்பலும் இவனை அண்மியது. அருகுற்ற கலத்தைக் கண்டதும் அந்நாட்டு மக்களே அதில் சிரமமிருக்கவும், அவர்களே அதைச் செலுத்துவதும் கண்டு மிக ஆச்சரிய முற்றுன். இம் மக்களும் இவ்வாறு உயர்ந்தமுறையிலும் செலுத்துகின்றனரே என பெரு வியப்புக் கொண்டார்.

ஞாயி அக்கப்பவில் உள்ளவர்களைத் தன் கலத்திற்கு வந்து பார்க்குமாறு அன்புடன் அழைத்தான். அவர்கள் சிறந்த விலை யுயர்ந்த ஆடையணிகளை அணிந்திருந்தனர். ஆடைமேப்பேஸ் அணிகளால் அலங்காரம் செய்து மக்கள் கொண்டிருந்த அவர்கள் மேனி பொன்னெனப் பொலிவுபெற்றதைக் கண்டப்பானியர் பெரிதும் வியந்து இறும்புதெய்தினர். அவர்கள் அணிந்திருந்த உடைகளும், விலையேறப் பெற்றவையாகும். அல்பாக்கா, லாமா ஆகிய பிராணிகளின் அழிய உரோமங்களினால் தயாரிக்கப்பெற்ற விலையுயர்ந்த உடைகளை அணிந்திருந்தனர். அவர்கள் மிக்க நாகரிகம் விழைந்தவர்களாகவும், சீரியாதை பொருந்தியவர்களாகவும் தோற்றமளித்தனர். அவர்கள் டும்பேஸ் என்னும் நகரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், அங்கிருந்தே அவர்கள் வருவதாகவும், அந்தகார் சற்றுத் தென் திசைக்கு அப்பால் உள்ளதென்றும் கூறி அர்கள். இருவருக்குமிடையேபேசுவதை உணர்த்த மொழிபெயர்ப்போன் ஒருவனும் முற்பட்டான். இவனது உதவியால் ஒருவர்பேசுவதை மற்றவர் விணர்ந்தனர்.

குறிப்பல் தினங்கள் கழிந்தும் பிளாரோவை வந்தடைந்தாரில்லை. இவ் விடை வேலையில் பிளாரோ தாம் இறங்கியிருந்த நிலப்பகுதியின் உட்சென்று ஆராயத் தொடக்கினார். உள்ளடை அடர்ந்த அடவிகளும், வானளாவிய வரைகளும் குறக்கிட்டு உள்ளாட்டில் முன்னேறிக் செல்லுவதைத் தடைப்படுத்தின. தவிரவும், இங்குவாழ் குடிமக்களாலும் துன்பம் நேரிட்டது. ஒரு நாள் இங்குமுனினருள் பதினாற்மார்கு சிறு படகில் ஓர் ஆற்றைக் கடந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப் படகு ஒரு சிறு வளைவில் திரும்பிக் கொண்டிருக்கும்போது படை தாங்கிய ஒரு சிறு கூட்டத்தினர் இவர்களை வளைத்துக்கொண்டனர். அதன்பின் இருதிறத்தாருக்கும் சண்டை நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்; அதில் அவர்கள் இறங்கிருக்க வேண்டும்; அல்லது படகு கவிழ்ந்து இவர்கள் ஆற்றேரு சென்றிருக்க வேண்டும். யாது நிகழ்ந்ததென்பது எவருக்கும் தெரியாது. இவர்கள் தம் குழவினரைத் திரும்பச் சேரவே இல்லை.

இத்தகைய இன்னல்களையும் இந்தத் துணிகரப் பிரயாணிகள் சிறிதும் பொருட்படுத்தவே இல்லை.

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில்

என்னும் உறுதி மொழிப்படி மகிழ்ச்சியையே மேற்கொண்டனர். இவரது இடுக்கண்களை அங்குக்காணப்பட்ட இயற்கை எழில்களும், நிலவளக்களும் மறையச் செய்தன. இயற்கையின் களின் அவர்களது, இன்னலக்களை மறக்கச் செய்தது. மாபெரும் மரர்க் கெடிகள் மலர்ந்து கணகளுக்குப் பெரு

விருந்து அளித்தன. பசங் ஜிளோகள் தம் இணிய குரலோடு இறக்கைகளையடித்துக்கொண்டு மரத் திற்கு மரம் பறந்து சென்றன. கண்ணிற்கிணிமை தரும் பற்பல வண்ணம் நிறைந்த பற இயற்கை வைகள் வான வீதியில் பறந்துசென்று வளம் தமது எழில் வர்ணங்களைப் பரப்பினா. வண்ணக் குயில்கள் கூடிச் செவிக்கு இன்பம் அளித்தன. கடுவன்களும் மந்திகளும் கூட்டங் கூட்டமாய்க் கூச்சவிட்டன; இவர்களை உற்றுப் பார்த்தன. அவற்றின் பார்வை, இவர்களை நோக்கி எள்ளி நலையாடுவது போன்றிருந்தது. இவ்வாரூப பற்பல வளப்பங் கண்ட பிளாரோ தமது இன்னல் மறந்தார். ஆயினும் உண்ணுதற்குரிய உணவுப் பொருள்மட்டும் ஏதும் கிடைத்தில்லது. கண்ணிற்கு விருந்து கண்டனர்; செவிக்கு இன்பம் கண்டனர்; வயிற்றுப் பசியைத் தணிக்க எவ்வித விருந்தையும், இன்பத்தையும் கண்டாரில்லை!

இதன்பின் இரண்டொரு தினங்களில் உளவு காணச் சென்ற ரூபி, இவர்களை வந்தடைந்தான். ரூபி, தான் கண்ட வரலாற்றினை விரித்தக்கூறி, மும்பெல் மக்களது தோற்றத்தையும் உதவி அவர்களது ஆடை அணிகளையும் விவரித் சேரல் தான். இதற்கு மறுதினமே பழுமா சென் றிருந்த அல்மாக்ரோ, பலவாருன உணவுப் பொருள்களுடனும், துணிவராக மற்றுமொரு எண்பதின்மருடனும், சிறிது பண வசதியுடனும் வந்து சேர்ந்தான். பிளாரோ கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே யில்லை; சேயைக் கண்ட தாய் போல் ஆயினர். ஒரு சில தினங்கள் அணவரும் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர்.

பிளாரோ தமது பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தத் தொடங்கினார். கலமும் சான் ஜூவான்

ஆற்றைவிட்டுப் பரந்த கடவில் விரைந்து செல்ல அற்றது. ‘நாமொன்று நினைக்க அது ஒழிந்திட டொன்றுகும்’ என்றவாறு இவர்கள் மூன்னே நிச் செல்வதை எதிர்க்காற்று எதிர்ப் காலா பட்டுத் தடைசெய்தது. *காலா தவின் தீவு ஒருபுறம் இவர்கள் கலத்தை நிறுத்த வேண்டியதாயிற்று. இங்குக் காலாநிலைய நோக்கிச் சுமார் பதினைந்து தினங்கள் தங்க யிருந்து, பின்பு வாணிலை தெளிவுற்றபோது தெற்கு நோக்கிக் கப்பலைச் செலுத்திச் சென்றனர். இம் முறை இவர் சென்ற கரை யோரங்கள் யாவும் மிகத் தெளிவாக இருந்தன. அதனைச் சார்ந்திருந்த நிலப்பரப்பும் வளம் பொருந்தியதாகக் காணப்பட்டது. விளை நிலங்களில் தானியங்களும், உருளைக்கிழங்கும், மற்றும் பல்வேறு உணவுப் பொருள்களும் விளைந்து செழித்திருக்கக் கண்டனர். உரம் மிக்க மரங்களும், கனிதரும் செழு மரங்களும் இருக்கக் கண்டனர். இந்த அறிகுறிகளைக் கொண்டு இங்கு வசிப்பவர்கள் நாகரிகம் முதிர்ந்த வர்கள், பயிர் செய்யத் தெரிந்தவர்கள், என பிளாரோ அறிந்து கொண்டார்.

இவ்விதச் சிறப்புக்கள் நிறைந்துள்ள ஒரு நகரரூகே பிளாரோ கலம் விட்டிறங்கி நகர் நோக்கிச் சென்றனர். இவர்கள் எங்குச் சென்று மூம் ஆங்கு வாழ் குடிமக்களால் இவருக்கு எதிர்ப்பு இன்னலே விளைந்தது. அவர்களை வசீகரிக்கவோ, அல்லது அவர்களை அடக்கி யிரைவோ இவரால் இயலவில்லை. தம் மூடனிருந்த குழுவினர் வீரம் மிக்கவரேயாயினும் என்னிக்கையில் குறைந்தவராவர் அன்றே?

அந்த நாட்டு மக்கள் பலர் எதிர்ப்படும்போது இவர்களால் என் செய இயலும். ‘புலிக் குழாத் திடையே அகப்பட்ட புல்வாய்கள்’ போன்றிருந்தது இவர்களது நிலை.

பிளாரோவும், சில துணை வீரர்களும் அருடே யுள்ள மக்கள் நிறைந்த ஒரிடத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர்களில் ஒரு குதிரை வீரன் தனது திறம் மிக்க செய்கைகளால் அம்மக்களைக் கவர்ச்சி யடையச் செய்து அவர்களுடன் குதிரை தொடர்பு கொள்ளலாம் எனக் கருதி வீரன் அன். தன் நுடைய பரிமா மீது இவர்கள் தனன். காற்றினும் கடுகில், மின்னினும் விரைவில் காற்றறியும் பிளங்கு சென்றனன். அம் மக்கள் இதுவரை குதிரை பென்ற பிராணியையே கண்டதில்லை. இவ்வளவு வேகமாயோடும் பிராணியைப் பார்த்ததேயில்லை. இக் காட்சியைப் பெரு விந்ததயோடு அவர்கள் உற்று நோக்கினார். குதிரையையும் அதைச் செலுத்தும் வீரனையும் ஒரே உயிர்ப் பிராணி என்றே அவர்கள் கருதினார்! என்னே அவர்களது அறியாமை! வீரன் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவமும் நேர்ந்துவிட்டது. குதிரை மருண்டு தன்மீது இருந்த வீரனைக் கீழே தள்ளியது. குதிரையினின்றும் வீரன் பிரிந்து விழுந்ததைக் கண்ட அம் மக்கள் கொண்ட வியப்பு அளவிலடங்காது. இதனைக் கண்ட அவர்கள் மெய்ம் மறந்தனர். இவர்கள் தமது சுய நிலையை யடைவதற்குள்ளாக பிளாரோ வும் அவர்தம் குழுங்களும் தர்ம் தங்கி யிருந்து இடத்தை விரைவில் சென்றதைந்தனர்.

இவ்வாறு அடிக்கடி அந்த நாட்டு மக்களால் நேரும் தடைகளைச் சமாளிக்கத் தகுந்த ஆட்கள்

தம்யிடம் இல்லையாதலால் மேலும் தொடர்ந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லச் சிறிது தாமதித்தார். இனி எவ்வாறு மேற்செல்லாம் என்று தன் உற்ற துணைவர்களான அல்மாக்ரோ, ஞபி ஆகியோரிடம் பிளாரோ ஆலோசிக்கலானார். ஆயுதங்களும் போர்க்கருவிகளும், போர்வீரரும் பின்னும் அதிகமாக வேண்டியிருந்தது. முடிவாக அல்மாக்ரோ மறுபடியும் பனுமா சென்று வசதிகள் பெற்று வர வேண்டுமென்றும், ஏனையோர் காலா தீவில் பத்திரமிக்கதோரிடத்தில் இருந்து வருவது என்றும் தோர்ந்து கொண்டனர். இதன்படி அல்மாக்ரோ ஒரு கலத்துடன் பனுமாவை நோக்கிச் செல்ல, பிளாரோவும் ஏனையோரும் ஆங்குத்தங்களாயினர்.

பனுமாவையடைந்த அல்மாக்ரோ தாமதிரும்பி வந்த செய்தியையும், தாம் இதுவரை கண்டவைகளையும் ஆட்சியாளரிடம் கூறினான். இதனைக் கேட்டுத்

திருப்தி யடையாமல், ஆட்சியாளர் சினம் ஆட்சி மேலிட்டவராய் அச்சமயமே ஒரு சிறு கப்யாளர் பலுடன் சென்று பிளாரோவையும்

அவர் தம் குழுவினரையும் திரும்பக்கூட்டிவந்து பனுமா சேரும்படி உத்திரவிட்டான். ஆணைக்குட்பட்ட சிறு கப்பலும் ஆட்சியாளரால் அனுப்பப்பட்ட ஆட்களும் காலாதீவை அண்மினர்.

அல்மாக்ரோ, காலாதீவை விட்டுச் சென்ற பின் பிளாரோவின் குழுவினர் மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாயினர். அவர்கள் ஊக்கமும் தைரியமும்

இழந்து சோர்வுற்றனர். பொன்னுவியல் ஊசலாடும் காணுவிட்டாலும் பொன்னென்னப் பண்ணை போற்றும் தமது சொந்த நாட்டை யடையவிரும்பினர் அவ்வீரர். இந்நிலையில் தான், ஆட்சியாளரின் ஆணை வந்து சேர்ந்தது. அவ்வீரரில் பலர் கப்பவில் ஏறி மீள்வதே நலம்

என்று கொண்டனர். மற்றும் பலரது உள்ளளம் ஊசலாடியது. பிலாரோவுக்கு மட்டும் திரும்பிச் செல்ல மனம் எழுவில்லை முன்னவத்த காலைப் பின்வாங்க விரும்பவில்லை. வெற்றியே பெறினும் தோல்வியே உறினும் பொன்னையோ மண்ணையோ கானுது திரும்பக்கூடாது என்றே அவர் உறுதி செய்து கொண்டார். தமது வீரரின் உள்ளக்கருத்தையும் ஒருவாறு உணர்ந்து கொண்டார்.

இவ்வாறு ஊசலாடிய உள்ளங்கொண்ட வீரர் களின் எதிரே, பிலாரோ தம் கைவாளினால் கீழே ஒரு கோடு கிழித்து “தோழர்களே! இப்போது உங்களுக்கு ஒன்று உறுதியாகவும் தலைவரின் இறுதியாகவும் கூறப்போகிறேன். வீர மோழி இதோ இது வடக்குத்திசை; இத் திசையில்தான் நம் ஊராகிய பழைய இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இது யாதோர் இடையூற்றுக்கும் இடமாகாதது; ஆனால் வன்மைக்கு உறைவிடமாகவுள்ளது. அதோ! அதுவே தென்திசை; ஆங்குத்தான் செல்ல வளத்துடன் பெரு மினிர்க்கு கொண்டிருக்கிறது. அதைச் சென்றடைவதோ கடினமூழ் ஆபத்தும் நிறைந்தது. பசிக்கொடுமையும் உடல் உழைப்பும் மிகுதியும் அனுபவிக்க நேரிடும். இவ்வளவு இன்னங்களுக்கிடையே அப் பெரு விளங்கினாலும் அதைக் காண்பதால் இசையும் இன் பொருளும் பெறுவோம் என்பது மட்டும் உறுதி. ஆதலின் நீங்கள் எதனை இப்போழுது மேற்கொள்ளப் போகின்றீர்கள்? பெருவை நோக்கி வருகின்றீர்களா? அல்லது பழையவை நோக்கிச் செல்லுகிறீர்களா? ‘உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ’ என்னும் உறுதிமொழி உங்கள் நினைவுக்கு வருவதாக’ என்று வீரம் ததும்பக் கூறினார்.

பிளாரோ உறைத்த இவ்வீரமொழியைக் கேட்ட சிலர் மனம் மாறினார். பிளாரோ மூதலில் கோட்டைக் கடந்து தென்திசை நின்றார். அவரைத் தொடர்ந்து ரூபி வந்தடைந்தார். மற்றும் பதினெட்டு வர் உறுதியுடன் தம் தலைவன் பக்கம் சார்ந்தனர். ஏனையோர் பனுமா திரும்பிச் செல்ல உள்ள கொண்டு வாளாயிருந்தனர். அக்கோழையுள்ளம் படைத்தவர்கள் ஆட்சியாளர் அனுப்பியிருந்த கப்பலைச் சேர்ந்தனர். சிறிது யோசனையின் பேரில் ரூபியும் பனுமா செல்லத் துணிந்து கப்பலை யடைந்தார். இவர் திரும்பியது கோழை நெஞ்சத்தாலன்று. பிளாரோவுக்கு உதவி செய்யவே பனுமா திரும்பலானார். தான் சென்று ஆட்சியாளரைச் சமாதானப்படுத்தி மறு முறையும் பிளாரோவுக்கு உதவுவதற்கே சென்றார்.

திரும்பக் கப்பலைச் சேர்ந்தவர்கள் நீங்கலர்க் பிளாரோவுடன் பதினெட்டுவரே தங்கினர். ஆட்சியாளரின் ஆட்கள் சிறிதும் இரக்கமற்றவர்கள். பிளாரோவின் பிடிவாதத்தைக் கண்டு வெளுண்டனர்; அவரது தீர்த்தைக் கண்டு பொறுமை கொண்டனர். பிளாரோ விடமிருந்து கப்பலையும் பறித்துக்கொண்டு, அவருக்கும் அவரைச் சார்ந்தோருக்கும் சிறிதளவு உணவுப் பொருளும் ஈந்திலர். உண்ண உணவின்றி அவர்கள் இறக்க வேண்டும் என்பது அவர்களின் எண்ணம் போலும்.

எவ்வித ஆதரவுமின்றி பிளாரோ இணையற்ற துணியீராருடன் அத்திவில் தங்கி யிருந்தார். தானியமணி ஒன்றேறாதும் அங்கு கிடைப்பது அரிது ஆம் அரிதாயிற்று. அத் தீவை நீங்கி வேறிடம் செல்லுவதே தகுதியுடைத்து எனத் தீர்மானங்கொண்டார். கல்மோ கைவசமில்லை. கடலைக்

கடந்து வேற்றிடம் புகுவது யாங்களனம்? பிலாரோ இப்பொழுதும் மனங் தளரவில்லை. கட்டைகளைச் சேர்த்துத் தெப்பம் ஒன்று செய்து மிக்க வைதரியத் துடன் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டார். சில மைல்கள் தூரத்தேயுள்ள *கார்கோனு தீவை யடைந்தனர்.

அந்த கார்கோனு தீவு பறவை வேட்டைக்கும், விலங்கு வேட்டைக்கும் உகந்ததாக இருந்தது. இவற்றைக் கொண்டு பசிப்பினி நிங்கினர். இவ் விடம் பல நாட்கள் எவ்விதக் கஷ்டமு கார்கோனு மின்றிக் கழித்தார்கள். தமக்கு உதவி தீவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இழந்தார்கள். துணின் வீரர் உற்சாகம் குறைந்தனர். எதற்கும் கலங்கா வீரனை பிலாரோ கூட மனம் தளர்ந்து தமது வாழ்க்கை இந்தத் தீவிலேயே முடிவடைந்து விடுமோ என்று கூட எண்ணி அஞ்சினார். இந் நிலையில் இவர்கள் விதியை இன்னமும் சோதிப்பதுபோல, பருவங்கிலையும் மாறுபட்டது. விடாமழு பல நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து பொழியலாயிற்று. அனைவரும் கனவில் மிக்கவராய் செய்வதறியாது மனங்களங்கி பிருந்தனர்.

இவ்வாறு அரையாண்டுக்கும் மேலாகத் தங்கி பிருந்தனர். இவர்கள் நெடுநாள் எதிர் நோக்கி பிருந்த உதவிக் கப்பல் ஒரு நாள் தென்படவே செய்தது. வெனு தூரத்துக்கப்பால் ஒரு கப்பல் வந்து கொண்டிருப்பது கண்களுக்குப் புலனுயிற்று. இதனை முதலில் கண்ட வீரனது மகிழ்ச்சி எல்லையற்றது. பெருத்த ஆரவாரம் செய்துகொண்டு தன் குழுவினரை நோக்கி ஓடோடியும் சென்றுன்;

* Gargona

தான் கண்ணுற்றதைப் பெரு மகிழ்வுடன் கூறி னன். இதனைக் கேட்ட பிளாரோவும் துணைவர் களும் ஆனந்தக் கூத்தாடினர்கள். தமது துண்பங் களுக்கு ஒரு முடிவு வந்துவிட்டது என்று சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

பிளாரோவின் உற்ற நண்பர்களான அம்மாக் ரோவும் ரூபியும் மற்றும் பல உதவியாட்களும் அக்கலத்தினின்றும் இறங்கினார். பிளாரோ அவர் களைப் பேராவலுடன் அணைந்து அழைத்துக் கொண்டார். அவர்கள், பலுமா ஆட்சியாளருடன் அரிதின் முயன்று சமாதானப்படுத்தி மறுபடியும் உதவி பெற்று வந்துற்றதை அறிவித்தனர். கைவிடப்பட்ட பொருள் மீண்டும் கிடைக்கப் பெற்றதைப் பேரன்று மகிழ்ந்தனர்.

இக்குழுவினர் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சி யில் முன்னேற முடிவு கொண்டனர். தென்றிசை நோக்கிக் கடவிற் சென்றனர். முன் கண்ட காலா தீவையும் தாண்டி *பசாடோ முனை வரையிற் சென்றனர். வழியே பல இடங்களில் தங்கிச் சென்ற போதிலும் உள் நாட்டிற்கோ, அருகே தென்படும் கிராமங்கட்கோ சென்றூர்களில்லை. எவ்வாறேனும் பெருவின் கரையை யடைந்தால் போதும் என்ற எண்ணம் மேவிட்டவராகச் சொல்லாயினர். கீழ்ப்பாகத்தில் § ஆண்டில் மலைச் சிகரமும், உறைபனி மூண்ட † சிம்பராஸோ சிகரத்தையும் கண்டனர். தாம் நாடி வரும் நாட்டை நெருங்கிவிட்டதாக விடா முயற்சியிடுன் முன்னேறி ‡ செயின்ட் எலினை முனையைச் சுற்றி \$ கயாகுவில் கூடாலை அடைந்து விட்டார்.

* Cape Passado § Andis † Chimborazo ‡ St. Elena
\$ Guayaquil Gulf

இப்பொழுது பிலாரோவுடன் அங் நாட்டு மக்களும் சிலர் இருந்தனர். இவர்களே முன்பு ரூபியால் நட்புக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். அவர்களது நகராசிய மூப்பஸை நேசக்கியே பிலாரோ சென்று கொண்டிருந்தார். அங் நகரையும் அடைந்தார். இவர்களது கப்பல் ஆங்குச் சென்றடையவும் அந்கரவாசிகள் பெருவியப்புடன் இவர்களை உற்றுநோக்கினர். மனத்தில் ஏதும் ஐயமோ அச்சமோ இன்றி இந்த அந்நியருடன் உறவாட ஆரம்பித்தனர்; அவர்களுக்கு உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்தனர்.

அவர்களைத் தம் கப்பலுக்கு அழைத்துத் தாராளமாய்ப் பார்வை யிடுமாறு பிலாரோ அன்புடன் கூறினார். கலத்திவிருந்த பொருள்கள் அவர்கள் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. தாம் இதுவரையில் கண்டிராத துப்பாக்கியும் அதன் சத்தமும் அவர்கட்குப் பெரு வியப்பளித்தன. ஆங்கிருந்த ஒரு சேவல் கத்துவதைக்கூட இவர்கள் அது அக்குழவினருடன் பேசுவதாகவே கருதினார்! நட்பினரான இந்த மூப்பஸ் மக்களினிடையே சின்னுட்கள் தங்கியிருந்தார்.

பெருவையடைய இன்னும் கொஞ்சதூரமே உள்ளது என்பதை யறிந்து இவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றனர். வழியே பல நகரங்களைக் கண்ணுற்றனர். விளை நிலங்களைக் கண்டனர்; நன்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த தோட்டங்களைக் கண்டனர்; நீர்ப் பாசன வசதிகளையும் நீர்த்தேக்கங்களையும் கண்டனர். இவர்கள் இதன் பின் *பிளான்கோ முளையைச் சுற்றி மாபெரும் நகரமாசிய † ட்ரக்ஸில்லோ வந்து சேர்ந்தனர்.

* Cape Blanco † Truxillo

இந் நகரைக் கண்டதும் பெருவின் திருவைக் கண்டு விட்டதாகவே அனைவரும் மகிழ்வு கொண்டனர். தாம் கனவு என்று நினைத்ததை நனவி வேயே இங்குக் கண்டனர். பொன்னு போற்குவை லான வெற்புகள் இல்லையேனும், ஆறுகளில் மணிக் கற்கள் நிறைந் திருக்க வில்லையேனும், அது செல்வம் நிறைந்த நாடு என்பதைக் கண்டு கொண்டனர். தக்க சாதனங்களுடனும் படைகளுடனும் வந்திருந்தால் உயர்வு நவிற்சியாகக் கூறப்பட்ட அரதனக் குவியல்களை எடுத்துச் செல்வது மின்றி அந்நாட்டையும் தம் வசப்படுத்தி யிருக்கலாம் என்பது கண்டனர். அரும்பெரும் பாடுபட்டு அரதனக் குவியல் இருக்கும் இடம் அறிந்தாயிற்று. பின்னொருக்கால் தக்க வசதிகளுடன் எவர் வேண்டுமானாலும் வந்து அவற்றை எடுத்துச் செல்லலாம் என்ற நம் பிக்கைக்கு வழிகோலி விட்டனர். இத்துடன் திருப்தியடைந்த இக் குழுவினர், அந்நகரவாசிகள் அன்புடன் அளித்த பரிசில்களாகிய அரும்பெரும் பொற்குவியலுடன் பனமா நோக்கித் திரும்பலானர்கள்.

இரண்டாண்டுகளில் பனமா வந்தடைந்தனர். அதன்பின் தம் சொந்த நாடாகிய ஸ்பெயினையும் போய் அடைந்தார் பிஸாரோ. தம் அரசரிடம் தாம் கண்ட புதுமைகளையும், செல்வச் சிறப்பையும் நாட்டின் வளப்பத்தையும் விரிந்துரைத்தார். இவரே பெருவைக் கண்ட பெரியார் என்று, அனைவரும் இவரை வாழ்த்தினர்; போற்றினர். பிஸாரோ மட்டும் தாம் பெருவைக் கண்ட பெருமையை அடைந்ததும்தவிர, பெருவை வெற்றி கொண்டவன் என்ற பெருமையையும் பெறுமற் போன்மே எனவே எண்ணினார்!

2. ராயல் கழகமும் வாணிகம் ச்சியும்

பரந்த இப் பூமண்டலத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது போலவே, வானவெளியிலும் பல அற்புதங்கள் நிகழ்கின்றன. வான மண்டலத்தில் உள்ள சிரகங்கள் தம் நிலைபெயர்ந்து வான் நிகழ்ச்சி கொண்டே இருக்கின்றன. அவை குறிப்பிட்ட நேரங்களில் தான் நேரூ கின்றன. சில சிரகங்களின் பெயர்ச்சிகள் பல் வர்ணங்களுக்கும் பிறகே தோன்றுகின்றன. வான நூல் வல்லுநர் இதனையறிவதில் இன்பங் கொள்வர் இவ்விதக் சிரகப் பெயர்ச்சியைக் காணவேண்டுமேல், உலகிலுள்ள ஏதாவதொரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்துதான் காண முடியும்; எல்லா இடங்களிலும் புலனுகாது. அடுத்துவரும் ஆண்டில் குறிப்பிட்டதொரு நாளில் சுக்கிர மண்டலம் சூரிய கீழத் தாண்டிச் செல்லுகிறதென்றும், அந்த நிகழ்ச்சி தென் பசுபிக் பெருங் கடவில் ஏதேனுமோரிடத்தில் புலனுகும் என்றும் வான நூலாராய்ச்சியாளர்கள் அறிந்தனர். இது வெகு அழுர்வுமாய் நேரிடக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாதனின் இதைக் காணவும், இதுபற்றிய தோற்றங்களின் விவரங் கண்டறியவும் அவாவி நின்றனர்.

உலகப் புதுமைகளையும், புது உலகுகளையும் கண்டு, பிரயாணம் செய்து, ஆங்குவாழ் மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்ற ராயல் கழகம் உயரிய கருத்துடன் இங்கிலாந்தில் *ராயல் ஸெரைஸ் என்ற தொரு கழகம் பாடுபட்டு வந்தது. பல வீரர்களையும், பேரந் துர்க்களையும் பற்பல இடங்களுக்கும் அனுப்பி

அவர்கள் மூலம் விவரம் அறிந்து அவற்றை அறி வித்து வந்தனர். இக் கழகம் இதுவரையில் பல முக்கியமான இடங்களுக்குத் தக்க அறிஞர்களை அனுப்பித் தமது பணியை வெற்றிகரமாக நடத்தி வந்தது. சுக்கிர சிரகம் பெயரும் நிகழ்ச்சியையும் காண, தகுதியுள்ள ஒருவரையோ அல்லது ஒரு குழுவினரையோ, தென் பசுபிக் கடலுக்கு அனுப்ப எண்ணிக் கொண்டிருந்தது.

தென் பசுபிக் கடலில் பிரயாணம் செய்வு தென்பதும், வான மண்டல நிகழ்ச்சி காண்பதென் பதும் சாமாணியமானதன்று. தக்க பேரறிஞர் களாலேயே அது சாத்தியப்படும். அதைக் காண முற்படும் அறிஞர் நாவாய் செலுத்துவதிலும், வான நூலாராய்ச்சியிலும் வல்லுநராக அமைந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த இருவிதத் தகுதி களும் ஒருங்கே வாய்ந்த ஓர் அறிஞரைக் காண்பது அரிதாயிற்று. *காப்டன் குக் என்பாரே இது காணத் தகுதியுள்ளவர் எனப் பலரும் அபிப்பிராயப் பட்டனர். 1768-ம் ஆண்டில் இப் பணியில் ஈடுபடுமாறு அவரைக் கழகத்தார் நியமித்தனர்.

இங்கிலாந்தில், † யார்க்ஷயர் பகுதியில் குக் 1728-ம் ஆண்டில் பிறந்தவராவர்; ஏழ்மையிலேயே பிறந்து எளிமையிலே வாழ்ந்து வந்தவர். இளமைப்

பருவத்தில் சிறுபண்டகசாலை ஒன்காப்டன் குக் றில் பணியாற்றி வந்தார். அப் பணியை அவரது தகப்பனரின், வற்புறுத்தவின் பேரிலேயே செய்துவந்தார். ‘விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்’ என்பதற்கிணங்க, அவரது தகுத்து, இளமைப் பருவத்திலேயே, வீரச் செயல்கள் விளைவிக்க விழைந்து நின்றது. ஊக்கழும் மலே வேகமூம் கொண்ட இவ்விளைஞர் பண்டக

சாலீப் பையகை இருப்பதில் விருப்பம் கொள்ள வில்லை. மாலுமித் தொழில் அவர் மனத்தைப் பெரி தும் கவர்ந்தது. வெறுப்புக்கொண்ட ஒரு தொழி லீத் தொடர்ந்து நடத்துவது யான்னனம்? ஆகவே, ஒரு நாள் ஒருவருமறியாது †விட்பி நகர் நோக்கிச் சென்றுவிட்டார். ஆங்குப் பலரையும் அண்மி, ஒரு கப்பவில் பணியாளாக அமர்ந்தார். தமது பேரூக் கத்தாலும், பேருழைப்பாலும், சீரிய ஒழுக்கத் தாலும், அறிவாற்றலாலும் அணைவரது நன் மதிப்பையும் பெற்றார்; தம் நிலையில் படிப்படியாக உயர்வுபெற்று வந்தார். பல போர்க் கப்பல்களிலும் திறம்பட வேலை பார்த்து வந்தார்.

தமது மேன்மையான உழைப்பினால் குக், ஒரு கப்பற்றலைவன் பதவியை எய்தினார்.

ஆக்கம் அதர்வினுய்ச் செல்லும் அசைவிலர்
ஊக்கம் உடையான் உழை

என்பது மணிமொழியன்றே? *சென்ட் லாரன்ஸ் பிரதேசத்தில் நேரான கப்பல் வழி கானுவதில் வெற்றி கொண்டார். இவர் மேற்கொண்ட பல பயணங்களிலும் தமது உயிரையும் மதியாது பணியையே பெரிதும் மதித்துப் பிழையறச்செய்து வந்தார். அவரிடம் விடப்படும் எந்த வேலையிலும், வெற்றியையன்றி மற்றிருன்றை எவரும் எதிர் பார்ப்பதில்லை; அவரிடம் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொள்வர். தனக்குச் சிறிது ஒய்வு கிடைத்த நேரங்களில் கணித நூலிலும், வான் நூலிலும் கவனம் செலுத்தி, தேர்ச்சி பெற்றார். பகுபிக்கில் பிரயாணம் செய்ய இத்தகைய தகுதிகளையடைய இவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமித்ததில் வியப்பேது மில்லை.

இப்பெரு முயற்சிக்குத் தலைமைதாங்களை நடத்துவதாக ஏற்றுக்கொண்ட காப்டன் குக், கழகத்தின் சார்பில் அதற்குத் தேவையானவற்றை ஆயத்தம் செய்யத் தொடங்கினார். கப்பல் ஒன்றே 'பெரு முயற்சி' ரைத் தக்க வசதிகளுடன் புதுப்பித்தனர். அவர்கள் கொள்ளப்போகும் அரும் பெரும் முயற்சியின் பெயராலேயே அக்கலத்திற்குப் † 'பெரு முயற்சி' என்ற பெயரையே பொறித்தனர். ஓராண்டுக்கும் மேலேயே தேவைப்படும் உணவுப் பொருள்களும் சேகரிக்கப்பட்டன. உரம் மிக்கவீரர் பலர் நியமிக்கப்பட்டனர். அறிஞர் பலர் இப் புதுமைகான ஆவலான்றி இக்குழுவில் கலந்தனர். விஞ்ஞானத் துறையில் சிறந்து விளங்கிய *பாங்க்ஸ் என்னும் பெருமகனார் குழுவினருள் ஒருவராவர். விஞ்ஞானத் துறையில் பேரறிவாளராகவும், அத் துறையில் புதுமைகானுவார்க்குத் தக்க கொடையாளராகவும் இலங்கியவர் இவர். இயற்கை எழிலின் நுட்பமறிந்து தாவர நூற்கலையில் சிறந்து விளங்கிய ‡டாக்டர் ஸோலாண்டர் என்பார் பெறற்கரிய இப்பெரு முயற்சியில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார். இத்துணைச் சிறப்புக்கள் வாய்ந்த பேரறிஞர்கள் குழுவில் கலந்திருந்தும், அதற்குத் தலைமை வகிக்கும் பெரும் பொறுப்பு காப்டன் குக்கைச் சார்ந்திருந்ததெனில் அவரது அருமை பெருமைகளைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

கரைதனில் பலர் நின்று களிகூர்ந்து வெற்றி முழக்கம் செய்து விடையனுப்ப, 1768-ம் ஆண்டு 'பெரு முயற்சி'க் கலம், தான் கொண்டுள்ள பெரு முயற்சியில் வெற்றித் திருவைக் கொணர அலைகடவில் ஆடியோடத் தலைப்பட்டது. வழியே பல துறைகளில் தங்கினின்று தென் அமெரிக்காவை

‡ Endeavour * Banks † Dr. Solander

அனுசி *ரயோ-டி-ஜுனிரோ என்ற சிறந்த துறை முகங்கர் புக்கனர். குழுவினர் வந்து சேர்ந்த செய்தி ஆங்குள்ள போர்த்துக்கிய ஆட்சியாளர் ருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ‘இவர் ஆட்சியாளரும் கள் இங்கு எதற்கு வந்துற்றார்கள்’ ஆங்கிலேயரும் என்பதை அவர் அறிந்து கொள் வதே அரிதாயிற்று. ‘புதுமை காணவேண்டும் என்று இவ்வாறும் வருவார் களோ? நல்லெண்ணத்துடன் எக்காலும் எவரும் இவ்விதம் வரமாட்டார்கள். இதில் ஏதோ சூழ்சியை உள்ளு’ என்று ஆட்சியாளர் ஜியுற்றார். ‘வான வெளியிலுள்ள கிரகம் எவ்வாறு புலனாகும்? சுக்கிரன் சூரியனைத் தாண்டினாலோ, சூரியன் சுக்கிரனைத் தாண்டினாலோ இவர்கட்கு ஆவதென்? அதனைக் காண இங்கு ஏன் வரவேண்டும்?’ என்றது அவனது அறியாமையுள்ளம்! ஆட்சியாளனது அறியாமையை எண்ணி யெண்ணி ஆச்சரியமுற்ற நார் ஆங்கிலேயர். அவர்கள் அங்குத் தங்கவுமில்லை. புறப்பட்டு வேறொரு சிறு தீவில் இரங்கினர்கள்.

இத் தீவில் இவர்கள் தங்கியிருந்த காலத்தில் கடும் பனியும் குளிரும் மூண்டன. தவிரவும் அது மலை சார்ந்த பிரதேசம். ஆதவின் இரவுகளில் குளிர் தாங்க முடியாததாக இருந்தன் விழிப்பும் தது. கடல்கடங்த களைப்பும், வழி கடும் பனியும் நடந்த இளைப்பும் குழுவினரை மிகக் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்தின. பல நாட்கள் கண் விழித் தவர்களாதவின் ‘கவலையற்று எப்பொழுது கண் துஞ்சுவோம்’ என்ற அவர் மேலிட்டவராயினர். அக் கடும் பனியில் திறந்த வெளியில் உறக்கங்கொண்டால் இறக்க வேண்டி

யதே முடிவாகும். இது அவர்கள் அணைவரும் அறிந்ததானாலும், டாக்டர் ஸொலெண்டர், அவர்களுக்கு அதனை எச்சரிக்கை செய்தார். பக்கத்தே வசதியாக உள்ள ஓர் அடக்கமான இடத்தில் நெகிடித் தீ மூட்டி அதன் பக்கவில் உட்கார்ந்து குளிரைச் சிறிது போக்கிக் கொள்ள முடிவு செய்தனர். அதற்காகச் சிலர் முன்னே சென்றனர். எஞ்சி நின்ற மற்றெல்லோரும் ஒருவாறு குளிரையும்; விஞ்சி நின்ற உறக்க உணர்ச்சியையும் பொருத்துக்கொண்டு வழி நடந்தனர்.

சிறிது தூரம் சென்றதும் யாவரினும் டாக்டர் ஸொலெண்டரே உறக்கம் தனிர்க்க முடியாதவர் ஆனார். அவ்வாறு உறக்கங் கொள்ளலாகாது என உணர்த்தியதும் அவரேதான்; உறங்கியதும் அவரேதான்! சில விநாடிகளேனும் உறங்க வேண்டும் என்பது அவரது பல நாளைய அவாவாக இருப்பின், அவர் கொண்டிருந்த களைப்பு எவ்வாறிருந்திருக்கும்? நெகிடித் தீ மூட்டியபின் அவரைத் தூக்கத்துடனேயே அவ்விடம் எடுத்துச் சென்றனர். இக் குழுவுடன் பயணம் செய்துவந்த இருவர் குளிரினால் வழியில் இறங்தொழிந்தனர். இந்த டாக்டர் ஸொலெண்டரும் மற்றையோரும் கடுங்குளிருக்கு ஆளாகாது தப்பிப் பிழைத்தது இறைவனது இன்னருளாலேயாகும்

பல நாட்பயணத்திற்குப்பின், *ஹார்ஸ் முனையைச் சுற்றி †மெஜிலன் குறு நீர்ப்பரப்பை யடைந்தனர். பாயிக் பெருங் கடலை அண்மிவிட்டோம் என அணைவரும் ஆனந்தங் கொண்டனர். ‡டாஹிடி என்னும் தீவின்பால் கலம் நிறுத்திக் கரையிறங்கி,

* Cape Horn † Magellan Straits ‡ Tahiti

அத் தீவில் தங்கினார். ஆங்கு வாழ் மக்கள் இக் குழுவினரை விரும்பி வரவேற்றனர், மரக்கிளைகளையும் இலை, தழை, செடிகளையும் தூக்கி நின்று ஆட்டிக் காட்டி வரவேற்பது அவர்தம் மரபுபோலும்! அவர்கள் கொண்ட அன்பினால் பெருங் குழுவாகத் திரண்டு வந்தது, ஒரு பெருங் காடே நிலைபெயர்க்கு வருவது போன்றிருந்தது. பலர் நாட்டுப் படகுகளிலும் சிறு தெப்பங்களிலும் மிதங்கு வந்து ‘பெருமூயற்சி’க் கலத்தையடைந்து குக் முதலியோருடன் அளவளாவினார்.

டாஹிடி தீவில் வாழும் மக்கள் பரிசுத்தமாக வும், முகப் பொலிவுடலும், அழிய தோற்றத்துடனும் காணப்பட்டனர். மேற்கையிலும் மூன் கையிலும் நெற்றியிலும் பச்சை குத்திக் காள்ளுவதில் பெரு விருப்பங்களை கொண்டவர்கள். கொடிகள், பூக்கள் போன்ற உருவங்களைப் பச்சையால் பொறித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் எளிய வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டவர்கள்; ஆடம்பரத்தில் ஆசையற்றவர்கள். வெறுப்பின்றி விருந்தோம்பும் ணிருப்புக் கொண்டவர்கள். தானியங்கள் பயிரிடும், நெசவுத் தொழிலில் இழைக்கும், வேலைப் பூடுள்ள பல்வகைக் கூடைகள் முடைந்தும் அவற்றில் கிடைக்கும் ஊதியம்கொண்டு உயிர் வாழ்ந்து வந்தனர். எளியவர்களாயினும் நேசப்பான்மை வாய்ந்தவர்கள்.

இந்த டாஹிடி தீவுதான் சுக்கிரா® மண்டலப் பெயர்ச்சி நேருவதைக் காண்பதற்குத் தெரிந்தெடுத்துள்ள இடமாகும். அந் நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுறும் வரையில் குக் குழுவினர் அத்தீவில் தங்கியிருக்க வேண்டியதாயிற்று. ஆங்கு அவர்கள் எவ்

விதத் தொந்தரவுமின் றிப் பல மாதங்கள் சுகமே தங்கி யிருந்தனர். வான் மண்டலத்தை ஆராய் வதற்கு அத்தீவு அமைக்குவிள் இடம் மிகப் பொருத்த மூள்ளதாக இருந்தது. குக், டாக்டர் ஸோலேண்டர், பாங்கஸ் பெருமகனூர் முதலியோர் பற்பல ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டு, வெற்றி கண்டு கொண்டிருந்தனர். சுக்கிரா நிகழ்ச்சியைக் காணும் நன்னீளை ஆவலுடன் எதிர் நோக்கி நின்றனர்.

இவர்கள் இங்குக் தங்கி யிருந்த காலத்தில் அங்கு வாழ் குடிமக்கள் அடிக்கடி இக் குழுவினரிடம் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர். இக் குழுவினர் இம்மக்கள் பால் பூண் தீவினர் உள்ள நேசத்தால் அவர்களைத் தாரா திருட்டேத்தனம் எமாய்த் தங்களுடன் புழங்கும்படி விட்டிருந்தனர். தாங்கள் இதுவரை யில் கண்டறிந்திராத பல பொருள்கள் குக் இடம் இருப்பது கண்டு அவற்றில் நாட்டங் கொண்டனர். இத் தீவு வாழ் மக்கள். ஒரொரு சமயத்தில் எவருங் காணுத நேரத்தில் அவரவர் விருப்பங்கொண்ட பொருள்களைக் களவாடிச் சென்றனர். அவற்றை விரும்பிக் கேட்டாலும் கொடுக்கும் பெருந்தகைமை பூண்ட குழுவினரிடமும் திருட்டேத்தனம் நிகழ்த்தத் தொடங்கினார்! இக் களவுத் தொழிலிலும் அவர்கள் வல்லுநர் போலும்! இம் மக்கள் இப் பொருள்களைக் கவர்ந்தது வறுமையாலன்று; அவற்றின் புதுமைத் தோற்றுமே அவர்களை இவ்வாறு களவு கொள்ளச் செய்தது. எவ்விதத்தாயினும் அது களவுதானே? அத் தீணி லுள்ள தலைவருளுவன் நேரிடையாகவே, ஆங்கு அவன் பெரிதும் புதுமையாகக் கண்ட துப்பாக்கி ஒன்றை, பாங்கஸ் பெருமகனூரிடமிருந்து பிடிங்கிக்கொண்டு ஓடிச் சென்றுன். இதற்குமன் அவன் இவ்வித ஆய

தத்தைக் கண்டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. ஒரு மறைநிடம் சென்று அதைப் பரிசீலிக்கலானான். அவன் கை, துப்பாக்கிக் கையடியில் பொருந்தவே அது இயங்க ஆரம்பித்தது. அது வெடித்ததனு மேற்பட்ட அதிர்ச்சியால் அவதியுற்றுன்; வெடிச் சத்தம் கேட்டு மனமொடிந்தான். அதைத் தான் திருடி எடுத்து வந்ததினால் அது தன்னைத் தண்டித்தது என்று அதனிடம் அச்சங் கொண்டான் போலும்। அதை விட்டெறிந்து திரும்பியும் பாராது ஒடிடாடியும் சென்று மறைந்தான் அத்தலைவன். அத்துப்பாக்கி வெடி தன்னைத் தொடர்ந்து வரும் என நினைத்தான் போலும்!

இம் மக்களது திருட்டுத் தொழிலை அறிந்து கொண்டபோதிலும் அவர்களை இச் செய்கைகளுக்காக ஓன்றும் செய்யவில்லை. தம் சூழவினருள் எவரும் அம்மக்களுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் இழைக்கலாகாது எனவும் திட்டம் செய்தார். என்னே அவரது பெருந்தன்மை! குக் இவ்வாறு பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டதற்குத் தக்க காரணமும் உண்டு. அல்லல் பல பெற்று அலைகடலைத் தாண்டியும் காண்பதற்கரிய அரும் பெரும் நிகழ்ச்சிகளையும் காண்டியோன்று இடத்தினை அடைந்தும் அம் மக்களிடம் ஏதும் விரோதம் டோண்டால் தாம் மேற் கொண்டுள்ள பணியில் தாம் வெற்றி காண இயலாமற் போவதோடு தமது உயிருக்கும் தீங்குநேரிடும் எனவும் குறிப்பாயறிந்து கொண்டார். உயிர் நீப்பது பற்றி அவர் கவலைகொள்ள வில்லை; தாம் கொண்ட பணி நிறைவேசுமற் போனால் என் செய்வது என்பதே அவரது கவலை.

வான மண்டலத்தில் நேரும் நிகழ்ச்சியைக் கவனிக்க வேண்டிய நன்னாளும் வந்துற்றது.

1769-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் மூன்றாம் நாளன்று, எதிர் நோக்கிய சுக்கிரனின் கதிமாற்றம் நேர்ந்தது. ஆராய்ச்சியாளர்களான குக், பாங்கஸ் பெருமகனர், டாக்டர் ஸௌலேண்டர் ஆகியோர் அந் திகழ்ச்சிகளின் கணிதக் குறிப்புக்களையும் தோற்றங்களையும், சிறி து டிழையூமின்றிக் குறித்துக் கொண்டனர். தாம் மேற்கொண்ட பணியில் வெற்றி கொண்டது வனிகமுக்கியம் பற்றிப் பெருமிதம் கொண்டனர். ஆராய்ச்சியும் எவ்வளவோ ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நேரிட்ட இந் திகழ்ச்சியைக் காணும் பெருமையை இக் குழுவினர் கொண்டனர். அவர்கள் காணவந்த திகழ்ச்சி முடிவுற்றது. இனி அவர்கள் அங்குத் தங்கவேண்டியது அவசிய மில்லாததாயிற்று. வெகு விரைவில் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் செல்ல ஆயத்தம் செய்தனர்.

டாஹிடி தீவு மக்களுக்கு இவர்களது செயல் ஒன்றுமே புரியவில்லை. இவர்கள் வாணை அண்ணுந்து பார்ப்பதுவும், கணிதம் குறித்துக்கொள்ள வதும், ஒருவருக்கொருவர் பேசி மக்களின் மகிழ்ந்து கொள்ளுவதும் கண்டு அவர்கள் மட்டும் ஏதும் புரியாது விழித்தனர். ‘இவர்கள் வான மண்டலத்தில் குடியேறப் பார்க்கிறார்களா? அதனை வெற்றிகொண்டு ஆளப் போகின்றனரோ?’ என ஆச்சரிய முற்றனர். கழுதையறியுமோ கற்பூர வாசனை! அத் தீவை விட்டு அவர்கள் பிரிந்துசெல்ல ஆயத்தம் செய்வதை அவர்கள் அறிந்தனர். அம் மக்களின் தலைவனும் அவனது அருமை மனைவியும் கறையிலுள்ள கலத் திற்கு வந்தனர். குக் இவர்களுக்குத் தக்க வரவேற்பு அளித்து ஆழைத்துக் கொண்டார். தலைவன் தன் நூடன் கொணர்ந்த பல பொருள்களை குக்கிற்

குப் பரிசிலாக வழங்கினான், காப்டன் குக்கும் அவர்கட்டகு மாற்றுப் பரிசில் அளிக்க விரும்பினார். ஆனால் அவர்கள் எதையும் ஏற்க விரும்பவில்லை. தலைவனின் மனைவி தனக்குத் தேவையென ஆங்குக் காணப்பட்ட அற்புத வேலைப்பாடுகள் உள்ள பதுமை யொன்றினைப் பற்றிக்கொண்டு பெருமிதமடைந்தாள். தலைவியின் கையிற்கண்ட பொருளைப் பார்த்துத் தலைவன் பொருமை கொண்டான். மனைவியின் பால் பதுமைக்காகப் பொருமை கொள்ளும் மன்னவன் போலுமிவன்! சின்னாடகள் ஆங்குத் தங்கி அவ்வன்புள்ள மக்கள் தாங்கொண்டு வருத்தத்துடன் வழியனுப்ப குக்கும் குழுவினரும் அவர்களைப் பிரிந்து சென்றனர்.

அரும்பெரும் ஆற்றல் படைத்த இந்த ஆங்கி யேயர்கள், அந்த ஆழ்க்க அலைகடலில் நாவாய் செலுத்திப் பல புதிய தீவுகளையும் கண்டனர். தாம் பிரயாணம் செய்துவரும் கழகத்தின் சார்பில் அத் தீவுக் கூட்டங்கட்டுக் *கழகத் தீவுகள் எனப் பெயரிட்டு மகிழ்ந்தனர்.

பல இடங்களில் இக்குழுவினர் தங்க நேரிட்டது. ஆனாலும் தாம் முன்பு தங்கி நின்ற டாலுரிடி நாட்டு மக்களைப்போல் இத்தீவிலிருந்தோர் நேசமா யிருக்கவில்லை. ஈட்டி, கோடரி புதுமைத் தீவுகள் முதலிய ஆயுதங்காங்கிய பல உள் நாட்டு மக்களை யெதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருந்தது. துப்பாக்கிகளை வெடித்தும், சிலரைச் சுட்டு வீழ்த்தியும் அவர்களிடமிருந்து தப்ப வேண்டியதாயிற்று. பற்பல பேராபத்துக்களையும் தாண்டி + நியூ ஸீ ஸாந்து வந்தடைந்தனர்.

* Society Islands † New Zealand

இதற்கு முன் † டாஸ்மன் என்ற ஒரு டச்சு நாட்டு அறிஞர் இப் பகுதிக்கு வந்திருந்தும் உள் நாட்டில் எவரும் இவருக்கு முன்பு பிரயாணம் செய்தவரிலர். காப்டன் குக்கின் குழுவினர் தான் இத்தீவின் உட்பிரதேசங்களைக் கண்டு விவரமறிந்தனர். இத்தீவிலும் அவர்கள் தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளப்போராட வேண்டியிருந்தது.

நியூ ஸீ லாந்துத் தீவில் இக் குழுவினர் பல மாதங்கள் தங்கியிருந்தனர். இது இரண்டு தீவுகளைக் கொண்டது. இவ்விரண்டு தீவுகளின் பல

இடங்களுக்கும் குழுவினர் சென்று வந்த விணோதப் னார். வட பாகத்தில் சில பகுதிகளில் மனி பழக்கம் தரைத் தின்னும் மரபினர் நிறைந்திருந்தனர்.

வான மண்டலத்தைக் காண வேண்டுமென்னும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியற்றிருந்த அக்காலத்திலும்கூட, ஒரு பகுதியில் மனிதரைத் தின்னும் மரபினர் இருந்திருக்கிறார்கள்! இவர்கள் தங்களுள் ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டையிட்டு எனிய வரை வலியவர் விருந்துகொள்வர். இம் மக்கள் சில விணோதமான பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். கணவனை யிழுந்த பெண்டிர், தாங்களாகவே தங்கள் கை கால்களில் காயங்களை யுண்டு பண்ணிக்கொண்டு கதறினர். ஒருத்தி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமான காயங்களைச் செய்து கொள்ளுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவள் தன் கணவன்பால் கொண்டிருந்த அன்பை அளவிடும் குறியீடாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு காலத்தில், கணவனை இழந்தவள் உடன்கட்டையேறி உயிர் நீப்பதும், உயிருடன் இருப்பின் கடும் விரதம்பூண்டு கைம்மைக் கோலம் பூனூவதும் கம் நாட்டிலும்

மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு செய்து கொள்வது இவர்கள் இயல்பு போலும்!

நாகரிகம் முதிர்ந்த பொற் காலத்திலும், அந்த இடங்களில் வாழ்பவர்கள் கற்கால மக்களாகவே இருந்து வந்தனர். கற்களைக்கொண்டு சூர்யமையான ஈட்டி, கோடரி முதலியவற்றைச் செய்து கொண்டனர். இரண்டு ஆள் உயரத்திற்கற்கால கும் மேற்பட்ட கற்களாலான ஈட்டிகளை மக்கள் அவர்கள் தாங்கினின்று சண்டையிடுவது இயல்பென்றால் அவர்களின் உடல்திறம் எத்தன்மையதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்! குழுவினருள் ஒருவரும் இவர்களுக்குப் பெருவிருந்தாகாது தப்பியதே கடவுள் செயலாகும்.

அவ் விநோதமான நியூ லீ லாந்துத் திவை விட்டுப் புறப்பட்ட ‘பெரு முயற்சிக் கலை’ அப்பரந்த கடலில் விரிந்த பாய் விரித்துக் குழுவினரைத் தாங்கி, மேற்கு நோக்கி தாவரச்சோலை மிதந்து சென்றது. அத் திசையில் பெரியதொரு நிலப்பகுதி இருப்பதாக அறிந்து அதை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தனர். இவ்விதம் சுமார் ஒரு திங்கள் பிரயாணம் செய்து ஒரு விரிகுடாவை அடைந்தனர். ஆங்குத் தென்பட்ட ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பில் ஒரு சோலையினருகில் கப்பலை நிறுத்தி, அச்சோலையில் தங்கினர். பல நாட்கள் கருங்கடலில் கடும் பயணம் செய்து களைத்துச் சோர்ந்து வந்திருந்த அக் குழுவினருக்குப் பசுமரச் சோலையும், வண்ணமிக்க மலர்ப் புதர்களும், செடி கொடிகளும், தண்ணெண்ணறு வீசும் தென்றல் காற்றும் உள்ளத்திற்கும் உடலத்திற்கும் மகிழ்ச்சியையும் சுகத்தையும் கொடுத்தன. அச் சோலையில் பலவிதத் தருக்களாம்

வகைவகைப் பூப் புதர்களும், மருந்து மூலிகை களும் மிகுந்து விளங்கின. அந் நிலப் பரப்பு மூழ வதுமே அவ்வாறு நிறைந்திருப்பதாகவே தோற் றியது. தாவரங்கள் பலவும் தளிர்ந்து மினிரும் அந்தப் பகுதியைத் தாவரப் பிரதேசம் எனப் பொருள்படும் *பாடனி வினிகுடா எனப் பொருத்த மாகப் பெயரிட்டனர்.

சில நாட்கள் இந்தப் பிரதேசத்தில் இனிதே தங்கியிருந்து வடக்கு நோக்கிக் கலத்தைச் செலுத்தினர். பல இடங்களில் தங்கினர். தாம் சென்ற இடங்களில் வெல்லாம் வானளாவும் வலிய பெரிய மரங்களும், இடைவெளியே சிறிதுமில் கோசகுப் படை அடர்ந்த புதர்களும், உருண்டு நின்று படர்ந்திருந்த கொடிகளுமே நிறைந்திருந்தன. பல விநோதப் பிராணிகளும் தென்பட்டன. குன்றெனத் தோற் றமளிக்கும் பெரும்புற்றுக்களில் கறையான் ஏறும் புகள் எண்ணற்றுக் கோடிக்கணக்கில் பல்கிக் கிடந்தன. நிருண்ட கரிய இருள் கொண்ட மேகம் போலக் கொசுகுகளின் கூட்டம் பறந்து வந்த டைந்தன. தமக்கே உரித்தான் அச்சோலையில் வந்த அந்நியரை வெருட்ட அவைகள் படையெடுத்து வந்தன போலும்! பெரும்படைக்கும் பயப்படாது, ஈட்டி கோடரிக்கும் அஞ்சாது எதிர்த்து கிற்கும் இக் குழு, இக் கொசுகுப் படைக்குப் பின்னிட்டோட வேண்டியதாயிற்று!

பிறிதோரிடத்தில் ‘பெரு முயற்சிக் கலம்’ பெருங்கடலில் ஆழந்து விடவும் நேர்ந்தது. ஆழி யின் ஆழம் காண்பதில் ஆற்றல் வாய்ந்த காப்பன்

*Botany Bay

குக், திடீரென ஓரிடத்தில் ஆழம் குறைவுற்றங்கையறிந்தார். முன்னொச்சரிக்கையோடு நடுக் கடவில் கலத்தைத் திருப்பி னார். ஆங்கும் ஆழம்

போதுமானதாக இருக்கவில்லை. துன் கடவிற் பம் வந்தால் தொடர்ந்து வருமன்றே? கற்பாறை அக் கடவில் மூழ்கியுள்ள பாறை யோன் றில் கலத்தின் கீழ்த்தளம் மோதலுற்றது; கடல் நீர் கலத்தினுட் புகத் தொடங்கியது. கப்பலிலுள்ளோர் உற்ற கலக்கத்திற்கு எல்லையு முண்டோ? கீழ்ப் பரப்பிலிருந்த உணவுப் பொருள்கள், வெடி மருங்குகள், மற்றும் பல பொருள்களையும் அப்புறப்படுத்தி மேற் தட்டிற்குக் கொணர்ந்தார்கள். பலரும் பாடு பல பட்டு யுக்தி புத்தித் திறமையால் ஆங்குக் கூடங்கீத்தான்களையும், பாய்களையும் மற்றும் பல விரிப்புக்களையும் கொண்டு சிறிது பழுது பட்டிருந்த இடங்களிற் செருகித்தனரீர் உட்புகாதபடி பொருத்தி விட்டனர். கலமும் ஒருவாறு காப்பாற்றப் பட்டுவிட்டது. இப் பேராபத்தி னின்றும் காப்பாற்றியதற்கு இறைவனுக்கு அணவரும் மண்டியிட்டு நன்றி செலுத்தினர்.

பழுதுற்ற கலம் தற்காலத்திற்கு உதவும்படி தக்கவாறு செப்பனிட்டு ஆஸ்திரேவியாவின் வட கிழக்குப் பகுதியின் கரையோரமாகச் செலுத்திச் சென்றனர். கிழக்கிந்தியத் தீவு படேவியாவும் களையும் பார்த்துவிட்டு, *ஜாவா பசிபியனியும் தீவில் †படேவியா என்னும் இடத்தை யடைந்தனர். குழுவின் ரைப் பிடித்த துன்பம், கலம் கெட்டதுடன் நிற்க வில்லை. வெப்ப நிலையும், பக்குவமில்லாத உணவு

களும் குழுவினருக்கு வெப்பக் கொப்புளங்களைத் தோன்றச் செய்தன. இதனால் பலர் மிகுஷ்யம் தூண்பப் பட்டன. புதிய உணவுகளையும் தமக்குப் பிடித்தமான இறைச்சிப் பொருள் முதலியவற் றையும் புசிக்க மிகவும் இச்சை கொண்டனர். ஆங்குள்ள பல பெரு வணிகர்களிடம் சென்று மன்றாடுச் சிறிது உணவுப் பொருள்களைப் பெற்று வந்தனர். 'யாணிப் பசிக்கு அவல் பொறி' போல் அவர்கள் கொண்டிருந்த மிகுந்த அவாவை இது தணிக்கவில்லை. இருப்பினும் சிறிதளவாவது கிடைத்ததுபற்றிச் சிறிது மகிழ்ச்சி கொண்டனர். பெருமுயற்சிக் கலத்தைச் செப்பன்டாது இனி மேலும் கடவிற் செல்லுவது ஆபத்தாக முடியும் என்று கண்டனர். ஆனதால் சில மாதங்கள் அவ்விடம் தங்கியிருந்தேனும் கப்பலைச் சீர்திருத் தியயின் செல்லுவது தான் அறிவுடைய என்று கண்டனர். அவ்வாறே அங்குத் தங்கிக் கப்பலைச் சீர்திருத்தத் தொடங்கினர்.

அவர்கள் தங்கிருந்த பிரதேசம் வெப்பம் மிக்கது. ஆங்குள்ள நீர் நிலைகளும் சுத்தமான வைகளாக இருக்கவில்லை. கொசுகுகளும் மல்கி இருந்தன. இவ்விதச் சூழ்நிலையிலுள்ள சீர்ப்பட்ட அந்த இடத்தில் மலேரியா என்னும் பெருமுயற்சி குளிர்ச்சரம் தலை விரித்தாடியது. குழுவினருள் பலர் இக் கொடு நோய்க்கு இரரயாயினர். இவ்வாறு இன்னல்களுக்கெல்லாம் ஆளாகி யிருந்தும், கலத்தைச் சீர்ப்படுத்துவதில் எவரும் சோம்பினரில்லை. ஒரு சில மாதங்களில் 'பெரு முயற்சியும் கடவில் செல்லத் தக்க நிலையை எய்தியது.

கப்பலைப் பற்றிய கவலை ஒருவாறு நீங்கியதும் இக் குழுவினர் கடற் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்து

தனார். ஆப்பிரீக்காவின் தென் முனையிலுள்ள *நன்னாம்பிக்கை முனையைச் சேர்ந்தனர். இவர்கள் இது நாள் வரையில் கொப்புளங்களாலும் குளிர் சுரத்தாலும் பட்ட தண்பங்கள், இங்கு வந்தடைய வும் சிறிது குறையலாயிற்று. ஆங்கு வீசிய தென் றல் காற்று தண்ணென வீசியது. இக் காற்று நோயுற்றிருந்த இவர்களுக்கு மிக்க நன்மையையே தந்தது. சிறிது சிறிதாக அவர்கள் குணமடைந்து வந்து, சில தினங்களில் தமது நோய் தீர்ந்தனர். மற்றும் சில மாதங்கள் தம் சொந்த நாட்டை நோக்கிச் செல்லுவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 1771-ம் ஆண்டின் இடைப் பகுதியில் இங்கிலாங்து வந்து சேர்ந்தனர்.

அரும்பெரும் ஆராய்ச்சிகளையும், புதிய பல தீவுகளையும் கண்டறிந்து சற்றேற்றக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் கடவிற் பிரயாணம் செய்த காப்டன் குக் தம் சொந்த நாட்டையடைந்த சொந்த நாட்டில் தும்பெற்ற மகிழ்ச்சிக்கோர் அளவு வரவேற்பு முண்டோ^{*} காப்டன் குக்கும் அவரது குழுவினரும் இங்கிலாங்து வந்தடைந்ததைச் செவியுற்ற உற்றூர் உறவினரும், நண்பர்களும் பிறவோரும், ராயல் கழகத்தாரும் அவர்களை வரவேற்றுப் பாராட்டினர். வானிகழ்ச்சியில் கண்ட ஆராய்ச்சி விபரங்கள் அறியுக்கப் பட்டன. பல இடங்களிலும் அவரை அன்புடன் அழைத்துப் பெருமைப் படுத்தினர். அரசினரும் அன்பறைப் பாராட்டி அவருக்கு மேலும் *கமாண்டர் என்னும் உயர்பதவி யளித்தனர்.

இவ்வித அருமை பெருமைகளுடன் கமாண்டர் குக், தம் சொந்த நாட்டிலும் நிம்மதியாக நிலை

* Cape of Good Hope † Commander

கொண்டிருக்க முடியவில்லை. தென் போலார் பிரதேசத்தில் பெரியதொரு கண்டம் இரண்டாம் நிலவுவதாகவும், ஆங்குச் செல்வ வளப்யணம் மும், பலவித வண்ணக் கற்களும், மாபெரும் மாணிக்கங்களும், ஆணிப்பொன் முதலிய உலோகங்களும் நிறைந்திருந்த தாகக்கூறப்பட்டது. பனி உறைந்து குளிர் மிளிர்த்த அந்தப் பிரதேசத்திற்குச் செல்லுவது அரிதினும் அரிதானது என அறிவிக்கப்பட்டது. குக், இத்தகைய தென் கடலையும் கடந்து அந்நாட்டையும் காண விழைந்தனர். புதுமை காண்பதில் புத்திடம் கொண்ட கமாண்டர் குக், தாம் விரும்பியபடியே இப் பயணத்தையும் மேற்கொண்டார். சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் இப் பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். வழியில் பல தீவுகளையும், புதுமைகளையும் கண்டாரேனும், தென் கடல் பகுதியைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தாரேனும், எவ்வித நிலப்பரப்பையும் காண்பது அரிதாயிற்று.

குளிர் மிகுந்த இக் கடற் பிரதேசத்தில் பல இடங்களில் தண்ணீர் உறைந்து பட்டும், மற்றும் பல விடங்களில் மாபெரும் பனிக் குன்றுகள் மிதந்து வந்தும் பிரயாணத்திற்கு இடைஞ்சல் இழைத்தன. பலாஹ மூயன்றும் கமாண்டர் குக், நிலவி யிருப்பதாச் சொல்லும் நலப் பரப்பை ஈடைய முடியவில்லை. மேற்கொண்டும் அவ்விடம் தமது பிரயாணத்தைத் தொடர்வதில் பயணில்லை எனக் கண்டு அவர் திரும்பவும் நமது நாட்டையடைந்தார்.

இங்கிலாந்தில் பெரு வாணிபத்தில் ஈடுபட்ட பல வணிகர்கள் அயல் நாடுகளுடன் வியாபாரத்

தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். நம் பல் வளம் நிரம்பிய இந்திய நாட்டைக் குறுக்குப் போதையாக அடைய ஏதேனும் புதிய கடற்பாதை கடற்பாதை காண முடியுமா எனச் சிந்தித்து வந்தனர். அவ்வாறு ஒரு பாதையைக் கண்டு அறிவிப்போருக்குப் பெரும் பொருள் பரிசுவிப்பதாகவும் அறிவித்தனர். தமது இரண்டாவது பிரயாணத்தில் வெற்றி காணுதலை யுன்னி இப் பயணத்தை மேற்கொண்டாகிலும் வெற்றிகொள்ள முடியுமா என ஆழங்கு ஆலோ சித்து இம் முயற்சியில் ஈடுபடுவதென்றும் தீர்மானங்களை கொண்டார். இவர் கொண்ட தீர்மானத்தை யொட்டியே இவர் பிரயாணம் செய்யத் தேர்ந்தெடுத்த கப்பலுக்குத் *“தீர்மானம்” என்றே பெயரிட்டனர்.

1776-ம் ஆண்டு கமாண்டர் குக் முன்றும் முறையாக, † கிழக்கிந்தியத் தீவுகளின் வழியாக இந்தியாவுக்குப் பாதை காணும் பணியில் இணைந்தார். தாம் முன்பு சென்ற வழியே சென்று கமாண்டரும் நிஷூலீ லாங்கை அடைந்தார். மற் கடற்பாதையும் ரும் தாம் முன்பு தங்கியிருந்த கழுத்து தீவுகள் முதலியவற்றில் தங்கித்தங்கிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்து சென்று கொண்டேயிருந்தார். சிறு தெப்பங்களில் கடலில் அல்லாடிய பல கழுத்து தீவு மக்களைத் தம் கலத்தை ஹெற்றிக் காப்பாற்றி வரை, வானிகழுச்சியை ஆராய்ந்த டாஹிடி தீவிலும் தங்கிவரை. இங்கெல்லாம் எவ்வித நிகழுச்சியுமின்றிப் பிரயாணம் செய்து வந்தார்.

* Resolution † East Indies

டாஹிடு தீவினின்றும் பல தீவுகள் நிறைந்த தீவுக் கூட்டங்களையும் தாண்டிக்கொண்டு சென்றனர். பிரயாணத்தின் இப் பகுதியில் இக் குழுவினர் குளிர் மிகுதியால் அவதியுற்றனர். மனற் ஆங்கு வசித்து வந்த மக்களிடம் தம்மிட தீவுகள் யிருந்த பல விநோதப் பொருள்களைப் பண்டமாற்றித் தமக்கு வேண்டிய கம்பளி, மூரட்டுப் போர்வை முதலியன் பெற்றூர்கள். ஒருவரறு கடுங் குளிரையும் தாங்கிக்கொண்டு வடக்கு நோக்கியே பிரயாணம் செய்தனர்.

* ஆர்க்டிக் பெருங் கடலையும் அடைந்து சுற்றிச் சுற்றி வந்தனர். இந்தியாவுக்குச் செல்ல, கிழக்கு நோக்கிப் போகும்படி வசதியுள்ள கடற்பாதை ஏதும் தென்படுமோ என ஆராய்ந்தார். ஆங்குள்ள ஆழியின் பரப்பு அவ்வாறு செல்லுதற்கு அமையாததாக இருந்தது. பல பனிக்கட்டிகளும் மலை யென மிதந்து வந்தன. மேற் செல்லுவதும் மூடியாததாக அமைந்தது. ஆங்குத் தென்பட்ட ஒரு தீவுக் கூட்டத்தினுள் ஒன்றில் கலம் நிறுத்திக் கரை சேர்ந்தனர். இத் தீவு மூழுவதும் மனற் பரப்பே நிரம் பியதாக இருந்தமையின் இதற்கு மனற் தீவுகள் எனப் பொருள்படும் † சாண்ட் விச் தீவுக் கூட்டம் எனப் பெயரிட்டனர்.

இந்த மனற் தீவில் வாழுங்கு வந்த மக்கள் நாகரிகமற்றவர்கள்; மூடப் பழக்கங்களில் நம் பிக்கை கொண்டவர்கள்; இதுவரை எந்த அங்கியரையும் ஆங்கிலேயரையும் பார்த்தலைவரே தேய்வம் தறியாதவர்கள். இக் குழுவினர் அங்கு வந்தடையவும், அதனைக் கண்ட அங்காட்டு மக்கள் அவர்களது தோற்றத்

* Arctic Ocean † Sandwich Islands

தையும், முகப் பொலிவையும், அவர்கள் செலுத்தி வந்த கலத்தையும், அதில் நிறைந்திருந்த பல விநோதப் பொருள்களையும் கண்டு திடுக்கிட்டு அதிசயமுற்றனர். தமது குல விளக்காசிய தெய்வமே மாற்றுருவில் வந்து காட்சியளிப்பதாக நினைத்தனர். கமாண்டர் குக்கை, கடவுளைன்றும் அவரது குழுக்களைச் சுற்றுத் தேவதைகளென்றும் கொண்டனர். அவர்கள் முன்னிலையில் தெய்வ பக்தியோடு கை கட்டி, வாய் புதைந்து வந்தனை வழி பாடுகள் செலுத்தினர். ஊனளித்து உண்ண வேண்டினர்; உணவு பல படைத்து ஒதுங்கி நின்றனர். இம் மூடச் செயல்களைப் பார்த்துக் குழுவினர் இவர்களது மட்மையையும் ஆழந்த நம்பிக்கையையும் கண்டு வியந்து நின்றனர்.

தெய்வமெனப் போற்றப்பட்ட கமாண்டர் குக், தமது ‘தீர்மானக் கப்பலில்’ திரும்பவும் பிரயாணம் புறப்பட்டார். சில நாட்டு பயணம் சென்ற பின்னர் இவர்கள் ஒரு பெரும் பேரறிஞரும் புயலுடன் போராட வேண்டிய பெரும் புயலும் தாயிற்று. பாய் மரத்துண் மூறி வுற்றது. தீர்மானக் கலம் கொந்த விக்கும் கடவில் தத்தளிக்கத் தொடங்கியது. திறமைபெற்ற மீகாமர்களும், ஒப்பற்ற தலைவரு மாசிய கமாண்டர் குக்கும் செய்வதறியாது பலவாறு முயன்று, முயற்சி குன்றது, உயிரைப் பணயமாக வைத்துக் கலத்தை வந்த வழியே திருப்பிச் செலுத்தி, முன் தங்கிய மனற் திவிற்கே வந்து சேர்ந்தனர்.

தெய்வமும் தேவதைகளும் கடும் புயலுக்கு ஆற்றுது திரும்பி வந்து கொண்டிருப்பதை அத்தீவு மக்கள் கண்டனர். தெய்வம் புயலுக்கும், மழைக்கும், இடு மின்னலுக்கும் பயங்தொளியுமா?

தெய்வத்தின் முன் அவற்றின் ஆற்றல் எம்மாத்திரம்? இவர்களால் புயலை எதிர்த்து நிற்க இயல்வல்லையே? ஒருச்கால் இவர்களும் நம்மைப் போன்ற மனிதப் பிறவிகள்தாமோ?' மக்களின் என ஜூயிழ்றுக் கூடிக் கூடிப் பேசினர். மாறுபாடு 'குமிம் புயலுக்குக் கரந்துறையும் இவர்களைத் தெய்வமென்று கொண்டாடி வேமே? என்னே நமது அறியாமை!' எனத் தம்மைத் தாமே நொந்து கொண்டனர். முன்னர் தெய்வம் எனக் கொண்டாடிய இவர்களே இப்பொழுது மாறுபட்ட எண்ணம் கொண்டனர். ஆண்டடைந்த ஆங்கிலேயரை ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை. முன்னம் புரிந்த அறச் செயல்களை மறந்து மறச் செயல் புரியத் தலைப்பட்டனர். பலரும் கூட்டமாகக் கூடினர்; குழுவினரிடம் கொண்டிருந்த மரியாதைகளை மறந்தனர்; அவர்களைத் தாக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

மாறுபட்டு விளங்கும் இம் மூரட்டு மக்கள் கப்பலையடைந்து கொள்ளியிடத் தொடங்கினர். பல பொருள்களைப் பறித்தனர். தீச் செயல் புரியத் தலைப்பட்ட இவர்களிடையே கமாண்தீவினர் டர் குக் செய்வதறியாது திகைத்தார். தீச் செயல் படகொன்றில் பல சீரருடன் கரையோரமாகச் சென்று அத் தீவின் தலைவனைக் காண விரைந்து சென்றார். முன்பு மாலையிட்டு மண்டியிட்டு வணக்கிய அத் தலைவன் இப்பொழுது இவரை மதிக்கவுமில்லை. குக், 'அத் தலைவனைத் தன் கலத்திற்கு வருமாறு வருந்தியழைத்தார். இவர்பால் ஜூயிழ் தலைவன் ஆங்குவர மறுத்துவிட்டான். இக் குழுவினர்பால் வெறுப்புற்ற அம் மூரட்டு மக்கள் இவர்களை எதிர்த்துத் தாக்க ஆரம்பித்தனர். குழுவினர் தற்காத்துக்

கொள்ளச் சுட்டுத்தன்ன வேண்டியதாயிற்று. ஆனாலும் அம் மக்கள் அனிந்திருந்த உறுதியான கவசம், துப்பாக்கிக் குண்டையும் ஏற்பதாயில்லை. தம்மை நோக்கிச் சுடுவதைக் கண்டதும் அவர்கள் முன்னிதும் வெகுண்டார்கள்.

முரடர்களின் சினத் தீ மூண்டெறிவதைக் கண்ணுற்ற குக், சுடுவதை நிறுத்திச் சமாதான முறையைக் கைக்கொள்ள எத்தனித்தார். ஆனால் அவ் வேண்டுகோள் எவ்விதப் பயனையும் அளிக்கவில்லை. சுட்டிகளும், வெல்களும் பாய்ந்து பலர் உயிரிழந்தனர். சிறந்த போர்த்தலைவரும், எதற்கும் அஞ்சா நெஞ்சு படைத்தவருமான கமாண்டர் குக் பெருமகனார் இவர்கள் எதிர்ப்புக்குத் தாங்காது சரண்புகுவார் போன்று கை தூக்கி நின்றார். கூற்றுவன் வேலுருக் கொண்டனன் போலும். அக் கூரிய வெல் ஒரு முரடனின் கையினின்றும் வெளிப்பட்டது. அது அம் மாபெரும் வீரர், ஒப்பற்ற தலைவர், ஆராய்ச்சியாளர், கமாண்டர் குக் உடைய ஆவியைக் கவர்ந்து சென்றது. பலராலும் போற்றப் பட்டுச் சிறந்து விளங்கிய கமாண்டரின், உயிரிழந்த உடலம், வேரற்ற மரமெனக் கீழே சாய்ந்தது.

குழுவினரின் தலைவராய் கமாண்டர் குக் இறந்து ஒழிந்ததைக் கண்ணுற்ற முரட்டு மக்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினர்கள். அளவிடற்கரிய ஆற்றல் வாய்ந்ததோர் ஆராய்ச்சியாளருக்கு இழைத்ததின்கை அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் இழைத்ததின்கினுல் அவர்கள் அடைந்த பெருமை ஏதும் உள்தோ? அவரை வென்று விட்டோம் எனக் களிக் கூர்ந்து அம் மக்கள் தமது உறைவிடம் சென்றனர்.

3. இருங் கவீந்த கண்டம்

பதினெட்டாம் நாற்றுண்டில் ஆப்பிரிக்கா வைப் பற்றியும், அதன் உள் நாட்டைப்பற்றியும் எவரும் எதுவும், அறிக்திலர். ஆதலின் அதனை இருட்டுக் கண்டம் என்றும் இருண்ட ஆப்பிரிக்கா என்றும் குறித்தனர். அந்தக் கண்டம் இருண்ட தன்று. அதனைப்பற்றிய விவரங்கள் ஏதும் வெளிப் படாததால் அதை இருள் சூழ்ந்திருந்தது எனக் குறிப்பிட்டனர்.

புது நாடு காணவேண்டுமென்ற ஆவலும், பல நாட்டவருடனும் வாணிபத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவும் ஐரோப்பிய நாடுகள் எங்கனுமே பரவி யிருந்தன. இதற்கென ஒரு கழகமே நிறுவப்பெற்றிருந்தது. அயல் நாடுகளிலும், புது நாடுகளிலும், எவருமே போயறியாத வள மிக்க இடங்களிலும், நிலவியுள்ள விவரங்களை அறி வறுத்துவதே அதன் முக்கியப் பணியாகும். மேலும் அவ்விடங்களுக்குத் தக்க அறிஞர்களை அனுப்புவித்துத் தாம்கொண்டுள்ள பணிக்கான அபிவிருத்திகளை அச் சங்கம் செய்துகொண்டு வந்தது. இருண்ட ஆப்பிரிக்காவைப் பற்றிய விவரங் காணவும் இச் சங்கம் முயற்சித்தது; ஆயினும் அதில் வெற்றி பெறவில்லை. அக் கழகத் திற்கு வெற்றித் திருவை அளித்து இருளிற் கிடந்த விவரங்களை ஒளியிற் கொணர்ந்த பெருமை[†]முங்கோ பார்க் என்பவரையே சாரும்.

மங்கோ பார்க், * ஸ்காத்லாந்தைச் சேர்ந்த பெரியார். †செல்கர்க் என்னும் நகரருகேயுள்ள ஒரு

[†] Mungo Park * Scotland † Selkirk

சிராமத்தில் 1771-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் பிறந்த வர். அவர் இளமையிலேயே வைத்தியத் துறையில் இலங்கவேண்டும் என்ற அவாஹவ மேற் மங்கோ கொண்டவராவர். பதினைந்து ஆண்டுகள் பார்க் நிரம்பிய வாவிபராக இருக்கும்போதே செல்கர்க் நகரில் சிறந்து விளங்கிய ஒரு வைத்திய நிபுணரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். மேலும் *எடின்பரோ சர்வகலாசாலையில் நடை பெறும் பல்வேறுய பேருரைகளுக்கும் தவறுது செல்வார். இயற்கைப் பொருள் ஆராய்ச்சிக்காக ஆராய்ச்சிக் கூடங்களுள் பற்பல இடங்களுக்கும் சென்றுவந்தார். இங்ஙனம் அவர் கலை வளர்ச்சி பெற்றுர். வைத்தியத் துறையிலும், இயற்கைப் பொருள்களை ஆராய்வதிலும் சிறந்த அறிஞராகக் கருதப்பட்டார்.

இப் பேரவீரர், ஒரே இடத்திலிருந்து மருத் துவத் தொழில் புரிவது, இவரது மனோசக்திக்கு உகந்ததாக இல்லை. இவர் மனம் இயற்கை பொருள் ஆராய்ச்சியிலும் பல நாடுகளின் வரலாறுகளிலும் விழைந்து நின்றது. பற்பல இடங்களையும் காண வேண்டும் என்ற அவா மிக்கவர் ஆனார். இதற்குத் துணைபுரியவே நேர்ந்தது போலச் சுமத்திராத் தீவை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு கப்பலின் உதவி வைத்தியர் பணியை மேற்கொள்ள பணி மாறு இவருக்கு வேண்டுகோள் மேற்கொள்ள சிடைத்தது. தமது நோக்கம் ஈடேற அதுவே தக்க சந்தர்ப்பம் என்று பார்க் அப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டார். இப்பணியையும் அவர் தொடர்ந்து செய்தாரில்லை. ஒரு சில ஆண்டுகளே இவர் அத்தொழிலிலிருந்தார்.

* Edinburgh

அது சமயம்தான் புதிது கண்டு அறிவிக்கும் சங்கம் ஆப்பிரிக்காவிற்குத் தக்கார் ஒருவரையனுப்ப ஆலோசித்து வந்தது. இதனையறிந்த பார்க், இப்பணியில் சடிப்பட விரும்பினார். தம் விருப்பத்தைத் தாழே சங்கத்தாருக்கு அறிவித்துக்கொண்டார். இவரது தகுதிகளையும், உரத்தினையும், ஊக்கத்தினையும் நன்குணர்ந்த கழகத்தார் இவரது விருப்பைப் பெருமகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்டனர். இவரையே தலைமை வகிக்கச் செய்து இருண்ட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளாட்டில் பிரயாணம் செய்து *நெந்ஜூர் என்னும் ஆற்றின் போக்கை ஆராய்வும், ஆங்குள்ளாரிடம் தொடர்பு கொண்டு வாஸிபம் நடத்த ஆங்கு இடங்கள் தகுதியாக உள்ளனவா. என்று உளவு காணவும், திட்டம் செய்தனர். மங்கோ பார்க்கும் இவ் அரும் பணியைப் பணிவுடன் பற்றிக்கொண்டார்.

புதுமை காணும் பணியில் புதிதாய் இறங்கிய மங்கோ பார்க் 1795-ம் ஆண்டு தமது பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார். இங்கிலாந்திலிருந்து பூறப் பட்டுப் பரந்த பரவையில் ஒரு மாத பார்க்கின காலம் பிரயாணம் செய்து மேற்கு பிரயாணம் ஆப்பிரிக்காவை யடைந்தார். †காம் பியா என்னும் பேராறு கடவில் கலக்குமிடத்தில் தம் கலம் நிறுத்திக் கரை சேர்ந்தார். உள்ளாடு செல்ல அங் நதியே தக்க சாதனமா யிருப்பதறிந்து அதனாடேயே சுமார் இருநூற்றுக்கு மேலான மைல்கள் தூரம் சென்று ‡பைசானியா என்னுமொரு பெரிய நகரினை அடைந்தார்.

* Niger † Gambia ‡ Pisania

மங்கோ பார்க் ஆங்கு பைசானியாவில் டாக்டர் லெய்ட்வி என்னும் பெருந்தலையாளரையடைந்து அவரது விருந்தினராகத் தங்கியிருந்தார். இவரது உடல் நிலையும் கேடுற்றிருந்தது. நோய் குணமடைந்த பின், தாம் மேற்கொண்ட பணியில் ஈடுபட்டு முன்னே ருவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யலாயினார். உள்ளாட்டில் வழங்கும் மக்களின் மொழியையும், பற்பல இடங்களுக்கும் செல்லும் மார்க்கங்களையும் லெய்ட்வி வாயிலாகவும், மற்றும் பல வணிகர் வாயிலாகவும் பிழையற உணர்ந்து கொண்டார். * மென்டிங்கோ மக்கள் பேசும் பாலையில் தேர்ச்சி கொண்டார்.

மாரிக்காலமும் ஒய்ந்தது. பார்க், உள்ளாடு செல்ல ஆயத்தமானார். லெய்ட்வியின் உதவியால் இவரை இரு நீக்ரோக்கள் துணை கொள்வா ராயினார். ஜான்ஸன், டெம்பா என்பன பார்க்கின் இவர்கட்டுப் பெயர். முன்னவன் சில குழுவினர் காலம் இங்கிலாந்தில் வசித்திருந்தமையால் அவ்வள்ளாட்டுப் பாலைத் தவிர ஆங்கிலமும் நன்கு அறிந்தவன். பின்னவன் ஆங்கு வழங்கும் மொழிகள் யாவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்ற வன். இவ்விருவரும் சிறந்த உண்மையான ஊழியர்க்குரிய இகெக்கணம் பொருந்தியவர்கள். உள்ளாட்டுப் பயணத்திற்கு இவர்களது துணை பேருதவி யாயிற்று. அடிமை வாணிபத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு வணிகரும், உள்ளாடு செல்லும் ஒரு நீக்ரோவும், மற்றும் சிலரும் இவர்களுடன் கூடவே பிரயாணம் செய்ய முற்பட்டனர். எழுவர் கொண்டதே இவரது குழு ஆயிற்று. பார்க் ஒரு குதிரையிலும், ஊழியத் துணைவர்கள் இரு மட்டக் குதிரைகளிலும் பயணம்

புறப்பட்டார்கள். மாற்றுடைகளும் துப்பாக்கிகளும், மற்றும் இதர சாதனங்களும் சுமந்து சென்றனர். திசையறிகருவியும், வெஹில் மழைக்குதல் ஒரு குடையும் கொண்டு சென்றார்.

இவ்வாறு தக்க குழுவினருடன் பயணப்பட்ட மங்கோ பார்க்குடன் டாக்டர் லெய்ட்வி பெருமக ஞரும் மற்றும் சில ஆங்கிலரும் சற்றுத் தூரம் கூட வந்து இவர்களை வழியனுப்பினர். வழி யனுப்பல் வெற்றித் திருவை வேண்டினர்.

புதுமைகாணச் செல்லும் பார்க் வெற்றி பெற்றுத் திரும்ப இறைவனை வேண்டினர். பற்பல பேராபத்துக்கள் நிறைந்த உள்காட்டில் பிரயாணம் செய்து அவற்றிற் காளாகாமல் வெற்றி யுடன் திரும்ப வேண்டும் என்று மனமாற விழைந்தனர்.

இக்குழுவினர் சின்னட்களில் *மதீனு என்னும் ஊரை அண்மினர். இவ்வூர் தக்க பாதுகாவலுடன் அமைந்துள்ள ஒரு சிற்றூர் ஆகும்; மதீனு என்னும் ராஜ்யத்தின தலையிடமாகும். ஆங்குச் சிறப்புடன் வசித்து வந்த அதன் தலைவனுகிய அரசினைக் கண்டனர். அவ்வரசன் குழுவினரைத் தக்க மரியாதையோடு வரவேற்று ஊண், உறையுள் முதலியவற்றை அன்புடன் அளித்தான். தன் பிரதேசத்திலுள்ள இடங்களில் தாராளமாய் விருப்பப்படி பிரயாணம் செய்ய அனுமதி அளித்தான். இவருக்குத் துணையாக ஒரு வழிகாட்டியையும் அனுப்புவித்தான்.

மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள் சிற்சில மூடக்கொள்கைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாவர். இத

கீனப் பார்க் தாம் சென்ற இடமெங்கும் கண்டு கொண்டார். மந்திரங்களிலும் மந்திரக் கவசங்களிலும் ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்ட முடநம்பிக்கை டவர்கள். இவ்விதக் கவசங்கள் தங்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பாகும் எனவும் நம்புவர். தாம் மேற்கொள்ளும் பணிகளில் வெற்றிபெற அவை உதவும் என உறுதி கொள்வர். காட்டுத் தேவதைகளிடம் பயபக்தி நிறைந்தவர்கள். இக் குழுவினர் நேரிற் கண்ட ஒரு காட்சியே இதனை மெய்ப்பித்தது. ஒரு பெருமாத தில் பல வண்ணமாய் ஆடைகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. இவ் ஆடைகள் ஆங்கு உறைந்து வரும் ஐம்போ தேவதையின் உடுப்புக்கள் என்று கொண்டனர். மனைவியர் கணவருடன் முரண்பட்டால் இந்த தேவதை அந்தப் பெண்களைத் தக்கபடி தண்டிக்கும் என்று அச்சம் கொண்டனர். உண்மையில் தேவதை தண்டிப்பது இல்லை; தேவதையின் பெயரால் இவர்களில் ஒருவரே அந்த ஆடைகளை மேற்போர்த்துக்கொண்டு, யாவர் முன்னிலையிலும் அப்பெண்களை அடித்து இடித்து அல்லவிழைப்பர். பார்க்கும் துணிவர்களும் இவ்வாரூன அதிசயக் காட்சிகளையும் விநோதங்களையும் கண்டு சென்றனர்.

ஐம்போவின் ஆடைகளைக் கண்ணுற்ற பின்னர், இரு தினங்களில் வேற்றுரை அடைந்தனர் இக் குழுவினாலோர். இந்த இடத்தில் இவர்கள் பருகுதற்கு நீர் கிடைப்பதே அரிதாயிற்று. நிற்றிலிப்பு மிகவும் வரண்ட பிரதேசம். அனைவரும் தாகம் மேலிடத் தண்ணீரில்லாமல் வருந்தினர். வழியே ஒரு விநோதமான மரம் தென் பட்டது. எட்டப் பார்வைக்கு அது பல நிறமான இலைகளைக் கொண்ட மரம்போல் தோற்றமளித்தது.

இவ்வித நிறமுள்ள இலைகளையுடைய மரமும் உள்தோ! என்று அனைவரும் அதிசயப் பட்டனர். ஆனால் அதனை அண்மியபோது அவையினைத்தும் ஆடைகளே அன்றி இலைகள் அல்ல எனத் தெளிந்தனர். அதன் அருகாமையிலேயே தூய குடி நீர் உள்ள ஒரு சிறு நீர்நிலை காணப்பட்டது. நீர்நிலை யிருக்குமிடத்தை அறி விக்கும் அறிவிப்புபோலும் அம் மரம்! நீர் குடிக்க அனுமதி பெறுவான்போல் அம் மரத்திற்கு அளிக் கப்பட்ட காணிக்கைகள்போலும் அவ் ஆடைகள்!

சிலநாட்டு பிரயாணத்திற்குப் பிறகு *போன்டோ என்னும் தொகுதியின் தலைநகரை யடைந்தனர். ஆங்குள்ள ஒரு பெரு வணிகர் இவர்களது நட்பினர் ஆனர். அப் பிரதேசத்தின் தலைகுடை விழும்பிய வரைக் கண்டு அளவளாவினர்.

தலைவன் பார்க் தம்முடன் கொண்டுசென்ற விலையுயர்ந்த பல மணிகளையும், வாசனைத் திரவியங்களையும், புகையிலையையும் காணிக்கையாக அரசனுக்கு அளித்தார். அரசன் இவைகளைக் கொண்டும் திருப்தி யடைந்தானில்லை. பார்க்கிடமிருந்த சில பொருள்களே அவனது நாட்டத்தைக் கவர்ந்தன. அவர் வைத்திருந்த குடையும் அவர் அணிந்திருந்த வனப்புமிக்க மேற் சட்டையுமே அவன் மனத்தைக் கொள்ளின கொண்டன. அரசர்களுக்கு வெண் கொற்றக் குடைகள் உண்டு என்று கூறும் கவிநயம் போன்றல்லாமல் கருப்புக் குடையை இவன் விரும்பினான் போலும்!

குடையைக் கொடையாக அளிப்பதில் பார்க் வருந்தவில்லை; ஆயினும் தான் பெரிதும் விரும்பிய தமது மேற்சட்டையை விடுவதற்கு அவர் மனம்

கொள்ளவில்லை. இருப்பினும் ஆந்தத் தலைவன் கேட்டதைக் கொடுக்காவிட்டால் தமக்கு ஏதேனும் திது நேரக்கூடும் என உணர்ந்து, அரசனுக்கு அவற்றை அன்பளிப்பாக அளித்தனர். பொன்னும் மணியும், சிரும் சிறப்பும் உடைய அத்தலைவன் குடையின்மேற் கொண்ட கருத்து வியக்கத் தக்கடே. அன்பளிப்புக்களை யேற்றுக் கொண்ட அரசன் மனமகிழ்ந்து, பார்க்குக்குப் பரிசாக ஏராளமான பொற் கட்டிகளையும், மற்றும் தன் வசமுள்ள விலையுயர்ந்த அணிகளிற் சிலவற்றையும் கொடுத்தான். பல நாட்களுக்குப் போதிய உணவுப் பண்டங்களையும் அளித்தான். அரசனும் அன்புடன் வழியனுப்ப, பார்க்கும் அவரது குழுவினரும் தம் பயணத்தைத் தொடங்கினர்.

மங்கோ பார்க் மேற்கொண்டு சென்ற இடங்களில் உள்ளாட்டு மக்களின் தொந்திரவு மிகுந்திருந்தது. அவர்களை யெதிர்த்துச் செல்லவும் இவரால் இயலவில்லை. அவர்கள் கண்ணுக்குத் பயங்கரப் பெரியாமல், புயணத்தைத் தொடர்ந்து பிரயாணம் நடத்த வேண்டுவதாயிற்று. ஆனதால் பகற் பொழுதில் வெளிப்படாது இரவு நேரங்களிலேயே பிரயாணம் செய்தனர். பகற் பொழுதிலேயே பயங்கரமான கொடு விலங்குகள் தென்பட்டுத் துன்பம் விளைக்கும்போது, நிலவில் நிலவி யிருக்கும் கொடுமை சொல்லத்தரமோ! ஒரு புறம் புவி யொன்று உறுமும்; மறுபுறம் சிறுத்தை கதறும். ஒரு சமயம் கரடி குறட்டை விடும்; மறு சமயம் கோட்டான் பெருங் கீச்சிடும். மனத்தால் நினைத்தாலும் பயம் தோன்றுமே! இவ்விதக் கொடு விலங்குகள் நிறைந்துள்ள, கானகங்களுள்ளும் தெரியாக வழி நடந்தனர் குழுவினர். முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கலாகாது ஏன்பது

அவர்களது எண்ணெம். பல இடுக்கண்கட்கு இடைப் பட்டும் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சாது பகவெண்றும் இரவென்றும் பாராது வழி நடந்தனர் குழுவினர். என்னே இவர்களது தீரமும், உள்ள உரமும், ஊன்றிய ஊக்கமும்!

இப் பயங்கரங்களினாடே பல மைச்கள் தூரம் வழி நடந்து * செனிகால் ஆற்றின் கரையையடைந்தனர். இவ்வாற்றுக்கு மறு கரையிலிருந்து மற் றெருரு தலைவனுக்குச் சொந்தமான பிரதேசம் தொடங்குகின்றது. அறுவகை அரண்களுள் ஆற்றரணும் ஒன்றல்லவா? இந்த செனிகால் ஆறுதான் அந்நாட்டிற்குற்ற எல்லையாகும். இவ் வெல்லையில் பிரவேசிக்க அந்நாட்டு மன்னானின் அனுமதி பெற வேண்டும்; அதன் பொருட்டு பெருங்தொகை அளிக்க வேண்டும். கருமமே கண்ணுயினின்று புதுமை காணும் திடம் கொண்ட பார்க்கும் அதற்குச் செலுத்த வேண்டிய பொருளையளித்து அனுமதி பெற்று ஆற்றைக் கடந்து அந்நாடு புகுந்தனர். இவ்வாறு தொகையைக் கட்டியதில், முன்தான் பெற்று வந்த பரிசுப் பொருள் அளைத்தும் கறைந்து போயின.

எவ்வித விசேஷ நிகழ்ச்சியுமின்றி அந்நாட்டைக் கடந்து, * காசன் என்னும் நாட்டை யடைந்தனர். அந்நாட்டு அரசன் மங்கோ பார்க்கின் குழுவினரை அன்புடன் வரவேற்றின். விருத்தினர்க்கு வேண்டிய வசதிகளையளித்தனன். இந்நாட்டிலுள்ள ஒரு சிற்றாருக்குத்தான் இவர்களுடன் தொடர்ந்து வந்த நீக்ரோ வந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடன் குழுவினரும் சென்று

* Senegal † Kasson

அவன் வீட்டைந்தனர். தனது இருமுதுகுரவரைக் காணலும் அவன் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை.

தமது மகன் திரும்ப மீளான் என்றே இது வரை நினைத்து, அவனை நினைத்து நினைத்திருக்கிறார்கள் அப்பெற்றோர்க்குத் தம் மகனை உயிருடன் நேரிற் காணவும் தம் முதுமை மையைக் கூட மறந்தனர். “கன்றினைப் பிரிந்திருந்த கரா போன்று” ஒடோடியும் வந்து ஆணைத்து கொண்டனர். பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமோ? கண்ணேளி யிழுந்திருந்த தாயும் தன் சேயைத் தழுவலும், தான் இழந்த கண்களைத் திரும்பப் பெற்றது போல் மகிழ்ச்சிது, மகனைத் தன்னிரு கரங்களாலும் தடவி கொடுத்து மகிழ்ச்சிதான். இம் மகிழ்ச்சிதரும் நிகழ்ச் சியைக் கண்ணுற்று அவர்களிடம் குழுவினர் விண்ட பெற்றுப் பிரிந்து சென்றனர்.

காசன் நாட்டரசன் தமக்கு உவங்தவித்த உதவிப் படையுடன் மாங்கோ பார்க் பிரயாணப் பட்டார். சில தினங்களில் *கார்ட்டா நாட்டின் தலை நகரைக் கிட்டினார். நகரின் புறத்தே கருமேனியர் தங்கித் தமது வருகையை அரசர் களிப்பு பெருமானுக்கு அறிவித்து அனுமதி வேண்டி நின்றனர்; அனுமதியும் கிட்டியது. குழுவினர்க்கு உண்டியுதவினர். ஒரு குடிசையை ஆயத்தம் செய்து உறையுள் வழங்கி னர். இந்த அங்கிய நாட்டவரைக் காண நகரமாங்கதர் பலர் பெருங் கூட்டமிட்டனர். கருந்தோல் உறிக்கப்பட்ட வெண் மேனியர் எனக் கூத்தாடி னர். இதற்குமுன் இவர்கள் எந்த ஜோப்பியரை

* Kaarta

யும் கண்டிலர். ஆனதாலேயே பார்க்கினாது தோற்றும் அவர்களுக்குப் பெரு வியப்பளித்தது. திரள் திரளாக வந்து தரிசித்தனர்.

மண்ணர் பிரான் தமது விருந்தினரை அழைத்து வரச்செய்து தக்க மரியாதையுடன் வர வேற்றின். பல நேரம் அன்புடன் அளவளாவி

இன்னுரையாடினார். பார்க்கின், உள் அரசனின் நாடு செல்லும் கருத்தறிந்து அம்மன்ன அறிவிறை வன் கவலை கொண்டான். பார்க் இனி மேற்கொள்ளும் வழிப்பாதை இன்னும் இடுக்கண்கள் நிறைந்தது என்று அறிவித்தான். தமக்கும் தமதுத்த *பம்பாரா நாட்டிற்கும் நேசப் பான்மை குறைந்துள்ள தென்றும், தம் நாட்ட வரை இம்சிப்பதில் அவர்கள் இனிமை கொள்ளுகின்றனர் என்றும், எந்த நேரத்திலும் அவர்களுள் போர் மூளவாம் என்றும், நிலவும் நிலையை உள்ள வாறு உணர்த்தினான். இவ்வாரூய நிலைகள் நேர்நிற்கும் பொழுது அவர் உள்நாடு செல்லுதல் அறி வடைமையன்று என்று அறிவுறுத்தினான். தமது எண்ணத்தைக் கைவிடுமாறும், எத்துணை வருடமேனும் தன் நாட்டிலே இருக்கலாமெனவும் நன்மொழியால் நவின்றுன். இவ்வளவு தூரம் வந்தும் இனியும் மேற்செல்லாமற் திரும்பவோ அவ்விடமே இருக்கவோ பார்க் விரும்பவில்லை. தீங்குகளுக்குப் பயப்பட்டு ஓரிடத்தில் தங்கும் மனப்பான்மை கொண்டவராயின் தமது சொந்த நாட்டிலேயே சுகமாக இருந்திருப்பாரன்றோ? இவ்வளவு இடுக்கண் களுக்கு ஆளாவானேன்?

மன்னவனின் மதிமொழியை மனத்திலிருத்தி மங்கோ பார்க் பகை மிகுத்த பம்பாரா நாட்டின்

வழியே செல்லாது வேறு பாதை மூலம் மூன்னேற முயற்சித்தார். அருகிருந்த * லுடாமர் நாட்டைக் கடந்து செல்வதாய்த் திடங்கொண்டார். ஆங் நாட்டில் எதிர்ப்பின்றிப் பிரயாணம் செய்ய மன்னனிடம் அனுமதி கோரினார். சில நாட்கள் சென்ற பிறகே அரசனிடமிருந்து வீரர்கள் வந்துற்றனர். அண்மையில் வூள்ளதோர் நகரில் தங்கியிருக்கும் அரசர்பால் அழைத்தேகுவதாக அறிவித்தனர். அவர்களது தோற்றுத்தையும் அவர்களது நடத்தை களையும் கண்ணுற்ற பார்க், அவர்களிடம் சிறிது ஜூயம் கொண்டார். அவர்களைத் தொடர்ந்து செல்ல எண்ணங் கொண்டாரில்லை. ஆயினும் அவர்கள், இவராக வராவிட்டும் வற்புறுத்தி இழுத்துச் செல்லுவர் எனவும் தோற்றியது. நடப்பது நடக்கட்டும் எனத் துணிந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டார். தம்முடன் தமது அடிமைத் துணை வன் டெம்பாவை மட்டும் அழைத்துச் சென்றார்.

அண்மைலூள்ளது என அறிவுறுத்தப் பட்ட இடம் இவர்களை வெகுதூரம் இழுத்துச் சென்றது. கடைசியாக அத்தலைவன்து உறைவிடம் அடைக்காரர். அசுத்தம் நிறைந்தும், ஒழுங்கற் கிறைப் பூம் இருந்தது அவர்கள் உறையுள். உறை படல் யுளின் தோற்றமே அதில் வாழ் மக்கள் எப்படியிருப்பர் என்பதைத் தெற்றெனவிளக்கும்! அந்த இடம் எப்படி ஒழுங்கற்று இருந்ததோ அதே போன்று ஒழுங்கற்ற நடத்தை கொண்டவராவர் ஆங்குள்ளோர். தலைவன் ஆங்குகம்பீரமாக அமர்ந்திருந்தான்; அவன் பார்க்கக நன்கு வரவேற்கவில்லை. ஆனாலும் சிறிது உரையாடத் தொடக்கினான். பார்க் பேசும் ஆங்கிலம்

* Ludamar

அத் தலைவனுக்குப் புரியாது; தலைவன் பேசும் அரா
பிய பாஸூ பார்க்குக்குப் புரியாது. இங் நிலையில்
இருவரும் உரையாடுவது யாங்கனம்?

தலைவனது பார்வையில் ஜயமும், செருக்கும்,
வெறுப்பும், கொடுமையும் நிறைந்திருந்தன. பார்க்
அவ்விடம் வந்திருப்பதை அத் தலைவன் விரும்ப
வில்லை போலும்! ஏதும் உளவு காண வந்துள்ள ஒற்
றரோ என ஜயுற்றுன்; தன் தலைமையையும் அதி
காரத்தையும் எண்ணிச் செருக்குற்றுன்; பார்க், மூர்
வமிசத்தைச் சார்ந்த இல்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்
தவராயின்றி, கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவராய்
இருப்பது கண்டு வெறுப்புற்றன். அவர் ஆங்கு வந்
ததை விரும்பாததால் கொடுமைபுரியத் தலைப்பட்ட
டான். மங்கோ பார்க்கை ஒரு தணி விடுதியான குடி
வில் இருக்கச் செய்தான். அவர் கொண்டு சென்ற
பொருள் அனைத்தையும் பறித்துக் கொண்டான்.
ஊனும் நீரும் சரியாக அளிக்காது துன்புறுத்தினுன்,
தலைவன் இவருக்கு இழைத்த கொடுமைகளும்,
அளித்த அவமரியாதையும் சொல்லத்தரமன்று.
மனத்திடம் கொண்ட மங்கோ பார்க் இவை யொன்
றையும் பொருட்படுத்தவில்லை. இவரது வரலாறு

மெய்வருத்தம் பாரார் பசி நேரக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமோ கண்ணு யினர்.

என்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

ஆங்கவர் அடைபட்டிருந்த காலத்தே
பல கண்டங்களும் அநுபவிக்க நேர்ந்தது. அந்
நீர்வேட்கை நாடு பாலைநிலம் சார்ந்த இடமாதவின்
காற்று அனலெனத் தீய்த்துக்
கொண்டிருந்தது. தாகம் தணிக்க நீர் கிடைப்
பதே அரிதாயிருந்த அந்த இடத்தில் வெப்பம்

தணிக்கவா நீர் கிடைக்கப் போகிறது? சிறைப்பட்டிருந்த அவர்க்குக் குடிநீர் சிறிதளவே கிடைத்தது; அதுவும் அவர் நீர் வேட்கையைத் தணிப்பதற்குப் போதாததாக வழைந்தது. கிட்ட இருக்கும் கிணறு களிலும் தண்ணீர் கொள்வது கடிதாயிற்று. இவருக்காகத் நீர் எடுப்பதைக் கண்ணுறும் எவரும் அதை அனுமதிப்பதாயில்லை. மனமிரங்கி அவருக்கு நீர் வார்ப்பார் எவருமில்லை. அவர்கள் கொண்டுள்ள மதவெறியே இதற்கு உற்ற காரணமாகும். ஆடுமாடுகளுக்குக் கிடைக்கும் நீர்க்கூட இவர்க்குக் கிடைப்பது அரிதாயிற்றெனில் அவருற்ற அல்லல்களை எவ்வாறுரைப்பது?

நல்லோர்க்கு நன்மையே கிட்டும். பார்க் எவர்க்கும் எத் தீமையும் மனத்தாலும் நினைத்தாரில்லை; எவர்க்கும் எக் கொடுமையும் இழைத்தாரில்லை. இவ்வளவு துண்பமிழமுத்தும் அத்தலைவன் இரக்ககங் கொள்ளவில்லை. அவரைக் கொலைசெய்து விடலாமா அல்லது சித்ரவதை செய்யலாமா என்று கூட ஆலோசிக்கத் தொடங்கினான் எனின் அவன் கொண்டுள்ள கொடுமையை எவ்வாறு கணக்கிடுவது? அத்தலைவனின் மனைவி, இவ் வெண்ணிறத் தோன்பால் கொண்ட கழிவிரக்கத்தால் பார்க் எவ்விதத் தண்டனைக்கும் உள்ளாக்காது தப்பித்தார். அவளது வேண்டுகோளைச் செவிமடுத்த தலைவனும் அவரிடமிருந்து பெற்ற பொருள்களை அவரிடம் திரும்பக் கொடுத்து, அவரை வேறு எவ்விதத்தும் இம்சிக்காது இருந்தான். அத்தலைவனை பார்க் பஜவாறு வேண்டி அவ்விடம் இருந்து *ஜாரா நகர் நோக்கிச் செல்லும் ஒரு குதிரை வீரர் குழுவுடன் செல்லுவதற்கு அனுமதி பெற்றார். அத்தலைவனிடம்

* Jarra

இருந்து பார்க் தமது பல பொருள்களைப் பெற்று ரேஞும் விலை மதிப்பற்றத் தமது உண்மை ஒழிய அன அடிமைத் துணைவன் டெம்பாவைப் பெற்று ரில்லை. அவனை அத்தலைவனே அடிமை கொண்டான். துணை மனிதரின்றி பார்க் தனி மனித ரானார். உயிர் பிழைத்தாரேஞும் உடல் பிழைத்தாரில்லை. அக்குதிரை வீரரின் காவலுக் குட்பட்டே இருக்க வேண்டுவதாயிற்று. பல துண்பங்களுக் கிடையே அக்கூட்டம் ஜாராவையும் அடைந்தது.

இக் காவலேயன்றி மேற்கொண்டு ஏதும் தீங்கு நேரிடும் என்று பார்க் கருதவேயில்லை. ஒரு நாள் எதிர்பாரா வண்ணம் சில போர் வீரர்கள் அக்குழுவினர் உறைந்திருந்த இருக்கைக்கு வந்திறை துற்றனர். மங்கோ பார்க்கைத் திரும்பத் தீக்கம் தலைவனிடம் கோண்டு செல்லவே அவர்கள் ஆங்கு வந்தனர். தலைவனை அடைந்தால் தம் தலையே போனதும் போய்விடும் என்று அனுபவங்கண்ட அறிஞர் உணர்ந்து கொண்டார். இதனின்று எவ்வாறேஞும் தப்ப வேண்டும் என்று ஆலோசித்தார். அன்றிரவே தக்க சந்தர்ப்பமும் வாய்த்தது. வீரர்கள் அயர்ந்திருக்கும் நடுநிசிப் பொழுதில் தமக்குரிய பொருள்களையும், உடைகளையும் பத்திரமாக எடுத்துக் கொண்டு, அக் கூட்டத்தினின்றும் பிரிந்து, தமது பரியின் மீது இவர்ந்து, கானகம் வழியே கடுகிச் சென்று, தப்பிப் பிழைத்தார். அத்தலைவனின் பிரதேசத்தை நீங்கி வேற்று நாடு சென்றுவிடவே அவர் விரும்பினார். இருள்மிக்க பயம் நிறைந்த அக்கானகமே அவர்க்கு அங் காட்டைவிட நலமுள்ளதாய்த் தோன்றியது. “கொடுங்கோல் மன்னான் வாழும் நாட்டில் கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே” என்பது உண்மை உரை அன்றே?

உயிருடன் மன்றுடி அவர் செய்த இப்பயணம் அவருக்கு மிகக் களைப்பைபத் தந்தது. கடும் பய னைத்தால் மிகுங்க தாகழும் கொண்டார். குடி நீர் கிடைக்கப் பெறுவதையால் பசும் தழைகளை மென்று விழுங்கினார். இரவு முழுவதும் பிரயாணமும்செய்து காலைக் கதிரவன் தோன்றும் சமயம் ஒரு நீர் கிலையின் அருகே இருப்பது கண்டு ‘முடவனுக்குச் கொம்புத் தேன் கிட்டியதுபோன்று’ நீரை அள்ளி யன்னிப் பருகித் தாகந்தீர்ந்தார். தாகந்தீர்ந்தவர் ஆகத்தை வருத்துகின்ற அரும் பசியையும் அகற்ற எண்ணினார். அருகே தென்பட்ட ஒரு கிராமத்தை யடைந்தார். ஒரு சிறு குடிசையில் வசித்துவரும் கிழவியொருத்தி அவர்பால் நனி இரக்கங்கொண்டு சிறிது உணவு நல்கினாள். ‘பசித்தார் தின்னுத தில்லை’ என்பது போல் அது ஏழ்மை மிக்க உண வானுலும் பார்க் அதை வயிருற உண்டு பசி தீர்ந்து சிறிது தெம்பு கொண்டார். அவரது குதிரைக்கும் சிறிது உணவு கிடைத்தது.

குடிசையருகில் வெள்ளையர் ஒருவனைரக் காண வேண்டும், அக்கிராம மக்கள் அவரை வேடிக்கை காணக் குழுவாகத் திரண்டு வந்தனர். கானுத பொருளைக் காண்பதேபோன்ற அவரைக் கண்டு நெலூர் நீதி வியப்புற்றனர். அக் குழுவினருள் பல மூர் மக்களும் இருந்தமையின் அவர் மனத்தில் அச்சமூம் ஏழுத் தொடங்கியது. லுடாமர் நாட்டுத் தலைவனின் ஆட்கள் அதில் எவ்ரேனுமிருந்தால் தமக்குத் திரும்பவும் துண்பம் ஏற்படுமே என்று கலங்கினார். ஆதவின் அம்மக்களின் கண்ணிற் படாமல் இருப்பதே நன்றெனக் கொண்டு இரவு நேரத்தை அருளுள்ள ஓர் ஆடவியில் கழித் தார். மறுநாள் தம் பயணத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி பம்பாரா நாட்டைச் சேர்ந்த கிராமம் ஒன்

றைக் கிட்டி, அங்கேயே தங்கினர். சின்னூட்கள் அங்கிருந்த பின்னர் அந்நாட்டின் தலைநகரான *செகோ நகரை நோக்கிச் செல்லும் நீக்ரோவர் களைத் துணை கொண்டு அவர்களுடன் சென்றார். வழியில் ஒரு அடிமைக் கூட்டமும் இவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டது. பல கண்ட நஷ்டங்களுக்குப் பிறகு ஒருவாறு அணைவரும் அத் தலை நகரைச் சேர்ந்தனர். இந்நகரையடைய முன்பாக மக்கோ பார்க் † நைலூர் நதியைக் கண்ணறக் கண்டு, அதன் பளிங்கு நீரை மனமாறப் பருகினார்.

உள் நாட்டில் தாம் கண்ட நகரம் யாவற்றிலும் செகோ சிறந்ததாக இருப்பதை பார்க் கண்டு மகிழ்ந்தார். நைலூர் நதியின் நீர்ப்பரப்பு செகோ அவருக்குப் பெரு மகிழ்வு தந்தது. பரந்த நகரம் வெளியில் பளிங்கு போன்ற தெளிந்த நீருடன் ஒடும் அந் நதியைக் கண்டு ஆனந்த முற்றார். நதியின் இரு புறத்திலும் அமைந்துள்ள அந் நகர வளம் இவர் மனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. தமது வருகையை மன்னானுக்குத் தெரிவித்து அவணைக்காண விரும்பினார். அரசனது உத்திரவு கிட்டும் வரை ஒரு கிராமத்தில் தங்கியிருந்தார். பல நாட்கள் கழிந்த பிறகு அரசனிடமிருந்து உத்தரவு வந்தடைந்தது. நகரிலுள்ளிருந்த அரசனைக்காண விழைந்த அவருக்கு வந்த உத்திரவு வினோதமானது; அந் நாட்டில் வழங்கும் நாணயமான சங்குகளில் ஜயாயிரம் பெற்றுக் கொண்டு, ஆந்கர் விட்டு எங்கேனும் போய்விட வேண்டும் என்பதே அவ்வுத்திரவு. இவ்வரசனும் பார்க் வந்த நோக்கமறியாது சந்தேகித்தான் போலும்! நாடு காண வந்தவர் என்றால் நம் நாட்டை இவர் ஏன் காண

*Sego † River Niger

வேண்டும்? இதிலேதும் சூதிருக்கும்' எனக் கருதி அன் போலும்.

தலைவனுணரையைத் தட்டவும் முடியுமோ? தலைவனங்கத்தான் வேண்டும். தன்னாந் தனியரால் யாது செய்ய இயலும்? கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். துணையொருவனைக் கூட்டிக் தீங்கில்லாச் கொண்டு *சான்சான்டிங் என்னும் ஒரு சிங்கம் பெருங்கர் நோக்கிச் செல்லலாயினர்.

இப்பயணத்தில் அவர் வேறொரு புதுமையான ஆபத்தில் சிக்க நேர்ந்தார். உண்மை பிலேயே, தம் எதிரே, ஒரு அரிமாவைக் கண்டார்; அதன் கூரிய கண்கள் இவர்களையே நோக்கி யிருப்பதைக் கண்டார்; ஜீலை நடுக்கம் கொண்டார். அக் கேசரி கட்டாயம் தம் மீது பாய்ந்துவிடும் என்று பயந்து நநிங்கினார். ஆனால் அச்சிங்கம் 'தனக்கு ஏதும் தீது விளைவிக்காத இவர்மீது பாய்வானேன்' என்று மனத்திற் கொண்டது போலும்! இவர்க்குத் தீங்கு ஏதும் இழழுத்திலது. ஒருவாறு தப்பிப் பிழைத்து அப்பால் சென்றார். கோளரிசூட நம்மீது அன்பு கொண்டிருக்கிறதே, என இறைவன் திருவருளை நினைந்து வணங்கினார்.

இப்பேராபத்தினின்றும் தப்பிய பின்னர் மாங்கோ பார்க் இன் னும் பலவிதக் கடுந்துன் பங்களையடைய நேர்ந்தது. நெறூர் நதிக்கரையின்மேல் நோக்கிச் சென்று கொண்டே யிருந்தார். அவரது குதிரை இனிச் சிறிதுகூட நடந்துவருவதற்கு இயலாத தாயிற்று. ஆனதால் அதை ஒரிடத்தில் விட்டுச் செல்லவேண்டிய தவசியமாயிற்று. அவருக்குத் துணையாக வந்த வழிகாட்டியும், அருகேயுள்ள தனதார் சென்றுவிட்டான். அவர் உடுத்தியிருந்த

* Sansandig

உடைகளும் பலவாறு கிழிந்து கந்தல் கந்தலாயிற்று. மாரிக்காலமும் தொடங்கி மழை பொழியலாயிற்று. * டிம்பக்டூஸன்னும் திரும்புகை மாபெரும் நகரம் சேர வேண்டுமென பார்க் பேரவாக்கொண்டும் இத்தகைய இடையூறுகளால் அவ்வாறு சென்றடைவது இயலாததாயிற்று. இக நிலையில் மேற்கொண்டு செல்லாது திரும்பிவிடுவதே சான்றுடையது என்று உணர்ந்து, வந்த வழியே திரும்பத் தொடங்கினார்.

திரும்பிச் செல்வதும் அவ்வளவு எளிதாயில்லை. பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகியே திரும்புமாறு நேரிட்டது. பம்பாரா நாட்டைக் கடந்து செல்லுங்கால் அந் நாட்டுத் தலைவன் இவர் தென்பட்டால் இவரைச் சிறைப் பிடித்து வரக் கட்டளை தாங்கிய பல வீரர்கள் இவரைத் தேடிக் கொண்டிருந்த செய்தி யறிந்தார். பல சிராமங்களின் வழியே கரந்துற்று, ஏதற்கும் அஞ்சாது சென்ற கொண்டே இருந்தார். பல நாட்கள் உணவு கொள்ளாமலும் நடந்து சென்றார். இடையே ஒரு சிராமத்தில் வர்த்தகம்செய்யும் ஒரு பெருந்தகையாளன் இவரை யெதிர்ப்பட்டு இவருக்கு உண்டியும் உறையுளும் அளித்தான். சில நாட்கள் ஆங்குத் தங்கியிருந்து பிரயாணம் தொடர்ந்தார். கொள்ளைக் காரர் குழுவொன்றும் தோன்றி இவர்வசம் எஞ்சியுள்ள பொருள்களைக் கொள்ளை கொண்டனர். பலவாறு பேரின்னல்களை உற்று, தாம் புறப்பட்ட பைசானியா நகரைத் திரும்ப வந்து சேர்ந்தனர்.

முன்பு தங்கியிருந்த டாக்டர் லெய்ட்லி மாளி கையை அடைந்தனர். பார்க் அப்பொழுது கொண்

*Timbuctoo

ஒருந்த தோற்றுத்தைக் கண்டு அனைவரும் வருங் தினர். இருப்பினும் அவர் உயிரு சேந்த டன் திரும்பி வந்ததைக் கண்டு நாட்டைதல் திருப்தியுற்றனர். முகத்தைமூடியிருந்த மயிரைக் களைந்தார்; கந்தல் துணிகளை உந்தியெறிந்தார். லெய்ட்வி உவந்தளித்த மாற்றுடைகளை யணிந்தார். ஆங்கு ஆயத்தமாயிருந்த ஒரு கப்பவில் ஏறித் தென் கரோவினாவைச் சேர்ந்து, ஆங்கிருந்து இங்கிலாந்து அடைந்தார்.

சுமார் இண்டரை ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பிரயாணம் செய்து திரும்பிய மங்கோ பார்க் தன் சொந்த நாடாகிய ஸ்காத்லாந்தை யடைந்து கழி பேருவகை யுற்றார். ஆங்குச் சில காலம், தாம் முன்பு செய்து வந்த மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொண்டார். எப்படியும் மறுமுறை சென்றுகிலும் தாம் முன் கொண்ட பணியை மேற்கொண்டு, நைஜூர் நதி தீரத்தைக் காணவேண்டுமென்ற அவாவினை விட்டொழித்தாரில்லை. தாம் முன்பு பெற்ற அநுபவங்களால் அறிந்து கொண்டவாறு அவற்றினின்றும் தப்பி நின்று, வழி செய்து போகத் தக்க சாதனங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார்.

பண்ட மாற்றுக்காக பல பொருள்களையும், பல போர் வீரர்களையும், தக்க துணைவர்களையும் கூட்டிக் குழுவொன்று திரட்டினார். இம்முறை இவர் வெற்றி காண்பது நிச்சயம் இரண்டாம் என்று அனைவரும் நம்பிக்கை பயணம் கொண்டனர். பிரயாணம் புறப் பட்டு ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குக் கரையை யடைந்து, தாம் முன்பு சென்ற வழியிலேயே செல்லத் தொடங்கினார். மாறிக் காலமும் தொடங்கியது. கடுஞ்சுரமும் தலைக்காட்ட ஆரம்

பித்தது சுரந்தாக்கிய வீரர் பலர் நவிவுற்றனர்; உற்ற கண்பர்கள் சிலர் இறங்தொழிந்தனர். எஞ்சிய சிலருடன் பார்க் தம் வழியே தெசபர்ந்து சென்றார். நெல்லூர் நதியில் இவர்கள் ஒரு படகில் செல்லுங்கால் எதிர்பாரா வண்ணம் போரிடைஞ்சல் ஒன்று தோன்றியது. உள்ளாட்டு மக்களான பல முரடர்கள் எதிர்ப்பட்டனர். வெண்தோல் பூண்ட இவ்வந்தியரைக் காணலும் இவர்கள் பால் சீற்றம் கொண்டு கவண்கற்களையும் ஏறியீட்டிகளையும் வீசினர். அவர்களை யெதிர்த்து நிற்பது அசாத்தியமாயிற்று. அம்முரடர்களோ தொகையில் மிகுந்து நின்று கற்களை வீசிக்கொண்டே இருந்தனர். அவர்களிடமிருந்து தப்ப வேறு வழியின்றி நீரில் மூழ்கியேனும் உயிர் தப்பலாம் என நினைத்தார். அவ்வாறேயும் செய்தார். ஆனால் நீரில் மூழ்கியவர்திரும்ப எவ்விடத்தும் கரையேறவில்லை!

ஸ்காத்லாந்தில் பிறந்து, பெருங்குடியராய் வாழ்ந்து, பேரறிஞராய்த் திகழ்ந்து, புதுமை காண விழைந்து, ஆப்பிரிக்காவில் நெல்லூர் நதியில் மூழ்கி உயிர் நீக்க நேரங்தது எத்துணை அறிஞரின் பரிதாபமானது! அவருடைய பரு அமரத்துவம் வுடல் மறைந்து படினும் நூண் நூடல் என்றும் மறைந்திலது. ஆப்பிரிக்காவின் உள்ளாட்டு விவரமறியாது அதை இருண்ட கண்டமாகக் கருதிய ஐரோப்பியருக்கு அதைப்பற்றிய இருள் கொண்ட அறிவைத் தாம் சென்று கண்ட விவரங்களால் ஒன்றி பெறச் செய்த பெருமை, மங்கோ பார்க்கையே சாரும். தமது உயிரையும் மதியாது துணிந்து சென்ற அப் பேரறிஞரின் மனோதிடம், புத்துலகம் காண விழையும் இளைஞர்க்கும் அறிஞர்க்கும் ஊக்க மூட்ட வல்லது என்பது உரைத்தலும் வேண்டுமோ?

4. நீர்வீழ்ச்சி கண்ட நல்லறிஞர்

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் புதுமை காணச் செல்ல விரும்பியவர்களும், முயற்சித்தவர்களும், தாம் செவியுறும் செல்வவளம் பற்றியே அஸ்த்ரைக் காண முற்பட்டனர். பத்தொன்பதாக்

மத நூற்றுண்டில் இங்கிலாந்து, மற்றும் பல போதனை ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆசியவற்றிலிருந்து கிறிஸ்தவ மதத்தை உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் பரப்ப வேண்டியும், கிறிஸ்துபெரு மான் நல்லுறைகளை அறிவுறுத்தவும், பல மத போதனைச் சங்கங்களைச் சேர்ந்த பாதிரிகளும், அறிஞர்களும், பெரியோர்களும், போதகர்களும் பல இடங்களுக்கும் பரந்து சென்றனர். செல்வம் பெறும் நோக்கமோ, குடியேறும் நோக்கமோ, வெற்றி கொண்டு தமதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கமோ ஆசிய இவற்றில் ஒன்றையும் எண்ணுது, தமது மதத்தைப் பரவச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இப் பெரியார்கள் பிரயாணம் செய்தனர். மத போதனையை முன் னிட்டு வெளிநாடு சென்று புதுமை கண்டு உலகுக்கு அறிவித்த அறிஞர்களுள் *டாக்டர் லிவிங்ஸ்டன் என்பாரும் ஒருவராவர்.

டாக்டர் லிவிங்ஸ்டன் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு மத போதகர். நாகரிக மின்றியும், அஞ்ஞான இருளில் ஆழந்தும், வெளிநாட்டுத் தொடர்பு அற்றும் இருந்த இருண்ட கண்டமாகிய ஆப்பிரிக்கா வில் கிறிஸ்து பெருமான் மணி மொழிகளை அறி

* Dr. Livingstone

வதுத்தச் செல்லும் பணியை 1840-ம் ஆண்டில் மேற்கொண்டார். ஆங்குச் சுமார் பத்து ஆண்டுகள்க்கும் மேலாகவே இப்பெரும் பணியிலீடுபட்டு வந்தார். உள்ளாட்டில் பல இடங்களுக்காக்டர் கும் சென்று ஆங்காங்கு வதிந்த அஞ்சிலிவிங்ஸ்டன் ஞான மக்கள் அறிவுச் சுடர் பெற்று மினிரும்படி செய்த பெருமை இவருக்கே உரித்தாகும். இதுவரையில் எவரும் சென்றிராத பல இடங்களுக்கும் சென்று தாம் கண்டபுதுமைகளை உலகுக்கு உணர்த்தியவராவர். நகாமிரளிப் பரப்பையும், டிஸாம்பலி நதிப் போக்கையும் கண்டு அறிந்தவர் இவரே.

டாக்டர் விவிங்ஸ்டன், மதபோதனையும் செய்து கொண்டு ஆப்பிரிக்காவின் பெரும் பகுதியையும் காண விரும்பினார். விரும்பியவாறே செயலாற்றும் இயல்பும் படைத்த அவர், உள்ளாடுபாலை நிலமும் அணைத்தையும் அறிய முயன்றார். பாதிரியாரும் இங்நோக்கத்துடன் 1852-ம் ஆண்டு ஆப்பிரிக்காவின் தலை நகராகிய கேப் டவுன் விட்டு உள்ளாடு நோக்கிப் புறப்பட்டார். அவர் ஓரெளிய போதகரே யன்றிக்கை வசம் பெரும் பொருளோ, போதிய வசதிகளோ பெற்றவர் அல்லர். சில பொதி மாடுகளும் ஒழுங்கற்ற ஒரு பண்டம் வைக்கும் வண்டியுமே அவரிடமிருந்த சாதனங்களாகும். ஆமை நடை நடக்கும் பொதி மாடுகளுடன் விரைவாக எவ்வாறு செல்ல இயலும்? பல மாதங்களும் வெயில் மழையில் வழி நடந்து ஆங்குற்றதொரு பாலை நிலத்தை அண்மினார். இதுவே கலஹரி பாலைவனம் எனப்படுவது.

* Lake Ngami † River Zambezi ‡ Cape Town

§ Kalahari Desert

மூயற்சியில் முன்னேற்றம் கொண்ட இவர், இக் கடும் பாலிலையைக் கடந்து செல்வதையும் கடுமையாகக் கொள்ளவில்லை. ஆங்குப் பல கொடி விலக்குகளும் நெடு மக்களும் உறைந்திருக்கக் கண்டார். இயற்கையில் முரட்டுத்தனம் வாய்ந்த அம் மனிதர் கள்கூட இவரிடம் பேரன்பு பூண்டு இவரிட்ட பணியைத் திட்டமாய்ச் செய்தனர்.

நெருப்பென எரிக்கும் வெப்பத்தில், தண வெனத் தகிக்கும் மணற் பரப்பில், பிரயாணம் செய்து *விள்ளான்டி என் னுமிடம் வங்குது சேர்க்கார். அவர் ஆங்கு வந்தடைந்த சின்னுட் உயிரளிக்கும் கலிவேயே அவ்வூர்த் தலைவன் இவ உத்தமர் ருக்குப் பெரியதொரு நண்பனுனன்.

இத் தலைவன், மதத் தலைவருக்குத் தேவைப்படும் அணைத்தையும் அளித்தான். அவ்வூர் மக்களும் இவரிடம் அளவிலா அன்பு கொண்டனர். இவர் மதபோதகர் அன்றியும் வைத்தியத் துறையிலும் தலை சிறந்த அநுபவம் பெற்றவர். அவருத வியால் குடிமக்கள் பலர் தாழுற்ற நோய் தீர்க்கனர். தமக்கு உயிரளித்தவர் என இவரைப் போற்றினர். விவிங்ஸ்டன் இங்கேயர்களுடன் பல மாதங்கள் தங்கியிருந்தார். அதன் சுற்றுப் புறங்களைக் கண்டறிந்தார். அந்நியர் குடியேறுவதற்கு ஏற்ற இடமாக அமையுமோ என ஆராய்ந்தார். அந்தப் பிரதேசம் வெப்பம் மிக்கதாகவும், தூய காற்று அற்ற தாகவுமிருந்ததால் அதில் நாட்டங் கொள்ளவில்லை. கடைசியாக ஒரு தினம் அங் நட்பினரிடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்து சென்றார். தமக்கு உயிர் கொடுத்த உத்தமர் ஊரை விட்டுப் போகின்றாரே என அவர்கள் மனம் வருந்தினர்.

மத்திய ஆப்பிரிக்கா பிரதேசத்தில் விவிங்ஸ் டன் வழி நடக்கத் தொடங்கினார். ஆங்குத் தோன்றிய ஆறுகளான *லீபா, லீயாம்பி என்பன வற்றின் போக்கைக் கண்டறிந்தார். சமவெளிச் அவை பாய்ந்தோடும் வெளிகளையும் சிறப்பு பார்த்தறிந்தார். அந்தச் சமவெளியில்

இயற்கை எழில் இலங்கியது. பற்பல பயிர்களும் பரந்த வெளிகளில் விளங்கின. கனிதரும் தருக்கள் பள்ளி நின்றன. மணம் வீசம் மலர்கள் மிகுதியா ஏருந்தன. விதவிதமான வண்ணப் பற்றவுகள் வானில் வட்டமிட்டன. கலை மாண்கள் கூட்டங் கூட்டமாய் ஒடின. கருங்குன்றன்ன கரி களும் கடுகி நடந்தன. கண்டோர் கலங்கும் காண்டா மிருகம் என்னும் அதிசய விலங்குகள் மதங்கொண்டு ஒடின. வேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட வியிங்ஸ்டனுக்குப் பொழுது போவதே தெரியவில்லை. தாம் விரும்பியவாறு வேட்டையாடிக் களித்தார். சுவை மிக்கக் கனிகளை உண்டு பசி விண்டார்.

இச் சிறப்புக்கள் பெற்ற இந்தச் சமவெளிப் பிரதேசத்தில் பல பல இடங்களில் குடி மக்களும் வசித்து வந்தனர். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு தலைவன் தென்பட்டான். சில இடங்களிலிரும் தலைவர் தலைமை தாங்கும் தலைவியும் தோற்ற மளித்தாள். பேராற்றல் படைத்த பெண் மக்கள்போலும் இத் தலைவிகள்! ஆடவரும் பீன்னிடும் நடையுடையவர்கள்! இவர்தம் பயங்கரத் தோற்றமே தலைமைக்கு ஏற்ற தாக அமைந்ததுபோலும். இத் தலைவர்களும் தலைவிகளும் இவரை விருந்தினராகக்கொண்டு, வேண்டிய வசதிகளளித்தனர்.

அடிமை கொள்ளும் பேதமை நிறைந்திருந்த காலம் அது. எனியோரையும் மெலிந்தோரையும் மிரட்டி அடிமை கொண்ட காலமது.. பணத்தாலும்

பலத்தாலும் ஏழைகளை அடிமை பிடித்த காலம் அது. இத்தொழிலில் கோள்ளும் பொருளீட்டும் வாணிபம் செய்வோர் கோடுமை அக்காலத்தில் பல்கி இருந்தனர். ஜம் பெரும் பூதங்கள் எனப்படும் ஜம்புலன் கருக்கும் அடிமைப்பட்ட ஒருவன், தன்னைப் போன்ற மற்றொரு மாணிடனை அடிமை கொள்ள வகை மத போதகர் வெறுத்தார். அவ்வணிகர் களிடம் வாய்விட்டுப் பேசினார். இறைவனுக்குப் பிடிக்காத இத்தொழிலிலைப் புரியாதீர்கள் என்று இன்னுரை பகர்ந்தார். பொருளீட்டக் கொலைத் தொழிலைக் கூடக் கொஞ்சமும் அஞ்சாது செய்ய முற்படும் இவ்வணிகர்களா இவரது இன்னுரைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்?

அவ்வணிகர்கள் இவர் பால் வெறுப்பும் அச்சமும் கொண்டனர். போதனை புரிய வந்த இவருக்குப் போதனை யொன்று அளிக்கவேண்டும் எனக் கருத்தில் கொண்டனர். சில முரடர் போதகரின் களை ஏனி, இவரது உடையைகளைப் போதனை பறிக்கத் தூண்டினார். இன் சொல்லையன்றி வேறொன்றையும் பகராத அவரெதிரில் எதிரிகள் என் செய இயலும்? அவராக ஈந்த பொதி மாடு ஒன்றை விரும்பி எடுத்துச் சென்றனர்!

எவ்வித இன்னலுக்கும் ஆளாகாது விவிங்ஸ் டன், போர்த்துக்கீயர் குடியேறி பிருந்த ஒரு பிரதேசத்தை யடைந்தார். அங்கு போர்த்துக்கீயரும், அங்காட்டு மக்களும் ஒன்றி வாழ்ந்து

வருவதைக் கண்டு மன மகிழ்ந்தார். இவரை விரும்பி வரவேற்று வசதிகள் வழங்கினார். லிலிங்ஸ் டன் இவ்விடம் தமக்குத் தேவையான பலபொருள் களையும் பெற்றுக் கொண்டார். பண்ட குடியேற்ற மாற்றுகத் தமிழிடமிருந்த பலபொருள் காடு களையும் ஈடு செய்தார். இவர் போகு மிடங்களுக்கு வழிகாட்டிச் செல்ல சில துணைவர்களையும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டார்.

இவர் மேற்கொண்ட இந்தப் பயணத்தில் பன்முறை கடும் சுரத்தால் பிடிக்கப் பட்டார். கடும் சுரம் தொடர்ந்து நிலவுவதாயிற்று. இவர் மற்றும் பல ஊர்களுக்கும் போகவேண்டும் என முயற்சித் தாலும் நலமற்றிருந்த உடல் நிலையுடன் செல்வது அரிதாயிற்று. திரும்பவும் விண்யான்டியலேயே சிறிது நாட்கள் தங்கியிருந்து பின் அருகேயுள்ள *லோண்டா என்னும் பெருங்கர் நோக்கிச் செல்ல வானார். இந்தப் பிரதேசம் மிகவும் வளம் பொருந்தியதாகத் தோற்றியது. புகையிலைப் பயிர் செழித் தோங்கி வளர்ந்திருந்தது. உணவுக்காகும் பல பறவைகள் நிறைந்திருந்தன. வானவில் தரையிலேயே தோன்றுவது போன்று பல இடங்களிலும் பல வண்ணப் புத்தங்கள் படர்ந்து வனப்பைப் பரப்பின. இது அளவிடற்கரிய அழகு வாய்ந்த பகுதியாக இருப்பினும் பல கிராமங்கள் பாழ்பட்டிருந்தன. இஃது அடிமை வர்த்தகர் புரிந்த அடாச் செயலால் நிகழ்ந்ததே யாகும்.

லோண்டாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்குங்கால் சமவெளிப் பிரதேசத்தில் பல அன்றுகளும், சில மலைகளும் குறுக்கிட்டு நின்றன வானளாவிய மரங்கள் நிறைந்த வெற்புகள் அவை

அன்றாகள் கருங்குன்றுகளானுலும், தளிர் விட்டுத் தழைத் தோங்கிக் கவிழ்ந்திருந்த பசு மரங்களின் தோற்றுத்தால் பசுமலைகளாகத் திகழ்ந்தன. இவ்வரைகளி னின்றும் நீர்க்கோடுகள் வரைந்தாற் போன்ற பூம்புனலருவிகள் பளிங்கன்ன நீருடன் விரைந்து வந்தன. மலைவளம் மல்கிய இப்பிரதேசத்தில் மந்த மாருதம் மெல்லின வீசியது. உடல் கலம் குன்றி பிருந்த பேரவீரருக்கு இவ்அருங் காட்சிகளும், தென்றற் காற்றும் தெம்பு ஊட்டின.

இந்தச் செழுமையான பிரதேசத்தின் வழியே வழி நடந்து ஸாம்பளி நதியின் கரையோரமாகச் சென்றனர். ஆங்கோரிடத்தில் நீல வானில் வெண்புகைப் படலம் போன்றும், பனிநீர்ப் படலம் பறப்பது போன்றும் அரியதொரு காட்சி புலனுயிற்று. ஆதவனின் பொறுத்திர்கள் அவற்றை, ஊருகுவிச் செல்லும் போது இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் உள்ள பல வர்ணங்கள் தோன்றித் தோன்றி மறைந்தன. ஒரு சமயம் பளிச் சென்று செந்திறம் தோன்றும்; உடனே அது மாறுபட்டுப் பொன்னிறமாகும்; அது கண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைந்தால் அதற்குள் அதுமாறித் தரையில் நிலவும் பசுமையை வானில் அமைக்கும். இதுவரை வறண்ட பாலையையும், இருண்ட அடவிகளையுமே கண்டுவந்த விவிங்ஸ்டனுக்கு இத்தோற்றம் பெரும் வியப்பையும் நனிமன மகிழ்ச்சியையும் அளித்தது.

இப்பெரு மகிழ்வால் தம்மையும் மறந்து நின்றுர் விவிங்ஸ்டன். தம் கண்களையே அவரால் நம்புமுடியவில்லை. இத்தோற்றம் எங்கிருந்து உண்டாகிறது என்று அறிய விரும்பினார். சற்று இன்னும்

நெருங்கிச் செல்லுங்கால் செவிகள் செவிடுபடும்படி பேரொலி மூழங்கியது. இதன் காரண மறியாது அவர் திகைத்தார். பின்னும் சிறிது தூரம் செல்ல லும் அஃதொரு நீர்வீழ்ச்சியின் அரும் நீர் வீழ்ச்சி பெரும் தோற்றும் என்பது கண்டார்.

அங்நீர்வீழ்ச்சி ஏறக்குறைய ஒரு மைல் அகலம் பரந்து நிலவியுள்ளது; நானுறு அடி உயரத்தினின்றும் கீழ் நோக்கி வருவது பளிங்குபோல் ஒளி மினிரும் அங்நீர்ப் படலம் வெள்ளித் தகடு உருண்டோடி வருவதுபோல் தோற்றுமிரித்தது. அத்துணை உயரத்திலிருந்து அத்துணைப் பரந்த அளவில் வருவதாலும், தரையை வந்தடையும்போது ஜம்பது அடி அகலமேயுள்ள இடத்தில் தான் பாய்ந்து செல்லுகிறது. நீர் செல்ல வேண்டிய பரப்பளவு குறுகி விடுவதாலேயே பேரொலி எழும் பியது; நீர்த்திவலைகள் ஆவிபோல் பறந்து சென்றன. இக் கண்கொள்ளாக் காட்சியை முதன் முதல் கண்டறிந்த அங்நியர் டாக்டர் விவிங்ஸ்டன் தான். இதுவே பின்னர் விக்டோரியா நீர் வீழ்ச்சி எனப் பெயர் பெற்றது.

நீர்வீழ்ச்சியின் அருகே சோலைகளும் கவிஞர்பெற மினிர்ந்தன. பக்கவில் பல சீராமங்களும் நிலவினை. பல காட்டெருமைகளும், நிலை பெயர்ந்து வரும் குன்றெணத் தோற்றும் கரிய வேழ களிறுகளும், மலிந்து கூடந்தன. ஆனால் வேட்டை குள்ள மக்கள் இவ் யானைகளை வேட்டையாடிப் பிடித்து அதன் ஊனைப் பக்குவம் செய்து உண்கின்றனர். பன்னாறு ஈட்டிகளை விட்டெறிந்தே இவற்றைக் கீழே விழும் செய்கின்றனர். இம் மக்களுடன் வேழ வேட்டையாட விழும் தார் விவிங்ஸ்டன். இங்குள்ள யானைகள் நீரி ஒும் கீங்கிச் சென்றது விந்தையாகவே இருந்தது.

காட்டெருமைகள் யானைப்பலம் கொண்டவையாக உள்ளன. இவை மனிதர்களை வெருட்டி யடித்து நீண்டு, வளைந்து, கூர்மையாக உள்ள தமது கொம்புகளால் தூக்கிச் செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை. ஆங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பற்பல பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டு விளங்கினார்கள். ஆங்கு வசித்த பெண் மக்கள் தமது முடியை வாரிப் பின்னி விட்டி ருந்தது அவருக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி யளித்தது.

இவ் வளப்பங்களை உள் நாடுகளில் கண்டு மகிழ்ந்து போர்த்துக்கீர்யர் குடியேறிய *டெட்டே என்னும் பகுதியில் ஒரு திங்கள் தங்கியிருக்கு களைப்பு நீங்கினார். அதன்பின் தன் நாடடைதல் சொந்த நாடு நோக்கித் திரும்பிப் பிரயாணம் செய்து 1856-ம் ஆண்டு, அதாவது தான் புறப்பட்ட பதினாறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இங்கிலாங்கை அடைந்தார். திரும்பி வந்து சேர்ந்த இந்த அறிஞரைப் பலரும் சுற்றி வந்து அளவளாவினார். கண்டறிந்த காட்சியைக் கேட்டறிந்தனர். நீர்வீழ்ச்சிக்காட்சியை நேரிற் கண்டதாகவே மகிழ்ந்தனர். நீர்வீழ்ச்சி கண்ட நல்லறி ஞராக இவற்றைக் கொண்டாடினார்.

5. அறிஞரைக் காணும் அவர்

பல்லோரும் போற்ற டாக்டர் விவிங்ஸ்டன் இங்கிலாந்தில் தமது உறைவிடத்தே இரண்டாண்டுகள் தங்கியிருந்தார். தாம் எண்ணங்கொண்ட பணி இரண்டாம் யையும், மற்றும் பாராத பல இடங்களைக் காண்பதையும் மேற் கொள்ளவேண்டும் என்ற அவர் மிக்கவரானார். 1858-ம் ஆண்டில் அவர் இரண்டாம் முறையாக ஆப்பிரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டார். ஆங்குச் சென்றடைந்த பின், பல ஏரிகளையும், ஏரிப்பிரதேசங்களையும் துருவிப் பார்த்தார். தாம் முன்பு தங்கியிருந்த வின்யாண்டி என்னும் ஊரையும் அடைந்தார். இம்முறை தக்க துணைவர்கள் இருந்ததால் அவர்களுடன் சேர்ந்து வேட்டை பல புரிந்தார்; வேழ வேட்டையில் ஈடுபட்டார்; கொடு விலங்குகளைக் கொன்று குவித்தார். செல்லுமிடமெங்கும் இன்பமாய்ப் பொழுது போக்கிப் பல வளங்களும் கண்டார். தாம் முன்பு கண்டு கள்த்த விக்டோரியா நீர்வீழ்ச்சியை மறுமுறையும் கண்ணுரக்கண்டனர். பல தினங்கள் அக் காட்சியின் எழிலைப் பருசி ஆங்கு நின்றனர். மற்றும் அவர் முன் கண்ட கவின் மிக்கப் பிரதேசங்களையும், பல்வேறு புதிய பிரதேசங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். இவ்வாறு இடைவிடாது எட்டாண்டுகள் பிரயாணம் செய்து இங்கிலாந்து திரும்பினார்.

அரும் பணியில் ஈடுபட்டார்க்கு அமைதியும் உண்டோ? முதிர்த்த வயதெய்தி மிருந்தும், உடல் மிக மெலிவுற்றிருந்தும் மத போதனையிலும், புதுமை காண்பதிலும் களிமதங்கொண்ட டாக்டர்

விவிங்ஸ்டன் மிகுதியிருந்த தம் வாணிகளை வீணைக்கக் கழிக்க விரும்பவில்லை. உலகெங்கும் சுற்றிப் பாராவிடினும் ஒரு கண்டத்தையேனும் மூன்றும் மூற்றும் ஆராய்ந்தோம் என்ற மனத்திற்கும் திருப்தி இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணேமே மேலிட்டவரானார். பலவித வசதி களும் பெற்று, உற்ற துணைவரும், ஏவலரும், காவலரும் பின் தொடரப் பேரறிஞர் மூன்றும் மூற்றாயாக 1866-ம் ஆண்டில் ஆப்பிரிக்காப் பிரயாணத்தை மீற்கொண்டார். பண்டமாற்றுக்காடப் பல பண்டப் பொதிகளையும் கொண்டு சென்றார்.

பற்பல வசதிகளையும் சாதனங்களையும், துணைவர்களையும் பெற்றிருந்தும் விவிங்ஸ்டன் மூன்பெல்லாம் சென்றது போலப் பிரயாணத்தை தொடர்ந்து நடத்த முடியவில்லை. முதுமையும் மேலிழ்மையும் அவரை மேலிழ்மையும் முன் னேறிச் செல்ல விடவில்லை. பன்மூற்றயும் அவரைக் கடும் சுரம் கிட்டிவாட்டியது. கேடுற்ற உடல் சீர்பெற்று வருமாறு பல திங்கள்கள் தங்க நேரிட்டது. உடல் நிலை இடங்கொடுக்கும் சமயங்களில் முடிந்த வரையில் உள்ளாடு சென்று ஆராய்ந்து வருவார். ஏரிகளும் ஆறுகளும் இருப்பதாகச் சொல்லும் இடங்கட்கெல்லாம் செல்வார். இவரைக் கண்டோர் இவர் ‘நீர்ப்பித்துக்’ கொண்டவர் போலும் என்று எண்ணும்படி, அவ்விடங்கட்கெல்லாம் தவறுது செல்வார். ஆப்பிரிக்காவில் அவர் கண்டுபிடித்து அறிவுறுத்திய ஏரிகள் கணக்கிலடங்கா.

பேரறிஞர் சென்ற இடமெங்கும் நல் வரவும் நன் மதிப்பும் பெற்றார். ஆங்காங்குத் தோன்றிய

தலைவர்கள்பால் அன்புகொண்டு, அவர்கள் ஆதரவை மிகுதியும் பெற்றார். திரைகடலன்னத் திகழ்ந்திருந்த ஒரு பெரு நீர்ப்பரப்பைக் கண்ணுற்றார். அதனைச் சிறு கடல் என்றும் கூறலாம்.

இந்நீர்ப்பரப்பு தங்கநயிகா என்னும் ஏரியானும். செழிப்புற்ற அப் பிரதேசத்தில் சில நாட்கள் தங்கீயிருக்கத் திட்டம் கொண்டார். ஆனாலும் அவரை வாட்டும் சுர நோய்மறபடியும் பல்லக்குப் பூங்குத் தோன்றியது. இம்முறை இச் பயணம் சுரத்தால் தமக்கிருங்க சிறிது தேவை மையையும் இழுந்தார். நடந்து செல்லவும் திடமிழுந்தார். துணைவர்கள் பல்லக்குப் போன்றதொரு இருக்கையை அமைத்து அதில் அவரை அமரச்செய்து தூக்கிச் சென்றனர். மனிதனை மனிதன் சுமந்து செல்வதை அவர் விரும்ப வில்லையானாலும் அவ்வாறு செல்லுவது இன்றியமையாததாக நேர்ந்ததினால் ஒருவாறு மனமாப்பி இருக்கையிலிருந்துகொண்டே பயணம் தொடர்ந்தார்.

எரியைச் சுற்றிச் செல்லுவதைவிட அதைக் கடந்து செல்வதே நன்றென உணர்ந்தார். அதற்குத் தகுந்த ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டார். உறுதியுள்ள தெப்பம் அமைத்து அந்த ஏரியைக் கடந்துசென்று மறு கறையிலுள்ள மலைவாசம் * உஜிஜி என்னும் நகரை அடைந்தார். ஆங்குச் சில நாட்கள் தங்கி இளைப்பாறி பம்பாரா நகர் நோக்கிச் செல்ல எண்ணாக்கொண்டு தம் துணைவருடன் வழி நடந்தார். இவர் கடந்துசென்ற சமவெளி செழுமையா பிருந்து

* Ujiji

தது. பல குன்றுகளும் சில மலைகளும் குறுக்கிட்டு நின்றன. குன்றுகளிலும் மக்கள் வசித்து வந்தனர். குன்றுகளின் மேலும், மலைகளின் மீதும் பல சிராமங்களும் சில நகரங்களும் பொருந்தி யிருந்தன. இவ்வித பலைவனிகளாகவில் விவிங்ஸ்டன் பல நாட்கள் தங்கி யிருந்தார். அவை வசிப்பதற்குத் தகுதியாகவும், ஆங்கு வீசும் காற்று உடலுக்கு ஆரோக்ஷியத்தை அளிப்பதாகவும் அமைந்திருந்தன. மலைக் காட்சிகளையும், இயற்கை எழில்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து சின்னடக்கங்களுக்குப்பின் திரும்பவும் உஜிஜி நகருக்கே வந்து சேர்ந்தார்.

பேரரிஞர் டாக்டர் பெருமகனார் விவிங்ஸ்டன் இவ்வாறு இருண்ட கண்டத்திற்குத் தமது வயோதிக வயதில் மூன்றும் மூற்றாகப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகவே அவரைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் இங்கிலாங்குடுக்கோ அல்லது வேறு எங் நாட்டுக்கோ அறிஞரை டிற்கோ எட்டவில்லை. அவர் உழிருப்பதும் அறிய அவாடன் இருப்பதும் இறங்குவிட்டதும் எவருக்கும் தெரியாதிருந்தது. எங்நாட்டவரும் போற்றத்தக்க அவரைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் கிடைக்காததுபற்றிப் பலரும் கவலை கொண்டனர். அவரது பிரயாண விவரங்களை அறிய முற்பட்டனர். பல கழகங்களும், பல காமியாலயங்களும், பத்திரிகாலயங்களும் இம் முயற்சியில் ஈடுபடலாயனி; பலரை ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அமெரிக்க நாட்டின் *நியூயார்க் நகரிலுள்ள ஒரு பெருத்த பத்திரிகாவில் யத்தன் சார்பாக †ஸ்டென்லி என்னும் பெருமகனு

ரும் இவ்வாறு விவிங்ஸ்டனைத் தேடி வந்தவருள் ஒருவராவர்.

பரந்ததொரு கண்டத்தில் பிரயாணம் செய்யும் ஒருவரை, எங்கு என்று குறிப்பிட்டுத் தேடுவது? விவிங்ஸ்டனின் தன்மையை உணர்ந்து, அவர் நகரங்களில் தங்கி யிருக்கமாட்டார், நதிகளின் பக்கமும், நீர்வீழ்ச்சிகளின் பக்கத்தையேத் தேடி அறிந்த மூலதான் இருப்பார் எனக் குறிப்போக அறிந்து கொண்டார். அவர்வாருய பல இடங்களையும் அடைந்து அறிஞரைப்பற்றி விசாரித்தார். சில இடங்களில் அவர் முன்பு வந்து சென்ற செய்தியை யறிந்து கடைசியாக உஜிஜி நகர் வந்தடைந்து, ஆங்கும் விசாரித்தார். தான் வெகு நாட்களாகத் தேடிவந்த அரிய பொக்கிஷம், அறிவுச் சுடர், வயது முதிர்ந்த அறிஞர், டாக்டர் விவிங்ஸ்டன் உடல் நலிவு கொண்டு அருகிலுள்ளதொரு சீராம வெளியில் தங்கியிருப்பதாகச் செய்தி யறிந்தார். அவரடைந்த மகிழ்வுக்கோர் எல்லையில்லை. டாக்டர் பெருமகனார் இன்னும் உயிருடன் இருப்பது அறிந்து இறும்புதெய்தினர். விரைவாக ஓடேராடியும் சென்று அருகிருந்த சீராமத்தை அடைந்தார்.

ஆங்கு ஒரு மலையின் தோற்றம்; மலை வீழு அருங்கள் சூரிய ஒளி பட்டு வெண் முத்துக்கள் தொகுதியாக உருண்டு உருண்டு ஒடி வருவது போன்ற காட்சியை அளித்து விளங்குகின்றன. ஒரு பரந்த ஏரி; அடிப் பரப்பில் உள்ள ஏரிக்கரை ஜிளிஞ்சல், பாசி, முதலிய பொருள் களும் சூரிய ஒளியில் பளிச்செனப் பிரகாசிக்கின்றன. ஏரி நீர் அவ்வளவு தெளிந்த நீர். சிற்றலை தோன்றுவதால்தான் அதனை ஏரி என-

அறியலாம். அலைகளில்லாதபோது பளிச்சென வீசும் பகலவனின் கதிர்கள் அங்கீர்ப் பரப்பில் ஊடுறுவிச்சென்று பல வர்ணங்களையும் உண்டு பண்ணுவதினால் ஏற்படும் ஒரே வெண்மையான வெளிச்சம் மட்டும் தோன்றியதே தவிர, அவ் வேரியில் நிறைந்துள்ள கீர்ப் பரப்பு தென்படவேயில்லை. ஏரியைச் சார்ந்த வெளிகளில் பயிர்கள் செழித்தோங்கி வளர்ந்து, ஆடி ஆடி அசைந்தன. அவற்றில் மிகுந்துள்ள தானியங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உராய்வதால் ஏற்படும் கலசலப்புச் சப்தம், சிற்றலைகளின் ஒலியையும் தாழ்த்திவிட்டது. கிராம மக்களும், ஏவலரும், சுமை தூக்கிகளும் மற்றும் பலரும் சூழ்ந்திருக்க அக்கடும் வெயிலில் அந்த ஏரிக் கரையில் செழித்திருந்த வளைன் உற்றுநோக்கி நின்று கொண்டிருக்கிறார் டாக்டர் விவிங்ஸ்டன்.

'உடல் நலிவற்றுத் தங்கியிருக்கிறார்' எனச் சொலியற்ற ஸ்டேன்லி, தான் அவரை எங்கிலையில் காண்போமோ என்ற அச்சம் மேவிட்டவராகவே அவ்வாறு விரைந்தோடி வந்தார். விவிங்ஸ்டன் இருக்கும் இடத்தை அறிந்து கொள்வதில் கந்திப்பு அவர் அதிகப் பிரயாசச் எடுக்க அவசிய மில்லாது போயிற்று. ஏரிக்கரைக் காட்சி வெகு தூரத்திற்கு அப்பாலேயே தென்பட்டது. ஆவலுடன் ஓடினார்; அக் கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு சென்றார்; லீவிங்ஸ்டன் முன்பாக நின்றார்; ஆனந்தக் கண்ணீர் சொறிந்தார். மகிழ்ச்சி மேலீட்டினால் முதலில் என்ன பேசுவது என்பதும் தோன்றாது மதி மயங்கி நின்றார். இருவரும் கை குலுக்கினார்; வந்தனம் கூறிக்கொண்டார்; உடல் நலம் கோரிக்கொண்டார். பின் உறைவிடம் சேர்ந்து பல நேரம் அளவளாவினார். தமது நாட்கள் செய்திகளை ஆவலுடன் கேட்டறிந்து கொண்டார்

விவிங்ஸ்டன் ; தமக்குச் செய்தியாக வந்துள்ள கடிதங்கள் அனைத்தையும் படித்தார் ; தாம் அவர்களோடு எதிரே நின்று பேசுவதுபோல் எண்ணியிமகிழ்ச்சி கொண்டார். சொந்த நாட்டுச் செய்திகளையும், சொந்த நாட்டு நண்பர்களையும் பற்றிக் கேட்டறிந்து மகிழ்ச்சிகொண்டு உளம் பூரிக்காத மக்கள் எவரிருக்கிறார்கள் !

சின்னட்கள் இருவரும் இன்புடன் அளவளாவி இருக்தபின் விவிங்ஸ்டன் தமது பிரயாணத்தைத் திரும்பவும் தொடங்கினார். * தங்கநயிகா ஏரிப் பிரதேசம் நோக்கிச் செல்லலுற்றார். வழியில் பல துண்பங்களையடைய நேர்ந்தது. வயோதிக அறிஞர் பெரிதும் தொந்தரைக்குள்ளாக நேரிட்டது. ஸ்டேன்லி அவரிடம் பல தடவையும் பலவாறும் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது திரும்ப மறுத்துவிட்டார். தம் உடல் நிலையையும் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை ; ஒரு மிகுககான வாலிப் பூக்கு இருக்கும் தைரியமும் ஊக்கமும் மனோவேகமும் அம்முதிய அறிஞருக்கு இருக்தன.

ஸ்டேன்லி டாக்டரைக் கைபிடித்துத் தாங்கி அழைத்துச் சென்றார் ; அவரைவிட்டு அகலாம்பலேயே இருக்துவந்தார். விவிங்ஸ்டன் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும் என்ற திடங்கொண்டிருந்தாரே ஒழிய, நாடு திரும்பி அவருடன் செல்ல அறிஞரின் வேண்டும் என எண்ணீலை இல்லை. உறுதி பன்முறை வற்பு ருத்தியும் அவர் கேளாததால் ஸ்டேன்லி தாம் மட்டும் திரும்பிப் போக விடபெற்று, அவரைவிட்டகலா மனத்துடன் அகன்று சென்றார்.

* Tanganyika

ஸ்டேன் லி தம்மைவிட்டுச் சென்ற பின்னரும் இரண்டு ஆண்டுகள் பிரயாணம் செய்தார் விவிங்ஸ் டன். தங்கநயிகா ஏரியின் கீழ்க் கரையையும் அடைந்துநிட்டார். அவர் கொண்ட எண்ணம் முடிவுபெற்றது. கடுங் கோடையும் கிட்டி முடிவு யது. அறிஞர் வெப்பம் தாங்கமாட்டாது பல சமயம் வருந்தினார்; சுருண்டு கீழ் விழுங்தார். தேகத்திலிருந்த உதிரமும் கெடுவதா ஷிற்று. கடுப்பு நோயுற்றார். 1873-ம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் நாளன்று தமது படுக்கையில் மண்டி யிட்டுத் தொழுதவண்ணம் முடிய கண்களுடன், அசையா உடலைத்துடன் காட்சியளித்து அறிஞர் உயிர் நித்தார்.

பேரறிஞரின் முடிவு ஆப்பிரிக்கா இருண்ட கண்டத்தில், தெரியாத இடத்தில், அறிமுகமில்லாப் பிரதேசத்தில் ஏற்பட்டது. இவரை மீட்டுக்கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று வந்த ஸ்டேன் வியுடன் அறிஞர் சென்றுரோ? இல்லை. தமது பணி எஞ்சியுள்ளது; அது கண்ட பின்தான் நிம்மதி கொள்ள லாம் என்றது அவரது உறுதியான உள்ளம். உடலம் தளர்ந்தாலும் அவர் உள்ளம் தளரவில்லை; உறுதியாய் வர மறுத்தார். முதுமையிலும் தமது உடல் நலத்தைப் பேணினால்லை. இதுவன்றே தொட்ட கருமத்தைத் திட்டமுடன் செய்து முடிக்கும் பேராற்றல்! வாலிபர்களுக்கு இதுவன்றே சிறந்த எடுத்துக்காட்டு!

6. இரு துருவங்கள்

இயற்கை அன்னியின் சிருஷ்டியை எவ்வால் அளவிட முடியும்? இயற்கை அன்னை அமைத்த யாவற்றையும் மாணிடனுல் கண்டு மகிழ முடியுமோ!

இயற்கையில் அமைந்த உலகம் எவ்வாறு இயற்கை ரூயது? உருண்டை வடிவமாய் அமைந்துள்ளது என்பது பூர்க்காள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்ட முடிவு. பந்து போல் உருண்டை வடிவில் பரந்துள்ள உலகப் பரப்பில் பல்வேறு பெருங் கடல்களும், பற்பல தீவுகளும், பல கண்டங்களும் பரவியுள்ளன. பூப் பிரதேசம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது? ஒரு புறம் பெரு நீர் வெளி, மறு புறம் மாமலைத் தோற்றம்; ஒருபுறம் மகிழ்ஞாட்டும் மருதம், மறுபுறம் அடர்ந்த அடவிகள்; ஒரு புறம் செழித்த சமவெளி; மறுபுறம் வறண்ட பாலை; இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களும் பல்வேறு இயல்பாய் அமைந்துள்ளன.

உலகில் எல்லாப் பாகங்களும் வெப்பதட்ப நிலை ஏல்கூரே நிலையாக உள்ளனவோ? இல்லை. ஓரிடம் நெருப்பெண எரிக்கும் மிகுந்த வெப்பம் உள்ளதாக இருக்கிறது; மற்றொரிடம் நடுநிலை பிரதேசங்களின் மான வெப்பமுள்ளதாக இருக்கிறது; ஓரிடம் சிறிது குளிர் பொருங்கியதாக உள்ளது, மற்றொரிடம் நளிர் தாங்க முடியாததாக அமைந்துள்ளது. * ஈக்வேடர் எனப்படும் பூமத்திய ரேங்கக்குப் பக்கவில் இருக்கும் பிரதேசங்கள் வெப்பம் மிகுந்த

* Equator

தாக அமைந்துள்ளன. பஞ்சு வடிவாய் அமைந்த உலகத்திற்கு இரண்டு துருவங்கள் இருக்க வேண்டுமன்றோ? இவையே *தென் துருவம் என்றும் †வட துருவம் என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. முழுத்தய பேரரசையிலிருந்து துருவங்களை நோக்கி அமைந்த பிரதேசங்கள் வெப்பம் மாறுபட்டுக் குளிர்ச்சி பொருந்தியனவாக அமைந்துள்ளன. துருவ வட்டங்களை கெருங்க நெருங்க வெப்ப நிலை பெரிதும் மாறுபடுகின்றது. ஆங்கு அமைந்திருக்கும் ஆழியும் பனிப் பாறைப் பரவையாக காணப்படுகிறது.

துருவ வட்டங்களில் மிகுந்த குளிர் நிறைந்துள்ளது; ஆங்குச் செல்லவும் மூடியாது எனக் கூறப்பட்டது. நளிர் நிறைந்த இந் நிலைப் பிரதேசத்தையும் கடற் பிரதேசத்தையும் பார்வையிட துருவப் பேர்நின்து வேண்டும்; ஆங்குள்ள புதுமைகளைக் காணவேண்டும் எனவும் விழைந்தது அறிஞர் உள்ளனம். ‘ஆங்குப் பொருள் செறிந்திருக்க வில்லை, பயிர் செழித்திருக்கவில்லை. விலங்குகள் வாழும் நிலையில் விலை; விநோதப் பறவைகள் நிலவியிருக்க வில்லை’ எனக் கூறப்படுவன வற்றையும் அவர்கள் நன்கு அறிவர். அவ்வாறிருப்பினும் அவ்விதப் பனிப் பாலையைக் காண விழைவதேன் எனின், அதுவே மனிதனின் இயற்கை கானும் அவாவினால் உந்தப்பட்ட சீரிய மூயற்சியேயாகும். உலகில் பல பரந்த பாகங்களையும் பலர்களுடு மீண்டு விட்டனர். இந்தத் துருவப் பிரதேசங்களைக் காண எவரும் முற்பட்டிரர். இருப்பினும் ஏறத்தாழ முந்தாறு ஆண்டுக்கு முன்னர் சிலர் இம் மூயற்சியில் ஈடுபடக் கொடுக்கினர். ஆயினும் பறபல வசதிக் குறைகளினால் அவர்கள்

* South Pole

† North Pole

ஆங்கு சென்றடைந்திலர். ஆனால் *நோர்வே தேசத் தைச் சேர்ந்த நான்சென் என் னும் வீரர் †துருவப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்த நீகிளின்லாந்து என் னும் திவை ஆராய முயற்சித்தார். இம் முயற்சியிலேயே வட துருவம் சேரும் முயற்சிக்கும் அடிகோல யத் தனித்தார்.

நான்சென் இதற்கு முன் பல தடவைகள் கிளின்லாந்துக் கடல்களில் பிரயாணம் செய்து அனுபவம் பெற்றவர். ஆங்குள் அமைப்புக் களில் நன்கு அறிமுகப்பட்டவர். அவர் நான்சென் தமக்குத் துணையாக ஜூவரைச் சேர்த்து அவாகஜுக்குத் தேவையான இன்றி யமையாத பல பயிற்சிகளையும் அளித்தார். மேலும் பிரயாணத்திற்கு வேண்டியசாதனங்களையும், கருஷி களையும் ஆயத்தம் செய்யத் தொடக்கினார்.

ஆங்குப் பிரயாணம் செய்வதானால் வண்டிலோ, குதிரைகளிலோ செல்ல இயலாது. பனி உறைந்த பரப்பில் சக்கரங்கள் உள்ள வண்டிகளைச் செலுத்த முடியாது. ஆனதால் வழுக்கு இதற்கென சக்கரங்களே இல்லாத வண்டிகளை அமைக்க வேண்டுவதா யிற்று. சம மட்டமான நீண்ட பலைகக களைச் சக்கரங்களாக அமைத்து வழுக்கு வண்டிகளாகச் செய்து கொண்டனர். தரையில் கால்களை ஊன்றி நடத்தலும் இயலாது. அவ்வாறு நடந்தால் கால்கள் பணியில் பதிந்துவிடும். பதிந்த காலை வெளியில் எடுப்பதே கடினமாகிவிடும். ஆனதால் கால்களுக்கும் இது போலவே நீண்ட பலைகக்களைப் பொருத்திக்கொள்ள வேண்டும்; அப் பலைகக்களைத் தரையில் தேய்த்துத் தேய்த்து, வழுக்கிச் செல்ல

* Norway † Nansen ‡ Polar Regions § Greenland

வேண்டும். இவ் வழக்குச் சோடுகளை அணிந்து கொண்டு நடப்பது அரிய செயல். நான் செலும் அவரது துணைவர்களும் இவ்வாறு செல்லுவதில் பயிற்சி மிக்கவர்கள்.

இவ்விதப் பிரயாணக் கருவிகளுடன் தேவை யுள்ள உணவுப் பொருள்களையும் சித்தம் செய்து கொண்டனர். பல நாட்களிருந்தாலும் கெடாத வாறு உணவுகளைப் பகுவப்படுத்திக் கரை காற்றுப் புகாத டப்பிகளில் அடைத் சேர்தல் துச் சென்றனர். 1888-ம் ஆண்டு மே மாதம் நான் சென் தம் துணைவருடன் நார்வே தேசத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டனர். பல கப்பல்களில் பிரயாணம் செய்தபின் கிரீன்லாங் துக்கரை தென்பட்டது. ஆனாலும் கரையோரம் கப்பலைக் கொண்டு செலுத்த முடியவில்லை. கடல் ஆழம் குறைந்தும், பாறைகள் நிறைந்தும், நீர்ப் பரப்பு இறுகியும், பனி உறைந்தும் இருந்ததால் கரைக்கு வெகு தூரத்திற்கு அப்பாலேயே கப்பலை நிறுத்திக் கீழே இறங்க வேண்டியதாயிற்று. கப்ப ஆலும் இவர்களை இறக்கிவிட்டுத் தன் வழிச் சென்றது.

திக்குத் திசையறியாத நடுக் காட்டில் விட்டுச் சென்றது போல் அக் கப்பல் அவர்களை நடுக்கடல் என்று சொல்லப்படும் தன்மை வாய்ந்த அந்த விடத்தில் விட்டுச் சென்றது. தமது வழி நாட்டவரின் தொடர்பு அற்று, தம்மிதி கடத்தல் கொண்டு செலுத்தும் வழியில் பிரயாணம் தொடங்கலுற்றார் நான்சென். தாம் இறங்கிய இடம் கடலென்றும், தரை யென்றும், நீர்ப்பரப்பென்றும் அறிந்துகொள்வது கடிதாயிற்று. இத்தகைய பிரதேசத்தின் தன்மையை

முன்னமேயே நன்கு உணர்ந்திருந்த நான்சென், அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்கவாறு வழி செய்து சென்றார். நீர்ப்பரப்பு இருக்கும் இடங்களில் சிறு படகுகளைச் செலுத்தினார். பனி வழுக்கும் பிரதே சங்களில் வழுக்கு வண்டிகளையும் வழுக்குச் சோடுகளையும் உபடேயாகித்தார். ‘வண்டி ஓடத்திலும், ஒடம் வண்டியிலும் ஏற்றப்படும்’ என்பார்கள் அல்லவா? வழுக்கு வண்டிகளைப் படகுகளிலும், படகுகளை வழுக்கு வண்டிகளிலும் ஏற்றி இடத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் வழி கடந்தனார். ஒவராகு சமயம் நீர்ப்பரப்பு எனக கருதி படகில் செல்லுவர். ஆனால் அத் தண்ணீர் உடனே உறையத் தொடங்கும். உறைந்த பனியில் படகு பதிந்துவிடுமோ எனத் தோற்றும். இவ்வித சமயங்களில் நான்சென் சிறிதும் தாமதியாது படகை வலித்து ஒதுக்கிப் பனிப் பாறையில் அதனைத் தள்ளிவிடுவர்; அது வழுக்கலுற்று ஒடும். இதனைக் காண்பாருக்கு இது வேடிக்கை விளைவிப்பினும், இது எத்துணை அபாயத்துக்குள்ளானது என்பது நினைத்தால் நெஞ்சமும் பனி போல் இறகும். சிறு நீர்ப்பரப்பு போல் தோற்றும் இடம் போகப் போக முழுக்கடலாகவே தோற்றமளிக்கும். ஆங்கு அச் சிறு படகு சிற்றலையால் சிதறுண்டு அவைதுறும். அவர்கள் கொந்தளிக்கும் நீரிலும் தத்தளித்து சென்றுவர். சிற்சில சமயம் இரவு நேரமும் தோன்றி விடும். வீரர்கள் தூக்கத்திலும் ஆழந்துவிடுவர். நீரோட்டம் செல்லும் பாதையில், படகு தானுகவே தட்டி நின்றும், தத்தளித்து மிதந்தும் சென்று கொண்டிருக்கும்.

நான்சென், கறையை அடைய வேண்டிய பிரயாணமே இத்தகைய கடுமையான தொடக்கத்தைக் கொண்டதாக அமைந்தது. மிதந்தும், பாய்ந்

தும், வழக்கியும், பணியைப் பிளங்கும் பலவாறு முயன்று கரைதனை அடைந்தனர். கடலும், தரையும், ஒரே பணிப் பாறையாக அமைந்துள்ள இடத்தில் கரையென்று தனியாக ஒன்றும் உள்தோ!

கரையை அடைந்ததும் அணிவரும் அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டனர். வடக்குத் திசையில் உள்ள நோக்கிச் சென்றனர். அப் பரந்த பணிவெளியில்

எவ்விதமான புல் பூண்டிகளையும், உயிர் எஸ்கிமோ வாழ் பிராணிகளையும், மக்களையும் கண்கிராமம் டிலர். இவ்விதப் பணிப் பாலையில் சென்று கொண்டிருக்குங்கால் அதிகமிக்கத் தக்கவாறு ஒரு சிறு கிராமம் இவர் முன் தோன்றுவதாயிற்று. அது *எஸ்கிமோ என அழைக்கப்படும் மக்களீன் உறைவிடமாகும். அவர்கள் மிகவும் குறைந்த உயரம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் வசிக்கும் உறையுள் மிகவும் குறைந்த உயரம் உடையவை. அவை ஆங்கு வாழும் மிருகங்களின் மேல் தோலினால் வேயப்பட்டவை. அவற்றின் கிட்ட நெருங்கும் பொழுதே நாற்றம் வீசியது. தமது உறைவிடத்தை நாடி வரும் வீரர்களைக் கண்டு எஸ்கிமோக்கள் பிரமிப்படைந்தனர். உலகில் இவ்வளவு உயரமான மக்களும் உள்ரோ! என அவர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். அவர்கள், வீரர்களை உற்று உற்று நோக்கினர்; தலை நிமிர்ந்து கிண்று அவர்கள் து முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தனர். எஸ்கிமோக்கள் வீரர்களை மிகவும் உயர்ந்த மனிதர்களாகக் கொண்டனர். புன்னகை புரிந்து வீரர்களை வரவேற்றார்கள். நான்செனுடன் இவர்கள் ஏதேதோ பேச முயன்றனர்; நிமிர்ந்து கிண்று உரக்கக் கத்தினர். அவர்

* Eskimo

கள் கத்தியது வீரரின் செவிகளில்தான் தாக்கி இருக்குமோ, யாதோ? அறியோம். ஒருவருக்கு ஒருவர் பேசுவது அறியாது விழித்தனர்! ஊண் கொடுத்து உபசரிக்க அவர்களிடம் உண்டியில்லை; உறைவிடங் கொடுத்து உபசரிக்க அவர்கள் உறையுன் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. இருப்பினும் புன் சிரிப்பினாலேயே உபசரித்து அவர்கள் நின்றனர். இவ்வித மக்களும் சிராமங்களும்தான் அந்நிலப்பரப்பில் நிறைந்துள்ளன போலும் என நான் சொலும் து ணீ வர்களும் அறிந்து நகை கொண்டனர்.

இந்த விநோதமான சிராமத்தைவிட்டு உள்ளாடு செல்லத் தொடங்கினார். இக் சிராமத்தைத் தாண்டி வெகு தூரம் உள் நோக்கிச் சென்றும் இதுபோன்ற உறையுளோ அல்லது ஓமே தரை இவர் போன்ற மக்களோ எங்கும் தென் படவேயில்லை. பனி படர்ந்த தரையில் தமது வழி கடக்கும் சாதனங்களால் வழி கடந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு சமயம் தரை திடீ ரென்று சரிவது போன்றும், ஓடுவது போன்றும் உணர்ச்சி தோன்றியது. ஆம்; அத் தரை உண்மையிலேயே அப்பொழுது ஓடிக்கொண்டு தானிருந்தது! பனிப் பாறையே ஆங்கு நிலமாக அமைந்தது போலும். அடிப் பகுதியில் பனி இளை பனிப் பாறையாகவுள்ள நிலம் கடலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இஃது இங்கு அமைந்த நிலத்தின் இயல்பு போலும்.

தரை நகர்ந்து செல்லுவதையறிந்த வீரர்கள் சிறிது அச்சும் கொண்டனர். சிறிது ஆராயத் தொடங்கினார். அடிப் பகுதியில் உள்ள நீர் உறையும்போது, இந்தத் தரையும் அதிற்பதிந்து அசை

யாது சின்றது. இவ்வாறு நிலையாக நின்றும், நீராக ஒடியும் சென்று கொண்டிருந்தது அந்த நிலைப் பகுதி! நில்ப்பகுதியாகத் மலை பேயரும் தோன்றிய இடம், சில சமயம் பனிக் நிலைத்தோடர் கட்டி ஆரை ஒடத் தொடங்கியது. சமப் பரப்பாக இருந்த இடத்தை நோக்கிப் பெரிய மலைத் தொடர்கள் ஒடிவருவது போல் தோற்றமளித்தன. நிலம்தான் ஒடிகிற தெனின், கணக்குஞக்குப் புலனுகாதிருந்த மலை கஞம் நிலை பெயர்ந்து ஒடிவருகின்றனவே! என வீரர்கள் திடுக்கிட்டனர். இவை மலைத் தொடர்கள் அல்ல; பெரும் பனிப் பாறைகளே பனி மலைக் குன்றுகளாகி, கீழுள்ள நிரோட்டத்தால் அவை நிலைபெயர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தன. அம்மலைகள் தம் மேல் வந்து தாக்கிவிடும் என அஞ்சவர் வீரர். மிகவும் நெருங்கி வந்துவிடும் அம்மலைகள்; தமது வாழ்நாள் முடிவுற்றது என எண்ணுவர் வீரர்கள்; தமது கணக்கை இறுக முடிக்கொண்டு இறைவனை வழிபடுவர். சிறிது நேரம் சென்று கண் திறந்து பார்க்குங்கால் மலைகள் இருந்த இடமே தெரியாது. வந்த வழி திரும்பிச் சென்றுகொண்டிருக்கும். இவர்கள் வழிபாட்டின் விளைவோலும்! இவ்விதக் காட்சிகள் அடிக்கடி தோன்றித் தோன்றி மறையும். தாம் கடவில்தான் இருக்கிறோமோ அல்லது தரையில்தானிருக்கிறோமோ? என ஜூயங்கொள் ஞம்படி. இக் காட்சிகள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தன.

இடைவெளிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே நிலைப் பரப்பாகும் சில சமயம். அதில் நம்பிக்கைக்கொண்டு அதைக் கடக்க முயன்றால் திரும்பவும் அது நீர் கொண்ட இடைவெளியாக மாறினும் மாறும். அதனைக் கடப்பது பெரிதும் ஆபத்தானது. இருந்தாலும் தேர்ச்சிபெற்ற நான்சென் சமய சந்தர்ப்

பங்கள் அறிந்து தக்கவாறு வழி கடந்து சென்றார். பனிப் பாறைகளுக்கும் நீரோட்டங்களுக்கும் தப்பிச் சென்று நிலப் பகுதியின் கீழ் பயணம் நடுப் பாகத்தையும் அடைந்துவிட்டனர். இங்குற்ற நிலம் ஒனிவதாக இல்லை; நிலையாகவே நின்றது. ஆனால் வழி கடப் பதுமட்டும் மிகுதியும் துன்பம் தருவதாக இருந்தது. மலைகளின் மேலும், கற்றி மூடான கற்பாறைகளின் மீதும் நடப்பதுபோன்ற துன்பத்தையளித்தது. மேடு பள்ளங்கள் மிகுதியும் நிறைந்திருந்தன; கூர்மையான பனிப் பாறைகளும் பரந்திருந்தன; பனிச் சேறு நெகிழிந்த பகுதிகளும் மிகுந்திருந்தன. மலைகளைக் கடப்பதுபோன்று வெகு உயரம் ஏறவும், பின் திடீரெனப் பள்ளங்களில் இறங்கவும் நேரிட்டது. செங்குத்தான பனிப் பாறைகளின் மீதும் கீழ் இறங்க வேண்டிய தாயிற்று. வழுக்குச் சோடுகளை இழைத்தும் வழி நடப்பது கடிதாயிற்று. உறுதியான பனித் தரையில் தம் கைவசம் கொண்டு சென்ற பெரிய கம்பங்களை ஊன்றி, அவற்றில் வலிய கயிறுகளைப் பிணைத்து, அவற்றைக் கீழ் நோக்கித் தொங்கவிட்டு, அவற்றின் வழியே கீழே இறங்கினர். கயிறு மேற்புறம் உராயும் பொழுது அறுந்து விழுந்தாலும் விழுந்துவிடும். அவ்வாறு விழுந்துவிடின் கீழிருக்கும் வீரன் எங்குப் போய்ச் சேருவான் என்று கூறவும் வேண்டியதில்லை. இம் முறையில் அணைவரும் வெற்றி கொண்டனர். சிலர் பல தொந்திரவுக் காளாகின்றேனும், எவரும் இதனால் உயிரிழக்கவில்லை. கயிறு பிணைத்து இறங்க முடியாத இடங்களில், வீரர்கள் தமது வீரத்தையே கொம்பாக நாட்டி, தமது ஊக்கத்தையே கயிறுக் குமைத்து, உயிரையே பண்யமாகப் பிணைத்து, பனிப் பாறையில் மார்பையும் உடலையும் அடைக்

கலமாக அளித்து ஊசலாடும் உயிருடன் ஊர்க்கு சென்றனர். இவ்வளவு அபாயத்திலும் இடுக்கணக்களிலும் உயிரையும் வெறுத்து அவர்கள் சென்று எதைக் காணப் போகின்றார்கள்; எதனைக் கொணரப் போகின்றார்கள்? இயற்கைக்கு அடிமையாகாது அதனை வெற்றி கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்; மாணிடனுல் முடிந்த வரையில் மாண்புறு செயல்களைப் புரிய வேண்டும்; காணுதனவற்றைக் காண வேண்டும்! என்னும் வீர உணர்ச்சியும் புதுமை காணும் அவாவுமே அவர்களை அவ்வாறு ஊக்கிச் செலுத்துகின்றன.

பல மாதங்களும் இவ்வாறு கடிதில் வழி நடக்கு டள்ள நாட்டில் வெகு தூரம் முன்னேறிவிட்டனர். அது சமயம் சிறிது சூரிய வெப்பமும் பகவில் உறைக்கத் தொடங்கியது. பகலவன் ஓரவில் முன் பணிக்கட்டி நிற்குமோ? பணித் பிரயாணம் தடங்கள் உருகி, சதுப்பு நிலமாக மாறின. இச் சக்தியில் கால் ஊன்றி நடக்கவோ, வழுக்கு வண்டியில் சௌலவோ, வழுக்குச் சோடு அணிந்து இழுத்து நடக்கவோ இயலாது. ஆனதால் பகவில் வழி நடப்பது அரிதாயிற்று. பகல் நேரம் கழிந்து வெப்பங்குறையும் போது சக்திகளும் இறுகத் தொடங்கின. இவ்வியல்பை நன்கறிந்த நான்சென், பகவில் தக்க உறைவிடங்களை அமைத்துத் தங்கியிருந்து, மாலை நேரங்களிலும் இரவு நேரங்களிலும் வழி நடக்கத் துவக்கினார். இவ்வாறு வழி நடந்தும் சிறிது சிறிதாக முன்னேறினர்.

பல மாதங்களாக இவர்கள் எவ்விதமான மக்களையோ, விலங்குகளையோ, பறவைகளையோ ஆகிய எவற்றையுமே காண முடியவில்லை. மனிதப்

பிறவியென்று தம்மைத் தாழே ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று ! வேறு எதுவும் இங்கு உயிர் வாழ்வது இல்லை போலும்.

மாறுபட்ட காட்சிகள் எதையும் அவர் உறக்கப் புனர்வீட்டில் கண்டிலர். அதே பணிப் படலம், பைகள் அதே பணிப் பாறை. எஸ்கிமோ சிரா மத்தை விட்டகன்ற பின் வேறு எதையும் அவர்கள் காணவில்லை. குளிர் தவிர வெப்ப பத்தை உணரவின்லை. உறைவிடமாகக் கூடாரம் இட்டுத் தங்கினாலும் போர்வைகளை மட்டும் போர்த் திக் கொண்டு உறங்கவும் இயலவில்லை. உறங்குவதற்கெனப் பிரத்யேகமாய் அமைக்கப் பெற்ற தோல் பையினுட் புகுந்துகொண்டு, பையின் வாய்ப் பாகத்தை இறுகக் கட்டிக் கொண்டார்கள். பண்டம் வைக்கப்பட்ட மூட்டைகளைப் போன்று பைகளில் புகுந்துகொண்டு உறங்கி உருண்டனர். இரவுப் பொழுதில் இவ்வாறு உறங்கியும், பகற் பொழுதில் வழி நடந்தும் காலங்கழித்தனர். உடசெல்லச் செல்லக் குடி தண்ணீர் கூடக் கிடைக்க வில்லை. பணிக் கட்டியைக் குப்பியில் போட்டுத் தேகத்தின்மீது வைத்துப் பலமனி நேரம் கழித்துத் தேக வெப்பத்தால் உருகும் தண்ணீரையே பருகுவாராயினர்.

பேராற்றுக்கும் முடிவிடம் ஒன்று உண்டால்வோ ? துன்பம் தொடர்ந்து நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்குமோ ? முயற்சி மெய் வருத்தக் கூவி தரும் என்பது மெய்மொழி யன்றே ! எவரும் எதிர்ப்பட்ட எதிர்பாரா வண்ணம் அவர்கள் எது ஏரி ரில் தெளிந்த நீர் ஏரி யொன்று தென் பட்டுத் திகழ்ந்தது. அவ்வேறி கணக்குக்குத் தெற்றிரண்டுத் தென்பட்டும் கூடத் தாம் இது விரையில் பெற்றுவந்த அனுபவங்களால் அது

ஏரியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கைக்கூட அவர்கள் கொள்ளவில்லை. ஆவியாக இருக்குமோ, எதும் பிரமையான தோற்றமா பிருக்குமோ, தமது மனத்தில் எழுந்த எண்ணங்களின் பிரதிபிம்பமாக இருக்குமோ, நீர் வேட்கை கொண்ட தமது உட்கருத்தின் வெளித் தோற்றமாக இருக்குமோ அந்நீர் நிலை என ஜெயுற்றனர். கிட்ட நெருங்கித் தொட்டுப் பார்த்த பின்பே அது உண்மையிலேயே ஆங்கு நிலவியிருக்கும் தெளிக்க நீருடைய பெரிய ஏரி எனக் கண்டனர். நீரைச் சுலைத்துப் பார்த்தனர். கடும் பாலீலயில் நடுப் பகற் பொழுதில் வறட்சி கொண்ட தொண்டைக்கு, குளிர்ந்த இனிப்பான இளார்க் கிட்டியதுபோன்று உணர்ச்சி அளித்தது அத் தெளிக்க நீர். அனைவரும் மனமாறப் பருகினர்; தாக வேட்கை தணிந்தனர். பலங்காட்டு துன்பங்களையும் இந்த ஏரி நீர் நொடியில் போக்கிவிட்ட தெனின் அவர்கள் தண்ணீருக்குத் தவித்து நின்ற தாக வேட்கையின் தன்மையைத் தெளித்தின் புலப்படுத்துவது யான்னம்? தண்ணீரை வேண்டியமட்டும் அங்கேயே குடித்துத் திருப்தியுற வேண்டியதுதான் அப் பிரதேசத்தின் இயல்பு. நீரெடுத்துச் செல்வது இயலாத் செயலாகும். எடுத்துச் செல்லும் நீர் சிறிது நேரத்தில் உறைந்துவிடுமே!

இவ்வளவு தூரம், இவ்வளவு மாதங்கள் வழி நடந்தும் கிரீன் லாங்தின் மறு கரையைக் கிட்டினால்லை. இருப்பினும் உறுதி தளராது, உற்சாகம் குன்றாது தமது வழி யைத் தரை கிட்டியது தொடராந்து சென்றனர். ஒரு மூடு நாளிலும் நான்கு அல்லது ஐந்து மைல் தூரங்கூட அவர்களால் நடந்துசெல்ல முடியவில்லை - அவ்வளவு கஷ்ணமான பாதை. இவ்வாறு

பல நாட்கள் சென்ற பின்பும் பனிப் பாறைக்குப் பின்னால் பெரிய மலைக் குன்றுகள் இருப்பது பல வழிர்ரு. ஏதும் நகரத்தைக் கிட்டுகிறோமோ என்ற எண்ணம் வீரர்க்குத் தோன்றியது. பின் னும் சின்னுட் பயணத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் அம் மலைக் குன்றுகளை அடைந்தனர். அம் மலைத் தொடரையும் தாண்டியபின் அவர்கள் கண்ட காட்சியால் தம்மையும் மறந்து நின்றனர். ஆங்கு ஒர் ஏரியும் அதன் கரையில் ஒரு நகரமும், நகரத்திற்கு அப்பால் கடல் வெளியும் தென்பட்டன. கடைசியாக, கீர்ண்லாந்தின் மறு கரையை அடைந்துவிட்டோம்; கீர்ண்லாந்தின் கிழக்குக் கரையில் தொடங்கி மேற்குக் கரை வரையில் உட் பிரதேசத்தில் பிரயாணம் செய்து மறு கரையை யும் கிட்டிவிட்டோம். என்று ஆனந்த ஆரவாரம் செய்தனர்; கூச்சவிட்டனர்; மிகுந்த மன மகிழ்ச்சியினைப் பலவாறும் புலப்படுத்தினர். *காட்தாப் என்ற அந் நகரையும் அணுகினர். ஆங்குள்ளார் இவர்களை அண்புடன் வரவேற்க ஆங்கு இனிது உறைந்திருந்தனர். சின்னுட்கள் அங்குத் தங்கிப் பின்னர் தாம் வந்த வழியே திரும்பிச் சென்று கப்பலையடைந்து தமது தாய் நாடு சேர்ந்தனர்.

கீர்ண்லாந்தில் உள் நாட்டுப் பயணம் செய்து மீண்ட நான்சென், அதே போல முயன்று வட துருவத்தையும் அடையலாம் என உறுதி கொண்டார். வட துருவத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் † ஆர்க்டிக் பெருங் கடலில் அவர் பிரயாணம் செய்ததில், சிற சில இடங்களில் நிரோட்டம் மிக விரைவாகவும் ஒரே ஒழுங்காகவும் செல்லுவதைக் கவனித்திருந்து

தார். இவ்வித நீரோட்டங்களின் மூலம் கலத்தைச் செலுத்திச் சென்றால் துருவத்தையும் அடையலாம் என எண்ணால் கொண்டார். கிரீன் துருவங்காணும் லாந்தில் வெற்றி கண்டு மீண்ட நான் சென்றிடம் நார்வே மக்கள் உறுதியான நம்பகம் கொண்டிருக்கனர். அவர் துருவம் காண முற்படும் செய்தியறியவும், அணைவரும் அவருக்கு உதவி புரியத் தலைப்பட்டனர். அரசினரும் பெருங் தொகையளித்து உதவினர்.

நான் சென், தாம் மேற்கொள்ளும் பயணத்திற்கு உறுதி வாய்ந்த கலமென்று தயாரித்து ஐங்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலும் போதுமானதாக உணவுப் பொருள்களையும் சேமித்துக் கொண்டார். தமக்குத் துணையாகப் பேர்க்கொண்ட கொள்கை கொண்டிருக்கும் போர்க்கெட்டுத்துப் பயிற்சியளித்தார். பல இன்றியமையாத புதுமைப் பொருள்களையும் சேகரித்துக் கொண்டிருக்கார். இருள்கொண்ட இடங்களில் உபயோகித்துக் கொள்ளுமாறு மின் சாரம் உற்பத்தி செய்யும் *டைனமோ ஒன்றும் அமைத்துக் கொண்டனர். இவ்வித ஆய்த்தங்களுடன் நார்வேக் கரையை விட்டு 1893-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் நான் சென்தம் துணைவர்களுடன் துருவம் நோக்கிப் பிரயாணத்தைத் துவக்கினார்.

நான் சென்னின் கலம் ஆர்க்டிக் கடவில் தட்டுத் தடங்கவின்றிச் சென்று கொண்டிருக்கத்து. வழியே சில தீவுகளில் தங்கிச் சென்றனர். ஒரு தீவில் வண்டிகளை இழுக்கவும் பணியில் நடக்கவும் ஆங்கு

* Dynamo

வாழும் நாய்களைப் பயன்படுத்துவதைக் கண்டு, தாழும் பல நாய்களை வாங்கிக் கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டார். அத் தீவுகள் * துந்திரப் பூந்திரப் பிரதேசத்தைச் சார்ந்தனவு, கால பிரதேசம் நிலையும் அது போழ்து கோடையாக இருந்தமையின் சாதாரணமான சில செடி கொடிகள் மூளைத்து வளர்ந்து மிளிர்ந்தன. பற்பல வர்ணங்களில் பெரிதும் சிறிதுமான பல மலர்களும் விளங்கின. “பொன் மலர் நாற்ற முடைத்து” என்பது போல் அவ்வண்ண மலர்கள் யாவும் நறுமணம் பெற்றிருக்தால் அங் நறுமணம் வான் வெளியையும் துளைத்துச் செல்லுமான்றே ! கானகம் வாழ் கொடு விலங்குகள் போல் அவை அடர்ந்து படர்ந்து விளங்கின.

இவ்வாறு பல இடங்களிலும் தங்கிச் சென்று கூராக் கடலையும் அடைந்தனர். ஆங்குத் திகழ்ந்த சில தீவுகளின் கரையோரங்களில் † ரெயின் டியர் எனப்படும் ஒருவகை மானினம் கூட மானினமும் டங் கூட்டமாய் ஓடி யாடித் தீரிவ மானிடரும் தைக் கண்ணுற்றனர். அவற்றின் காங்கள் நீண்டு மெல்லியனவாக இருப்பினும் அவை மனவிலோ, பனிச் சக்தியிலோ பதியாமல் செல்லுவதைக் கவனித்தார். இம் மரையினங்களில் சிலவற்றைறயும் கொண்டு செல்ல எண்ணங்கொண்டு, தமது கப்பலை நிறுத்திக்கீழிவர்ந்து அவற்றைப் பிடிக்க முயன்றார். சுயேச்சையாக எவர் கண்களிலும் தென்படாமல் ஓடியாடி உயிர் வாழுந்து வந்த அம்மருண்ட பார்வையுள்ள உழைக்கூட்டங்கள் மிகுங்குற்று விரைவாக ஓடத் தொடங்கின. வளைந்து வளைந்து கைப்பிடியில் அகப்படா

* Tundras

† Kara Sea

‡ Rein Deer

மல் மறைந்தன மரையினம். நான்சென் எவ்வளவு முயன் றும் அவற்றில் ஒன்றைக்கூட உயிருடன் பிடிக்க முடியவில்லை! மாணிட்னிடம் அடிமைப்பட விரும்பவில்லை போலும் மாணினம்! சிலவற்றைச் சுட்டு வீழ்த்தி ஆவை உணவுக்காகும் என எடுத்துச் சென்றனர் வீரர்கள்!

கடலிற் செல்லுங்கால் கடல் வாழ் மிருகங்களான *வால்ரஸ் எனப்படும் பிராணிகள் எதிர்ப்பட்டன. இவை நீரினுள் கூட்டங் கூட்டமாக வாழும் இயல்புடையவை. தமது விரோவினோத திகளைக் கண்ணுற்றால் பல திசைகளிலிலங்கு லும் பிரிந்து சென்று, அதன் பின் விரோதிகளைச் சுற்றி வட்டமிட்டு வந்து கிண்றுவிடும். அங்த வால்ரஸ் கோட்டையினின்று அவ் விரோதிகள் தப்பிச் செல்லுவது கடினம். இவை கலத்தையும் வந்து சூழ்ந்து கொண்டன. நான்செனும் வீரர்களும் அவற்றுடன் போராடவேண்டியதாயிற்று. கோல்களும் ஈட்டிகளும் பயன்படுவனவாக இல்லை. வெடிச் சப்தமிட்டு அவற்றை வெருட்டினர்.

கலம் சென்றுகொண்டிருக்கும் கடல் நீர், தன்மையில் மாறுபடலாயிற்று. தண்ணீர் இறுகலான குழம்புபோல் அமைந்திருந்தது. கப்பல் அதிற் செல்லுவது இயலாததாகத் தோன்றியது. சற்று நேரத்தில் கடல் நீர் உறைந்து பனியில் படிந்த பாறையாகவே, கப்பலும் இறுகிய கப்பல் பனிக்கட்டியில் அஸையாதவாறு இணைந்து நின்றது. பனி உறைந்த கடலில் அகப்பட்டுக்கொண்ட கப்பலை விடுவிப்பது கடினமாகிவிட்டது. வீரர்களும் வெளிவர முடிய

* Walrus

வில்லை. கீழிறங்கினால் கடவின் தன்மை எவ்வாறிருக்குமோ என்ற ஜயத்தாலேயே அவர்கள் பல நாட்கள் கப்பலிலேயே வாளாயிருக்க வேண்டிய தாயிற்று. கப்பலின் உட்புறம் செப்பஞ்செய்ய வேண்டுவனவற்றையும் பிற ஆயத்தங்களையும் செய்துகொண்டு பல நாட்கள் அப்படியே தங்கி யிருந்தனர்.

பின்பொரு தினம், பனி சிறிது நெகிழ்வது போல் தோற்றியது; பின் சிறிது சிறிதாக உருசி நீராகிவிட்டது. அது போழுது பல திசைகளினின் றும் பனிக் குன்றுகள் அலைகளைப் பனிக் குன்றுகள் போலக் கிளம்பிக் கப்பலின் பக்க வில் வருவதாயின. அவை ஒன்றாடன் ஒன்று மோதும்போது, பேரிடியும் மின்னால் போல் அஞ்சி ஒடி யொனியத்தக்க பேரொலியை எழுப்பின. ஆனாலும் அவற்றால் கப்பலுக்கு எவ்விதச் சேதமுமேற்படவில்லை. கலம் மட்டும் ஒரே நிலையாக நில்லாத அக் கடவில் பெரிதும் தத்தளித்தது. வீரர்களின் மனம் கப்பலைவிட மிகவும் தத்தளித்தது.

இன்னால்களிடையே இன்பம் தொன்றுவதும் இயற்கையன்றோ! இவர்கள் இவ்வாறு தத்தளித்து நிற்குங்கால் ஓர் அரும் பெரும் காட்சியைக் கண்டனர். இதுவரை எவரும், கண்டு கண்கோள்ளாக் உணர்த்தாத உண்மைக் காட்சி காட்சி ஈயக் கண்ணார்க் கண்டனர். வர்ணிக்க முடியாத காட்சியை வானில் கண்டு மகிழ்ந்தனர். பல வர்ணங்க் கோடுகள் ஒன்றாக இணைந்து பின்னி நின்று முறைக்கேற்றிய வடம் போன்று தொடக்கமும் முடிவும் தெரியாது

தோற்றமளித்தது. அவ் வடத்தின் கீழும் யேலும் கட்டித் தொங்கவிட்ட பல கொடிகள் பறப்பது போன்ற தோற்றம் கண் கொள்ளாக் கவின் பெருங்காட்சியாக அமைந்திருந்தது. ஒரு சமயம் அது பொன் மயமாய் விளங்கும்; மறு நொடியில் அது பசு மஞ்சளாக மாறும்; அதன்பின் இரண் டும் கலந்த வண்ணத்தை வானிலே பரப்பும்; சிறிது சென்று பொன் தகட்டில் மரகதம் பதித்தாற் போல் இடையிடையே பசுமை கலந்து ஓளி வீசும்; உடனே அது மறைந்து வைரம், வைடுரியம், கோமேதகம் முதலிய பல வர்ணமுள்ள கற்களைப் போல் பிரகாரசித்து வர்ணத்தை உதிர்க்கும். ஒரு நொடியில் வானவெளி ரோஜா நிறத்தை அடையும். உடனே அங்கு ரோஜாப் பந்தரில் முத்து மாரி பொழிவதுபோல் பல வெண் புள்ளிகள் பாய்ந்துவந்து மறையும். இஃது, இயற்கை வானில் விளைவிக்கும், வாண விளையாட்டுபோலும்! இஃதோர் இயற்கை அற்புதம் அன்று; ஏதேனும் ஒரு சமயம் தோன்றும் விநோத நிகழ்ச்சியேயாகும். இதுவே * வட திசை வின்னெணி எனப்படுவது. இதனைப் பார்த்த கண்களும் பூத்துப்போக மெய்ம் மறந்து இப் பேரொளிக் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர் வீரர்கள். இக் காட்சி பல நாட்களுக்கும் இவர்கள் கண்களை விட்டகலவேயில்லை. கானுதற்கரிய இக் காட்சியைக் கண்டபின் தாம் இதற்கு முன் அடைந்த இன்னைல் மறந்தனர்; உடல் வருத்தம் விடுத்தனர்; உற்சாகம் கொண்டனர். இனி மேலும் இதைவிட அற்புதங்களைக் காணப் போகின்றோம் என்னும் பேராசையும். கொண்டனர் எனின் அவர்கள் கொண்ட ஆனந்தத்தை அளவிட முடியுமோ?

* Northern Light

பல நாட்கள் நிலையாக நின்ற கலம் இங் நிகழ்ச் சிக்குப் பின் மெல்ல மெல்ல நகரத் தொடங்கியது. கடவில் தம் மனம்போன போக்குப்படிச் செல்ல இயலாமல், நீர் போகும்போக்கில் போக மலை மாரி வேண்டியதாயிற்று. சிறிது சிறிதாகத் தருவ வட்டத்தையும் நெருங்கி 80.வது பாகையையும் தாண்டிச் சென்றுவிட்டனர். தன் ஸீர் உறைந்திருந்தபொழுது பல நாட்களும் பல மாதங்களும் தங்கியிருக்குத் து, நீர் நெகிழ்ந்தபின் நீரோட்டம் செல்லும் வழியில் கலத்துதச் செலுத்திச் சென்றனர். சிற்சில சமயங்களில் பனியால் நெருக்குற்ற கலம் எங்கு நொறுங்கிப் பயனற்றுப் போகுமோ என்ற அச்சமும் ஜயமும் இடையிடையே ஏழுந்தன. பல சமயங்களில் வானம் நீல வான் என்பது பொய்த்துப் போகும்படி பனி நிறைந்த வெண் வானமாகத் தோற்றமளித்தது. நீர்ப் பரப்பில்தான் பனி மிலைகள் மிதங்கு வந்தன வெண் ரூல் வானவெளியின் றும் பனிக்கட்டி களும் பனிக் குன்றுகளும் திடீர் திடீரெனக் கிழே விழுக்கன. அவற்றை மலை மழை யென்றும் கூறலாம் - அவ்வளவு பனி. நான் சென் கலத்துடன் கடவில் செல்வது அவ்வளவு எளிதாக அமைய வில்லை.

கடும் பனி மாரிக் காலமும் தன்னியற்கைப்படி வந்தெய்தியது. பலதூரம் கடந்து இதுவரையில் 82-வது பாகையும் நெருங்கி விட்டனர். பருவ நிலையும் பனிமழையும் பொறுக்க டந்து சேல்லத் தியலாததாகி விட்டது. இடைத் தீர்மானம் யிடையே வெண்காஷிகளின் தொந்தரவும் மிகுந்துவிட்டது. நான் செனும் துணைவர்களும் மிகுதியும் இன்னவிலாழுங்க தனர். இப்பருவ காலத்தில் அவர்கள் உயிர் தப்பி

யிருந்ததே பெருத்த வீரச் செய்கையாகும். கப்பலும் பணிக் கடவில் மீள முடியாதவர்கு பதிந்து விட்டது. இனியும் வடதுருவம் செல்லுவ தென்றூல் நடந்துதான் செல்ல வேண்டுமே யல்லாது கப்பலை எதிர் பார்ப்பதில் பயன் யாதுமினது என உணர்ந்து கொண்டார் நான் சென். கலமின்றி வழிகடக்க வேண்டிய சாதனங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார். மெல்லிய கழிகளினால் உறுதியான தெப்ப மொன்று அமைத்தார். வழுக்கு வண்டிகளையும், வழுக்குச் சோடுகளையும் நாய்களையும் ஆயத்தம் செய்தார். தம்முடன் வந்த வீரர்களிற் சிறந்தவரான ஜூரூஹான் சென் என்னும் வீரரை மட்டும் தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு ஏனையோரைக் கப்பலிலேயே தங்கி யிருக்கச் செய்து, புறப்பட்டுச் சென்றார்.

வெப்பந் தரும் உடைகளும், காற்று பணி தாக்காதிருக்கும் மேற் போர்வைகளும் அணிந்து சென்றனர் வீரர்கள். கண்களைத் தவிர வேறு எந்த உறுப்பும் வெளியே தென்பட வடதுருவம் வில்லை. உணவு பக்குவம் செய்யும் விசை யடிப்புச் சாதனமும், ஆங்காங்குத் தங்கிச் செல்லக் கூடாரமமைக்கும் சாதனங்களும் உடன் எடுத்துச் சென்றனர். மெல்ல மெல்ல வழுக்கி ஊர்ந்து பிரயாணம் செய்து வடதுருவம் நோக்கி வெகு தூரம் சென்றுவிட்டனர். 86-வது பாங்கயையும் தாண்டிவிட்டனர். அதற்கு மேல் ஜூரூஹான் செனால் தொடர்ந்து செல்ல இயலவில்லை. நான் சென் மட்டும் தனி துச் செல்லத் தொடங்கினார். எவரும் இதுவரை கிட்டாத தூரம் சென்றும், அதற்கு மேலும் இனிச் செல்ல முடியாது எனத் திட்டமாகத் தெரிந்தும் நான் சென் வட துருவம் காணுது மீளுவதில்லை

எனத் திடங்கொண்டார். அவராலும் செல்ல முடியவில்லை தான். எப்படியாவது அடைந்துவிட மாட்டோமா என்று தான் அவர் மேலும் முயன்று சென்றார். அதற்குமேல் சில மைல்கள் தூரம் சென்றபின் இனியும் செல்லுவது அரிது என்பது அறிந்து கொண்டார். திரும்ப வந்து தம் துணை வரைச் சேர்ந்து, இருவருமாகத் தாம் வந்த வழியே திரும்பலுற்றனர்.

எவரும் கிட்டியிராத வெகு தூரம் வரையிற் சென்றிருந்தும் நான்சென் வடதுருவத்தை எட்ட வில்லையே என்ற வருத்தம் மேலிட்டவராகவே தமது திரும்பும் பயணத்தைத் திரும்புதல் தொடங்கினார். வழியிலும் பல இடை ழறுகளுக்காளாக வேண்டி யிருந்தது. வெண் கரடிகள், வால்ரஸ் முதலிய மிருகங்கள் அடிக்கடி எதிர்ப்பட்டு இவர்களை விரட்டியடித்தன. சிலவற்றின் எதிர் நின்று போராடியும், சிலவற்றைச் சுட்டு வீழ்த்தியும் தப்பிச் சென்றனர். தாம் வந்த வழி யறிந்து செல்லுவதும் இயலவில்லை. பரந்த பணி வெளியில் பாதையும் புலப்படவில்லை. வெகு தூரம் திரும்பி வந்தும் தமது கலம் தென் படவேயில்லை.

தாம் வழிச் செல்லும் பாதையைத் தாமே அறியாது நான்சென் சென்று கொண்டிருந்தார். சிறிது தூரத்தில் இவர்களைக் காணலும் ஒரு குக்கல் குதித் துக் குதித் துக் குரைக்கலுற்றது. கரடிக் கோலம் இவர்களை வேற்றவராகக் கொண்டதோ அல்லது இவர்களது தோற் றத்தைக் கண்டு, தனது விரோதியாகிய கரடிகள் என்று எண்ணியதோ யாம் அறியோம். ஏனெனில் இவர்கள் அப்பொழுது கரடிக் கோலமே கொண்

டிருந்தனர். திண்டு வளர்ந்து சடை பிடித்துத் தொங்கிய தலை மயிர்கள், முகமே புலப்படாதபடி வளர்ந்து மூடியிருந்த முக உரோமங்கள், பனித் திவலீல படிந்த மேலுடைகள் ஆகிய இவற்றினால் இந்த உடைகளுக்குள் மானிடன் ஒளிந்திருக்கிறான் என்று ஜயங்கொள்ள இடமேயில்லை. இவ்வுருவத்தை ஒரு விகோதப்பிராணியோ என்றே கருத வேண்டி பிருந்தது.

நாய் குரைத்தலீல்க் கேட்ட நான்சென் ‘மனிதரில்லா இடத்தில் நாய் இருக்கப் பொருத்தம் இல்லையே; அருசில் யாரேனும் மக்கள் உறைந்திருப்பரோ’ என எண்ணியவராய் கணங்கள் வேற்று குரைத்த திசை நோக்கிச் சென்றார். வீரர் சிறிது தூரத்தில் ஒரு சிறு கூடாரம் தென்பட்டது. ஆங்குத் தம்மைப் போன்ற மனிதர் ஒருவர் உட்கார்ந்திருப்பது கண்டு நான்சென் திகைப்புற்றார். ‘இப்பிரதேசத்திலும் நம் போன்ற மக்களா!’ என ஆச்சரியம் கொண்டார். சிட்ட நெருங்கிப் பார்க்குங்கால் அவர் தமக்கு அறிமுகமான *ஜாக்சென் என்னும் தம் போன்ற ஒரு வீரரே என அறிந்துகொண்டார். கரடி உருவை ஒத்திருந்த இவர்கள் மனிதர்கள்தாம் என்று ஜாக்செனுல் நம்ப முடியவில்லை. நான்சென் தமது மேலுடைகளைக் கழற்றி யெறிந்த பின்னரே ஜாக்சென் எழுங்தோடி வந்து அணைந்து கொண்டார்.

ஜாக்செனும் இது போன்ற பணியிலீடு பட்வலரே ஆவர். வீரர்கள் மூவரும் தாம் தாம் கண்டு வந்தவற்றைப் பற்றிக் களித்துப் பேசி

* Jackson

மகிழ்ந்தனர். சின்னுட்களில் ஜாக்செணை அழைத் துச்செல்ல, கப்பல் ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. அக் காலத்தில் ஜாக்செனுடன், இவ்வீரர்

நாடு இருவரும் புறப்பட்டுத் தமது நாட்டின் நேருங்குதல் அருளுள் *வார்டோ தீவை அடைந்த னர். நான் செனுக்கு மட்டும் தாம் திரும்ப வந்தடைந்தது பற்றி மகிழ்ச்சியில்லை. தாம் சென்ற கலமும் அதிலிருந்த தமது துணைவர் களும் என்னவானார்கள் என்பதே அறியாது மனமொடிந்தார். அதுபற்றிய எச் செப்தியையும் அவர் தெரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை.

இறைவன் இவ்வருத்தத்தை நான் செனுக்கு நிலை நிறுத்தவில்லை போலும்! அன்று மாலையே தமது கப்பலும் துணைவர்களும் அதே தீவை வந்த டைந்ததைக் கண்டு தமது துணைவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டார். ஜாக்செண்டம் விடை பெற்றுத் தாம் வந்த கப்பலிலையே பிரயாணம் செய்து, தாம் புறப்பட்ட மூன்றஞ்சிகட்குப் பிறகு தமது நாடாகிய நார்வேயை வந்தடைந்தார். தாம் கண்ட வற்றை அணைவருக்கும் அறிவுறுத்தினார்; ‘வட திசை விண்ணெண்ணியை’ வருணித்தார். இதனைக் கேட்கும்பொழுதே அணைவரும் மயிர்க்கூச்செறிந்து மதி மயங்கி நின்றனர். தாம் உடுத்துச்சென்ற உடுப்புக்களை அணிந்து காண்பித்தார். கரடிக் கோலத்தைக் கண்டு அணைவரும் வயிறு குலுங்கச் சிரித்தனர். தாழும் அவர்களுடன் சேர்ந்து நகைத்தனர் நான்சென். வட துருவத்தை அவர் அடையா வீட்டாலும் அவர் வெகுதாரம் சென்று வந்ததால் அது சமயம் அவரை வட துருவம் கண்ட வெற்றி வீரர் எனக் கொண்டாடினார் அந்நாட்டவர்கள்.

கான்சென் கண்ட வெற்றி 1909-ம் ஆண்டு மறைந்து படிவதாயிற்று. அவ் ஆண்டு *கமாண்டர் பியரி என்பார் வடதுருவத்தையே சேர்ந்து மீண்டும் விட்டார் என்று தோன்றிய புதிய செய்து வடதுருவ தியே அதனை மறைபச் செய்தது. அமைவேற்றி ரிக்காநாட்டைச் சேர்ந்த பியரி என்பவர் ஒரு வருடம் கடும் ப்யெண்ட் செய்து வடதுருவத்தை அடைந்து விட்டார். மாணிடன் இயற்கையை வெற்றிகொள்ள முடியாது என்பது பொய்த்து விட்டது. அவன் கானுதனவற்றைக் கண்டான்; கிட்டாத இடத்தையும் கிட்டினான். இயற்கையைத் தன் மதியாலும் மதிநுட்பத்தாலும், உடல் உரத்தாலும், உள்ள ஊக்கத்தாலும், எந்திரசாதனங்களாலும் வெற்றி கொண்டான்மாணிடன்.

மாணிடன், ஆர்க்டிக் பெருங் கடவின் உறைநீர்ப் பரப்பில் அமைந்துள்ள வடதுருவத்தை அடைந்து வெற்றிகொள்ள முயற்சித்ததுடன் நேன்துருவ தில் அமைந்துள்ள தென் துருவத்தைக் முயற்சி கானுவதிலும் தவறவில்லை புதுமை கானும் வீரர்கள். தென் துருவத்தைக் காண்பதற்குப் பலர் போட்டி யிட்டனரெனில் புதுமை கானும் வீரச் செயலில் மக்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வம்தான் என்னோடு ஸ்காட், ஷெகஸ்டன், அமண்ட்சென் முதலியோர் தென் துருவ முயற்சியில் ஈடுபட்டதோரில் முக்கியமானவர்களாவர்.

நியூலிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்காட் என்னும் வீரர் 1902-ம் ஆண்டின் முன் தொடக்கத்தில் தமது தென்துருவப் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார். அவருடன் ஷெகஸ்டன், வில்சன் என்னும்

* Commander Peary † Scott, Shackleton, Amundsen

புத்துரம் கொண்ட இரு வீரர்களும் தொடர்ந்தனர். வட தருவங்களை நான் சென் கையாண்ட முறைகளை இவர்களும் மேற்கொண்டனர். ஸ்காட் தென் பசுபிக் பெருங் கடவில் தகுந்த 1902 சாதனங்கள் அமைந்த கலத்தைச் செலுத்தி அண்டார்க்டிக் வட்டத்தையும் தாண்டிச்சென்று, அண்டார்க்டிக் கண்டத்தின் தென் கிழக்கு முனையாகிய *அடேர் முனையையும் அடைந்துவிட்டார். இனித் தரைப் பகுதியில் கால் நடையாகச் செல்ல வேண்டியவராயினர் வீரர்கள்.

ஸ்காட் கடக்க வேண்டிய பகுதி, தரைப் பரப்பானதும், தரைப்பாகம் இலகுவில் கடந்து செல்லக் கூடியதாக இருக்கவில்லை. பனிச் சரிவுகளும், பனிப் பாறைகளும் நிறைந்திருந்தன. வழுக்கு வண்டிகளை இழுத்துச் செல்வதும் இயலாத்தாகி விட்டது. வீரர்கள் மூவரும் வழுக்குச் சோடுகளை அணிந்து பற்பல இடங்களிலும் தங்கி, இரு திங்கள் கடும் பிரயாணம் செய்து 1902-ம் ஆண்டின் இறுதியில் 82-வது பானையைத் தாண்டிவிட்டனர். இந்த இடத்திற்கு அப்பால் வீசிய குளிர் காற்று மிகக் கடுமையாக இருந்தது. இருக்கை யமைத்துத் தங்கி யிருத்தலும் இயலாத்தாயிற்று. காற்றின் விசையால் கூடாரங்கள் பெயர்த்துக் கொண்டு போகப்பட்டன. தாங்க முடியாத காற்றில் அவர்களால் அதற்கு மேல் செல்ல இயலாத்தால் திரும்பிவிட உறுதிகொண்டு, தமது திரும்பு பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

காற்றின் மிகுதியாலும், தாங்க முடியாக குளிராலும், சத்தில்லா உணவுப் பொருள்களாலும்,

* Cape Adare

வீரர்களின் உடல் நலம் கெட்டு, உதிரங் கெட்டு, மேல் தோல் கருத்து, படை நோய் தோன்றியது.

தாங்க முடியாக குளிருடன் பணி வெளியில் பொறுக்க முடியாத் தினைவும் ஏற் படைநோய் பட்டது. ஒருவர் மாற்றி ஒருவர், மற்றவர்களை வழுக்கு வண்டியில் இருத்தி வலித்து இழுத்து வழி கடந்தனர். கைவசம் கொண்டு சென்ற சில நாய்களைக் கொன்று தின்ன வேண்டிய நிலைமையையும் ஏய்தினர். இந் நிகழ்ச் சியை நோக்கும் போது ‘ஆடு தின்னு அடகு தின் றனர்’ எனப் பண்டைக் கவிகள் கூறும் மரபு உண்மை யென்னும் உறுதிகொள்ளலாம் போன்றும்।

நலங்கெட்டிருந்த வீரர்கள் ஒருவாறு தாம் முன்பு கரை யிறங்கிய இடத்தைக் கிட்டினர். ஷாக் கல்டன் என்பார் இனி ஏப் பயணத்தையும் மேற் கொள்ளாதவாறு கொடுநோய்க்குள்ளாகி உதவிக் வருந்தினர். பல தினங்கள் சென்ற பின் கப்பல் அவ்விடத்திற்கு இவர்களது உதவிக் கான கப்பல் ஒன்று வர்த்த சேர்ந்தது. இவர்களுக்குத் தேவையான புதிய பொருள்களையும் உணவுப் போருள்களையும் அக் கப்பல் தாங்கி வந்திருந்தது. ஸ்காட் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டார். ஷாகல்டன் மட்டும் தமது நாடடைவதற்கு அக் கப்பலிலேயே ஏறிச் சென்றார். ஸ்காட் பின் னும் பல மாதங்கள் ஆங்குத் தங்கியிருந்து மறு முறையும் முயற்சிக்க எண்ணங்கொண்டு விஸ்சனுடனும் மற்றொரு வீரனுடனும் தங்கிவிட்டார்.

தென்தருவப் பிரதேசத்தில் தங்கிவிட்ட ஸ்காட், வசதியாகவுள்ள ஓரிடத்தில் குடிலைமைத் துச் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்து, மறுபடியும் தம் முயற்சியைத் தொடங்கினார். தம்முடனிருந்த துணை

வர்களுடன் முன் னேறிச் சென்றார். நாட்கள் ஆக ஆக உணவுப் பொருள்கள் குறைந்து படுவ தாயிற்று. இஃதறிந்த வீரர்கள் தமது உணவுக் உணவையும் குறைத்துக் கொள்ள குறை வேண்டியதாயிற்று. கடுமையான உழைப்பிலூல் வழி நடக்க வேண்டிய உடல் உரத்திற்குக் கைவசமிருந்த உணவுகள் போதாததாகிவிட்டன. ‘மெய் வருத்தம் பாரார், பசி நோக்கார்’ என்பதற்கிணங்க தமது கடும் பசியையும் பொருட்படுத்தாது தென் துருவம் நோக்கிச்சென்று கொண்டிருந்தார். தேகதிடம் குறைந்தும் முயற்சி குன்றவில்லை. பல இடங்களில் வீரர்கள் சோர்ந்து விழுவும் நேரிட்டது. மேற் கொண்டு செல்லும் எண்ணத்தைக் கைசோரவிட்டு திரும்பவும் தாம் கலம் நிறுத்தி யிருந்த கரைவாங்து சேர்ந்தனர்.

கலமேறித் தமது நாடு சென்றுவிட விழைந்தனர் வீரர்கள். அந்தோ! அவர்கள் ஆங்கு வங்தடையவும், அவர்களது கலம் சூழ்ந்த பனியில் ஆழ்ந்து பதிந்து கிடந்தது. அதை ஸ்காட் விஞ்விக்க மனித யத்தனத்தால் முடிநாடடைதல் வதாக இல்லை. இயற்கையை மாணிடன் வெற்றி கொள்ள முயற்சி கொண்டாலும், இயற்கை மாணிடன் மீது வெளுள்ளது அவனுக்கு நன்மை செய்யவே முற்படுகிறது. இவர்கள் எதிர்பாரா வகையில் பனி இளகி, கப்பல் செல்லத் தக்க நிலையைக் கடல் நீர் அடைந்தது. ஸ்காட் உடனே பயணமாகித் தம் நாடாகிய நிழூலிலாங்து வந்தடைந்தார்.

ஸ்காட்டுடன் பிரயாணம் செய்து தென் துருவத்தின் 82-வது பாகையையும் தாண்டிச் சென்று

உடல் நலம் குன்றி நாடு வந்தடைந்த ஷாகல்டன் அதன் பின் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் வறிதே யிருந்தார். இன்றியமையாத பல வசதி ஷாகல்டன் கலைக் கைக்கொண்டு மறுமுறை முயற் 1907 சிக்க எஞ்சி நின்றது அவரது அவா. 1907-ம் ஆண்டு தாமே தலையை பூண்டு, துருவப் பிரதேசத்தில் செல்லத் தகுக்த கப்பலொன்றைத் தமது நேர்ப் பார்வையிலேயே கட்டி மூடித்துத் தக்க துணைவர்களையும் சேர்த்துப் புறப்பட்டார்.

ஷேகல்டன் பல இடங்களில் தங்கி ஓராண்டு பிரயாணம் செய்தார். அவர்களைத் தாங்கிச்சென்ற கப்பல் அவர்களைத் தரைப் பகுதியில் கொண்டு சேர்த்தது. தாம் மூன்பே கண்டிருந்த இருப்பிடம் அனுபவங்களின் பயனாக, ஷாகல்டன் அந்தக் கரைப் பகுதியில் உறுதியான உறைவிடமொன்றை அமைக்க ஆயத்தம் செய்தார். வீரர்கள் இருக்க இருக்கையும், பொருள்களையும் பண்டங்களையும் சேய்தது வைக்கப் பண்டக சாலைகளும், தாம் அழைத்துச் சென்ற அசுவங்களைக் கட்டி வைக்கப் படடிகளையும் ஒழுங்கு பெற அமைத்தார். உண்டியும் உறையுளும் பொருத்தமானதாக வருமானதன் ஆனால் குதிரைகளுக்கு மட்டும் அந்த இடத்தில் நிலவியிருந்த காலனிலை பொருத்தவில்லை. குடி நீரும் அவைகளுக்கு ஏற்ற தாக இல்லை. இக் குறைபாடுகளால் சில பரிகள் இறந்துவிட்டன.

வசதியாக அமைந்த இந்த இடத்திலிருந்து வீரர்கள் அடிக்கடி பக்கவிலுள்ள பிரதேசங்களுக்குச் சென்று மீண்டு வருவார். வீரர்கள் பக்கவில் இருந்த பருப்பதங்களின் மீது ஏறி மீணவர்; வழக்

சூச் சோடுகளையணிந்து வழுக்கி நடக்கப் பழகுவர். துருவம் நோக்கித் துருவிச்செல்லக் காலனிலை தக்கதாக மாறியபொழுது, வெற்றி முழுக்முன்று குடன், வீர உணர்ச்சியுடன், உள்ளக்பிரிவுகள் ஜிளர்ச்சியுடன், தூக்கல்டனும் துணைவர்களும் முன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து சென்றனர். தென் துருவம் நோக்கிப் போகும்குழுவிற்கு தூக்கல்டன் தலைமையாக அமைந்தார். மற்றும் தென் துருவத்தைப் போன்ற முக்கியமான இடமாகிய † மாக்னெடிக் போல் என்னும் காந்த துருவத்தை நோக்கி மற்றொரு குழுசென்றது. பக்கவிலிருந்த உயர்ந்த மலைகளையும் அதனைச் சார்ந்துள்ள வெளிகளையும் காணப் பிறிதொரு குழுசென்றது. ஒவ்வொரு குழுவினரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் வெற்றிகூறிப் பிரிந்து சென்றார்.

தென் துருவம் நோக்கிச் சென்ற தூக்கல்டன் மிக உற்சாகத்துடன் முன்னேறிச் சென்றார். செல்லும் பாதைகளில் பல இடங்களில் கூடாரங்களும் உணவுப் பொருட் சாலைகளும் 88-ம் அமைத்துச் சென்றார். தென் துருவம் பாகை செல்லச் செல்லகைவசம் கொண்டு செல்லும் பொருள்களின் படி குறையவேண்டுமாதலால் இவ்வாறு அமைத்துச் சென்றார். உணவுப் பொருள் குறையக் குறையப் பக்கவிலுள்ள பண்டக சாலைக்கு எவ்வரேனும் சென்று அங்குள்ள வற்றைக் கொண்டாம், மற்றவர்கள் முன்னேறிச் சென்று கொண்டே இருக்கலாம் என்பதே அவரது திவிரத் திட்டமாகும். அவ்வாறே விடா முயற்சியுடன் தொடர்ந்து பனி தவிர வேற்றதையும்

† Magnetic Pole

காண்முடியாத அப்பரங்த பனி வெளியில் சென்று கொண்டிருந்தார். 1909-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் அவர் 88-வது பாணக்கயையும் மிக வெற்றியுடன் தாண்டிச் சென்றார். மேலும் ஒரு நூறு மைல் தூரம் சென்று விட்டால் அவர் தமது முயற்சியில் முற்றிலும் வெற்றி கண்டு வருவார்.

எவ்ரும் கிட்டாத அமைப்பைக் கொண்டுள்ளோம், மாணிடன் ஒருவன் நம்மையும் கிட்டுவதான் இயற்கை ஆத்திரங் கொண்டது போலும்!

அவரை அதற்கு மேலும் அண்டு இயற்கையின் விடாமற் செய்வது போல், இயற்கை சீற்றம் சீற்றங் கொண்டது. பனிப் பிரதேசத்

தின் ஒளி அவர்களது கண்களை மங்கச் செய்தது. வழிப்பானதை மேடு பள்ளமாக அமைந்து அவர்கள் கால்களைக் கடுக்கச் செய்தது. வலித்து வீசும் வாடைக்காற்று அவர்களது காது களைச் செவிடுபடச் செய்தது. கடுங்குளிர் உதிரத்தை உறையச் செய்தது. இயற்கை இன்னால் இழைப்பது போதாததென்று இறைவனும் சோதனை செய்ய முற்பட்டான் போலும்! உணவுப் பொருள்கள் முழுவதும் அழிந்து போயின். குதிரையைக் கொன்று பக்குவும் செய்து உணவு கொண்டே சிறிது பசியாற வேண்டியதாயிற்று। ‘முரட்டுத் தனமாக முயற்சி கொண்டு முன்னேறி உயிரி முப்பதில் பயனேதுயில்லை; தாம் இறந்தது கூட எவ்ருக்கும் தெரியவரப் போவதில்லை. தம் கால்கள் தாங்கிச் சென்ற வரையில் துருவத்தை நெருங்கியாயிற்று. இதையாவது பிறருக்கு அறிவுறுத்து வோம்’ என வீரர்கள் எண்ணித் திரும்பவும் பல நாட்கள் வழி நடந்து கரையிலுள்ள தமது இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தனர்.

ஷாகல்டன் திரும்ப வந்து சேர்ந்த சில தினங்களுக்குப் பின், மற்றிரு திசைகளுக்குச் சென்றிருந்த இரு குழுவினரும் வெற்றி முரசுடன் வந்து சேர்ந்தனர். அணைவரும் உடன் புறப் பாராட்டு பட்டித் தம் கப்பலீச் செலுத்தி நியூ லிலாந்து வந்து அடைந்தனர். ஸ்காட் முன்பு 82-ம் பாகையை மட்டும் தாண்டி யிருந்தும் இம்முறை ஷாகல்டன் 88-ம் பாகையையும் தாண்டி விட்டது குறித்து தமது நாட்டு வீரரின் முன்னேற்றம் கண்டு நியூலிலாந்து நாட்டினர் பெருமிதம் கொண்டு வீரர்களைப் போற்றிப் பாராட்டினர்.

தென் துருவத்திற்குச் சமீபம் சென்று ஷாகல்டன் மீண்டும் தில் பெருமை கொண்ட ஸ்காட், தாழும் மறுமுறைச் சென்று அந்த இடத்தையும் தாண்டிச் சென்று தென் துருவத்தையே அடைந்துவிடவேண்டும்; தென் துருவம் அடைந்து மீண்டும் ஸ்காட் டாலும் மீளாவிட்டாலும் முயற்சிக்கு 1910 முற்றுப்புள்ளி யிடலாகாது; என உறுதி செய்துகொண்டு 1910-ம் ஆண்டின் இறுதியில் புறப்பட்டார். பயிற்சி பெற்ற பல துணைவர் களுடன் பயணக்கொண்டு இம்முறை எப்படியும் வெற்றி காண்போம் என்ற திடமான உறுதி யுடனே எதையும் பொருட்படுத்தாது, உயிரையும் மதியாது, எண்ணிலா இடுக்கண்களுக்கும் தப்பி, 1912-ம் ஆண்டு ஜூன் வரி மாதம் 17-ம் நாள் தமது முயற்சியின் முடிவிடம்-உலகத்தின் தென் முனை-எவரும் கிட்டாத துருவம்-ஆகிய தென் துருவத்தை அடைந்து நின்றார். ஸ்காட் வெற்றி கண்டது உண்மையே; துருவங் கண்ட பெருமை அவரைச் சாரும். ஆனால் ஸ்காட் துருவங் கண்ட பெருமையை முதன்மையான தாகப் பெறவில்லை. இவர் அங்கு போய்ச் சேரு முன்னரே முதன்மையாகிய வெற-

நிதி திருவை காப்டன் அமண்ட்சென் என்பார் பெற்றுவிட்டார்.

நார்வே தேசத்தரராகிய காப்டன் அமண்ட்சென் 1911-ம் ஆண்டு தென் அமெரிக்காவினின் மூலம் புறப்பட்டுத் தென் பசுபிக் பெருங் கடலில் பிரயாணம் செய்யுங்கால், தாழ் அமண்ட்சென் எதிர்பாரா விதமாக அண்டார்க்டிக் 1911 கண்டத்தின் கரை யொன்றில் தங்க நேரிட்டது. துருவப் பிரதேசத்தின் கரையில் தங்கிய அமண்ட்சென் திடீரெனத் தென் துருவ மூயற்சியில் இறங்கினார். அவரும் அவரது திறமையான துணைவர்களும் வழி நடந்து, தென் துருவத்தை அடைந்த முதன்மையான விரர்கள் என்னும் வெற்றித் திருவைப் பெற்றனர். அமண்ட்சென் துருவம் கிட்டிய ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் ஸ்காட் துருவத்தை யடைந்தார்.

மாணிடன் பல வருடங்களும் இயற்கையுடன் போராடினால்; விடரமூயற்சி கொண்டு நின்றனன்; இயற்கை விடுத்த இன்னல்களுக்கு அடிபணிய வில்லை; இயற்கையின் தன்மையறிந்து மாணிடனின் அவன் ஒடி ஒளியவில்லை; அஞ்சாவேற்றி நெஞ்சத்துடன், சலியா ஊக்கத்துடன் எதிர்த்து நின்றான். முதன் முறைச் சென்ற மாணிடன் அத்துடன் தன் கடன் முடிவுற்றது என எண்ணிக் கொள்ளாது திரும்பவும் சென்றான். வெற்றிகொள்ள ஊக்கம்கொண்டான். உயிரையும் வெறுத்தான். கடைசியில் இயற்கை அடி பணிவதாயிற்று. இயற்கையின் ‘மணிமுடி’ தாழ்க்கத்து. வெற்றி பெற்ற மாணிடன் மணி மகுடம் அணிந்தான்.

7. இணையற்ற இமயம்

உலகத்துள் தலையாய் வைத் தெண்ணப்படும் பெருமை பெற்றது நம் இந்திய நாடு. பல்வகை இயற்கை எழில்களும், பொன் கொழிக்கும் வள ஆம் கொண்டு விளங்குகிறது. எத் தேயத்தவரும் விரும்பும் நிலையில் நிலவுவது நம் நாடு. மற்றும்

இரு புனரும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனரும்
உல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு

என்னும் நாட்டின் இலக்கணத்திற்கு அமைந்த இயல்புகள் அனைத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கி நிற்கின்றது. உலகத்திலேயே உயர்ந்த உயரத்தையுடைய இணையற்ற இமயம் நாடு யத்தை உற்றதும், நம் நன்னாடு. ‘மன்னும் இமயம் எங்கள் மலையே’ என்று நாம் பெருமை கொள்ள அமைந்த இமயத்தைப் பெற்றது நம் இந்திய நாடு. இமயம், மாபெரும் பொருள் களுக்கும் செயல்களுக்கும் பிழைகளுக்கும் உதாரண மாகக் கொள்ளும் பெருமை உடையது. இந்தியத் தந்தை, ஒப்பற்ற தலைவர், உலகப் பெரியார், உத்தமர் மகாத்மா காந்தியாசிகள் இமயத்தையே அடிக்கடி உதாரணமாகக் கைக் கொண்டனர்.

இந்தியாவுக்கு வடக்கு வரம்பாக இயற்கையாய் அமைந்த இமயமலை மிகவும் தொன்மையானது. உலகத்திலேயே உயர்ந்துள்ள ‘கொடு முடியைக் கொண்டது. ‘அளக்கல் இமயமலை ஆகா அளவும், துளக்கல் ஆகா நிலையும் தோற்றமும்’, ஏற இயலா உயரமும் படைத்தது. கணவாய்களால் அல்லது வேறொன்றித்தும் கடக்க முடியாத பரப்பு வாய்ந

தது. பல வரைகளைக் கொண்டு தொடராக அமைந்தது. ஆயிரத்து ஐங்குறு மைல் நீளமும் இருநூறு மைல் அகலமும் உடையது. நூற்று அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட பலபல சிகரங்களையுடையது. மேல்வானம் இங்குத் தான் பொருந்தித் தாங்கப்பட்டு நிற்கின்றதோ என ஜியறும் வகையில், வான் முகட்டை மூட்டும் ‘எவரஸ்ட்’ என்னும் கொடு முடியைத் தனதாகக் கொண்டது. இதனாகத்தே யுள்ள சிறப்புக்களையும் அமைப்புக்களையும் கண்ணுற்றுத் தேவர்களும் விரும்பி இதனைத் தமது உறை விடமாகக் கொண்டுள்ளார் என்று சிறப்பித்துக் கூறும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இமயமலை பல சிகரங்களைக் கொண்டதான் ஆம் அவற்றுள் தவளகிரி, காஞ்சன சிருங்கம், எவரஸ்டி என்னும் கொடுமுடி ஆகிய மூன்றுமே முக்கியமானவைகளாகும். இவைகள் சிகரங்கள் மூற்றையே 26,826 அடி, 28,156 அடி, 29,002 அடி உயரமுள்ளவை யாகும். தவளகிரி என்னும் தொடராக்கு ‘வெண்ணிறமலை’ என்பது பொருள். ஏக்காலத்தும் வெண்பனிப் படலம் ஆங்கு மூண்டு இருப்பதனால் இப் பெயர் பெற்றது போலும். காஞ்சன சிருங்கம் என்பது ‘பொற்சிகரம்’ எனப்பொருள்படும். இச் சிகரம் காலைக் கதிரவன் கதிர்களோ, மாலைப் பரித்தியின் பரங்த ஒளியோ பெறின் பொன்னிறமாக மிரிகும். இதனை அடையும் கருங்காலமும் பொன்னுக மாறும் எனின், இதைவிட எவ்வாறு அதனைச் சிறப்பிக்க முடியும்? எவரஸ்ட் என்னும் கொடுமுடி, ‘மாமலை யரசியின் மணிமுடி’ எனப் புகழுப்படுவது. இதனை ஆம் உயர்ந்த சிகரம் எங்குமே இல்லை. ‘இமாலயம்’ என்னும் தொடர், ‘பனி வீடு’ எனப் பொருள்படும். இவ்வுயர்ந்த கொடுமுடி, நிறைந்த உறை பனியால் எப்பொழுதுமே மூடுண்டு இருக்கிறது.

உயர்ந்த இக் கொடுமுடியில் எதுவும் உயிர் வாழ்வதாகத் தெரியவில்லை. புல் பூண்டு, மரம் மட்டை, பயிர் பச்சை, பூச்சி புழுமுதலிய எவ்விதப் பொருள்களும் இருப்பதில்லை. மிகவும் கோழேடு குளிர்ச்சியான பிரதேசம். உறைபனி உறைந்து அதுவே பாறையாகி யிருக்கும். சிறிது வெப்பம் படும்போது அப் பனிப் பாறைகள் உருகினிடும். பனி நெகிழ்ந்து சதுப்பு நிலமாகினிடும். மழை நீர் மல்கி நிற்கும். குடி நீர் பாழ்பட்டு இருக்கும். காற்று கேடுற்றிருக்கும். சிறிசில சமயம் நச்சு ஆவி தோன்றும்.

வரையின் உச்சிப் பிரதேசம் இவ்விதமிருப்பதானாலும் அதற்குச் சற்றுக் கீழேயுள்ள மலைப் பிரதேசம் எவ்வாறுள்ளது என்பதைக் கவனிப்போம். மலைகளின் இடையிடையே கணவாய்கள் நிறைந்திருக்கும். அடவி என்று சொல்லத்தக்க இலக்கணமுடைய பருத்து வளர்ந்த மாங்களும், நீண்ட கொடிகளும், புதைந்த புதர்களும் நிறைந்திருக்கும். மலையையே அசைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த சண்டமாருதம் தடையின்றித் தாண்டவமாடும். கடுங்காற்றும் கொடுக்காற்றும் கலவியே வீசும். கானகம் வாழ விலங்கினங்கள் நிறைந்த மலைப் பிரதேசம் தாயிருக்கும். கொடு விலங்குகள் வாழ மிடமாகும். பாம்பு, நாகம் முதலான பல ஊர்வனவற்றிற்கு உறைவிடம். கடுங்காற்றுல் மரக்கிளைகள் முறிவற்றுக் கீழே சிறி விழும். உச்சியினின்றும் கற்பாறைகள் உருண்டோடி வரும். கான்யாறுகள் பலவாக நிரம்பி யிருக்கும். ஒரு சமயம் பளிங்கன்ன நீர்வந்து பரவி யோடும்; மறுசமயம் குருசியன்ன செந்தண்ணீர் சுழன்று வந்து பாயும்; பிறிதொருகால் குழும் பன்ன கருநீரும், கருஞ்சேரும் நிறைந்த தண்ணீர்

தடையின்றி ஒடும். வேற்றற பெரு மரங்கள் அதனுடனே ஒடும்.

சேற்றிலும் செந்தாமரை பூக்குமங்கே! பல பேராறுகளையும், அளவற்ற அடவிகளையும், மனங்களைக்கும் விலங்குகளையும், தேசத்து உதிரத்தையும் உறைக்கும் உறைபனியையும், கடக்க மலைச் சூழ்யாக் கணவாய்களையும், நடக்க முடியாப் பாதைகளையும் இம்மலை பெற்றிருந்தும், மலைச்சாரவில் சிற்சில இடங்கள் வர்ணப் பூச்சோலைகளும், எழிலுறும்ஏரிகளும், பரிந்கு நீருற்றுக்களும், கலை மான்களும், கலாபமயில்களும் பொலிந்து விளங்குவதாயின. இம்மலைச்சாரவில் சில சமயம் பொழியும் பெருமழை வான்முகட்டையும் தரைத்தட்டையும் இணைந்து நின்று கடலன்ன காட்சி யளிக்கும். பல சமயம் பனித் திவலை பறந்து வந்து, சிறு தூற்றலைக்கிற்கும். பல கானுறுகள் இமயத்தில் தோன்றி ஓடினும் நறுங்கங்கை, சிந்துமுதலியபேராறுகளும் தோன்றி, ஓடிவந்து சமவெளிப் பிரதேசங்களைச் செழிப்பிக்கின்றன.

இமயத்தில் இலங்கும் இவ்வித வளங்களைக் காண வேண்டிப் பல நாட்டவரும், தூர தேசத்தவரும், அயல் நாட்டு அந்நியங்கும் நாட்டங் கொண்டனர். உலகிலேயே முடியுயர்ந்த இக் அந்நியர் கொழிமுடியைக் காணவேண்டும் என்று அவா எண்ணங் கொண்டனர். இதுவரையில் பல இடங்களுக்கும் புதுமை காணச் சென்றவர்கள் செல்வம் பற்றியும், வெற்றி பற்றியும், மதம் பற்றியுமே பிரயாணம் செய்தார்கள். ஆனால் இமயத்தைக் காணபதில் அதுபோன்ற

எவ்வித நோக்கமே எண்ணமோ கிடையாது. உயர்ந்த சிகரத்தைக் காணவேண்டும்; அதில் முதலில் கால் வைக்க வேண்டும்; அந்த ஒப்பற்ற பெருமையை அடைய வேண்டும் என்னும் எண்ணங்களே சிகரத்தைக் காணவேணவாக் கொண்டு தூண்டியது.

ஆனால், அக் கொடுமுடியைக் காண முற்பட்டுச் செல்வதாயின் பல இடுக்கன்கள் எதிர்ப்பட்டு நிற்கின்றன. கீழ் விழும் கற்பாறையும், உறைபனியும் எவ்வரயும் ஏறவொட்டாமற் செய்து இடை விடுகின்றன. பனிக்கட்டிகளை வெட்டிப் படிக்கட்டுகளை அமைத்தே மேற்செல்ல வேண்டும். பனி நெகிழ்ந்த இடங்கள் சதுப்பு நிலமாகி, அவற்றில் காலை வைத்தால் உள்ளுக்கு இழுக்கும். கடுங்குளிராஸ் உடலெல்லாம் விரைத்துப் போகும். ஆங்கு நிலவும் காற்றில், மணிதன் சுவாசிக்க இன்றியமையாத பிராண வாயு மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கலந்துள்ளது. அது சுவாசிக்கத் தக்கதாக இருக்கவில்லை. எங்குமுள்ள உறை பனியின் வெண்மையைத் தவிர வேறு எவ்வித வண்ணத்தையோ, காட்சியையோ காண முடியாது. வெண்ணிறம் கண்டு கண்கள் கூசும். வீசும் காற்று, காதுகளைச் செவிடு படச் செய்யும்.

இவ்வளவு இன்னல்கள் இருந்துள்ளன எனத் தெரிந்துதான் இம் முறைசியில் ஈடுபட முயன்றார்கள். வண்டன் மாநகரில் உள்ள *ராயல் பூகோளக் கழகம், †அல்லைபன் ஆராய்ச்சி கழகம் ஆகிய

கழகங்கள் இப்பெரு முயற்சியில் ஈடுபடத் துணிச் தன். மலை ஊட்டில் வசித்தவர்களாகவும் மலை யேறுவதில் பயிற்சி பெற்றவர்களாகவும் உள்ள தகுதி வாய்ந்த வீரர்களைத் துருவித் தீவுவாராயினர். ஆல்பைன் கழகம் இதற்கேற்படும் செல்வில் பெரும் பகுதியைத் தாழே யேற்றுக் கொள்ளுவதாக முன் வந்தனர். இப் பணியிலேபடத் தக்கார் சிலரை அனுப்பி வைக்க இசைந்தனர். கொடுமூடி கானும் குழுஒன்றும் அசுமக்கப் பெற்றது. *சர் பிரெஞ்சிலில் யங் ஹஸ்பன்ட் என்பார் அதுபோது ராயல் பூகோளக் கழகத்தின் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் ஆவார். அவரையே அக் குழு தலைமையாகக் கொண்டது.

பல ஆயத்தங்களுடன் சென்று வும் ஒரே தடவையில் ஒரு குழுவினராலேயே கொடுமூடியைக் கானும் பேறு கிட்டி விடாது. எத்தனை பேர் போகவேண்டுமோ? எத்தனை முறை ஆயத்தம் போகவேண்டுமோ? எத்தனை ஆண்டுகள் தொடர்ந்து முயற்சிக்க வேண்டுமோ? யாவற்றிற்கும் விடாரும்யற்சியும், உரமுள்ள வீரமும், அரசினர் உதவியும் தேவையன்றே? இமயம் அமைந்துள்ள இடத்தின் பெரும் பகுதி, திபேத்திய அரசினருக்குச் சொந்தமாக உள்ளது. சமவெளியைக் கடந்து மலைப் பிரதேசத்தையடைய, இந்தியப் பகுதியையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். ஆனதான் இவர்கள் மேற்கொள்ளும் பயணத்திற்கு பிரிட்டிஷ், இந்திய, திபேத்திய அரசினர்களிடம் உத்திரவு பெறவேண்டியது அவசியமாகும். தகுதி வாய்ந்த கழகங்கள் ஆனமையாலும், கெளரவும்

* Sir. Francis Younghusband

வாய்ந்த அறிஞர்கள் ஆனதாலும் யங் ஹஸ்பண்டின் தலைமையில் ஏற்பட்ட 'கொடு முடி கானும் குழுவினர்க்கு' அரசினர் உத்திரவு கிட்டுவதும் அரிதோ!

இமய முயற்சியை அறிந்து பலரும் பலவாறு பேசினர்; என்னிட கையாடினர். 'இவர்கள் உயிரை இழுக்க அங்கு ஏன் போகவேண்டும்?' என்று இரங்கிச் சொல்லினர். 'இசலை புறப்பாடு இவர்கள் அடையும் பேறும் பயனும் யாகவு?' என்று கூறினர். புதுமை காண விழையும் உள்ளம், ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் உள்ள உள்ளம், உரம் பெற்ற வைர உள்ளம் இவற்றை யெல்லாம் பொருட் படுத்துமோ? எவர் எது சொல்லினும் எடுத்த கருமததைத் தொடங்காது விடுவதில்லை, என்று உறுதி கொண்டது 'கொடுமுடிக் குழு'. தாம் வெற்றி பெறுவோம், என்ற முழு நம்பிக்கையும் இல்லாவிட்டாலும், எப்படியும் முயன்று தீர்வது என அவர்கள் தீர்மானங்களைண்டனர். 'முயற்சி திருவிளையாக்கும்' 'முயற்சி மெய் வருத்தக் கூவிதரும்' அன்றே! அரசினர் ஆதரவும், அன்பர்கள் ஆசியும், பொதுமக்கள் பொருளும் அருள், தக்க துணைப் பலமும், பொருட் பலமும் பெற்று பொருப்பினைக் காணப் புறப்பட்டது அக்குழு.

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று உண்டாகச் செய்வான் விளை

என்ற வள்ளுவர் கூற்றை வாய்மையாகக் கொண்டது. தாம் வெற்றியே பெறுவோம் என்ற முழு நம்பிக்கையும் கொண்டு தாம் எடுத்த பணியைத் தலை மேற்கொண்டது.

இமயக் கொடிமுடி கடல் மட்டத்திற்கு 29,002 அடி உயரத்தில் உள்ளது என்பதும், ஆங்குப் பனி நிறைந்திருக்கும் என்பதும் தவிர அங்குப் போய்ச் சேர ஏதேனும் வசதிகள் உள்ளனவா பாதை என்பது எவருக்கும் தெரியாது. பல பார்த்தல் இன்னல்களுக்கு உள்ளாக வேண்டும் என்று மட்டும் தெரியுமேழுப்பிய, அவர்கள் இனி நேரிற் கண்டால்தான் தெரியவரும். ஆனதால் முதற்பயணம், முடியையே அடைவதற்காக அமையா விட்டாலும், சிறு பகுதியேனும் சென்று, பாதை முதலியவற்றின் விபரங்களையும், எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய சாதனங்களையும் தக்கவாறு அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக அமையட்டும் என்று தான் முற்பட்டார்கள். குழுவினருள் * மீட், † லாங்ஸ்டாவ் என்னும் இருவரும் சேர்ந்து பயணம் செய்து 23,000 அடி உயரம் வரையில் சென்று, அதற்குமேல் அவ்வரையின்மேல் ஏற முடியாதவர்களாகித் திரும்பி வந்து சேர்ந்தனர்.

பாதை காணச் சென்றவர்கள் திரும்ப வந்து சேர்ந்ததும் தாம் சென்றுவந்த விபரங்களையும் ஆங்காங்கு நிறைந்துள்ள இடையூறுகளையும் அறி வித்தனர். 23,000 அடிக்குமேல் போக மறுமுயற்சி முடியவில்லை யென்றும் சொன்னார்கள். முச்சு மட்டும் சிறிதும் தட்டின்றி இருந்தால் இன்னும் சில தாரம் போகலாம் என்றும் முடிவு கூறினார்கள். இதனைச் செவிமடுத்தபின் மேலும் உரம் வாய்ந்த † ஹவர்ட்பரி என்பார் தலைமை தாங்கி, § மலாரி என்னும் வீரருடன் புறப் பட்டுச் சென்றார். மலாரி பலவாறு முயன்று 23,000 அடிகளையும் கடந்து சிறிது மேலே சென்றார்.

* Meade † Longstaff ‡ Howard Bury § Mallory

மலையேறுவதில் சிறந்த பயிற்சி பெற்ற மலாரியும் மேற்கொண்டு அதிகத் தூரம் சென்ற மூடியனில்லை. அதற்குமேல் கடுங்காற்று பெருகி வீசுவதாயும், பனியால் நிறைந்த சுதுப்பு வெளிகள் நிறைந்துள்ளதாயும், தடையின்றி மூச்சவிட இயலவில்லை என்றும் திரும்பி வந்து தெரிவித்தார். ஆனால் தனுந்தசாதனங்களுடன் சென்றுள் மிகவும் முயன்று வெசூ தூரம் ஏறிச் செல்லாம் என்று அறிவுறுத்தினார்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டறிந்த கழகத்தார் இனி இதற்கு ஆவணவற்றை ஆராயத் தொடங்கினார். மூச்சுத் தடைப்படுவது ஆங்கு பிராணவாயு குறைவுற்று இருத்தவினாலேயே என்ஆராய்ச்சியும் ரும், அதற்குப் பிராணவாயு நிறைத்த ஆயத்தமும் பைகளையோ பீப்பாய்களையோ உடன் கொண்டு சென்றுள் அதன் மூலம் சுவாசிக்கலாம் என்றும் கண்டனர். பனி குளிர் தாக்காவண்ணம் உடல், மூகம், கண் முதலிய உறுப்புக்களுக்குத் தக்க கவசங்கள் தரிக்க வேண்டும் என்றும் ஆராய்ந்தனர். விஞ்ஞானத் துறையிலும், ரசாயனத் துறையிலும் வஸ்லுநர் இருவர் இவற்றிற்கு வழி கண்டனர். கவசங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன; பிராணவாயு நிரம்பிய பீப்பாய்கள் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டன. * ஜெனரல் புருஸ் என்பவர் தலைமையில் பயணம் தொடங்கினார். இவர் இமாலயப் பிரதேசத்தில் பல ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தவர்; சிறந்த அறிஞர். மலையேறுவதில் மாதிடங்கொண்ட மலாரி, † நார்ட்டன் என்ற வீரர்களும், விஞ்ஞானம் வைத்தியம் ஆகிய துறைகளில் தலைசிறந்து விளங்கிய சௌமர்வெல் என்பாரும், ரசாயன

* General Bruce † Norton ‡ Dr. Sommerville

ஆராய்ச்சியில் அநுபவங் கொண்ட *ஜூர்ஜ் பின்ச் என்பாரும் குழுவாக அமைந்து இமயக் காணப் புறப்பட்டார்கள்.

1922-ம் ஆண்டு முன் தொடக்கத்தில் மார்ச் மாதக் கடைசியில் ஒப்பற்ற இவ் அறிஞர்கள் இலையற்ற இமயத்தின் கொடு முடியைக் காண தொர்ஜ்ஜீவிங் விட்டுப் புறப்பட்டனர். முன்னேற்றம் தாம் கொண்டு சென்ற பொருள்களை மலையேல் தூக்கிச் செல்லப் பல சுமை தூக்கிகளை அமர்த்தித் தக்க சாதனங்களுடன் வெற்றி கொள்ளும் வீரத்தோடு வரையின் மேல் விரைந்தனர். இதற்கு முன் இருமுறை சென்றிருப்பதனால் வழி நடப்பது எனிதாகவே இருந்தது. 23,000 அடிக்கு மேல், முன்பு மலை சென்று மீண்ட இடத்தை, எனிதில் அடைந்தனர். இதற்குமேல் செல்லுவதுதான் சற்றுக் கடினமாக அமைந்தது. தமக்குரிய சாதனங்களைப் பயன் படுத்தி, விஞ்ஞானிகள் வழி படித்தும் வகையிற் சென்று 24,600 அடி உயரமும் ஏறிவிட்டனர். இதற்குமேல் ஏறுவதற்கு இயலவில்லை. அவர்கள் கொண்டு சென்ற பொருள்களைச் சுமந்து நடக்க முடியவில்லை. ஒரு சிறு சுமையையும் கூட எடுத்துச் செல்வது இயலாத்தாகி விட்டது. கூட வந்த சுமை தூக்கிகள், மலையேல் பெரும் பாரத்தைத் தூக்கிச் சென்று பழக்கப்பட்டவர்கள். ஆனாலும் இவ்வளவு உயரத்திற்கு மேல் சுமை தூக்கி வருவதில் அவர்களும் மிகுந்த தன்பம் அடைந்தனர்.

‘இமயக் குழுவினர்’ பல இன்னங்கட்டும் ஆளாகின்றேனும், பின்னும் சின் கூட கள்

தொடர்ந்து முயன்றால் வரையினுச்சியை யடைய வாம் என்ற தைரியமும் கொண்டனர். மேலே ஆனதால் இந்த இடத்தில் ஒரு சிறு கூடாரம் அமைத்துத் தம்மில் சிலரையும், பொருள்களில் பலவற்றையும் செல்ல ஆங்கு இருக்கச் செய்து மேலே செல்லவுற்றனர். அண்வரும் மகிழ்ச்சி கொள்ள முன்னேறிச் சென்று 26,985 அடி உயரத்தையும் அடைந்து விட்டனர். இனி நாம் இமயம் காணபது நிச்சயம்; இன்னும் கொஞ்ச உயரமே உள்ளது என்று அவர்கள் ஆனந்தக் கடவுள் முழுகினர். ஆனால் அது சமயம், பகற்பொழுது மிகவும் கழிந்து விட்டது. தாங்கள் மேறேறிச் சென்றால் இரவு கழிவதற்குள் தமது இருப்பிடமாகிய கூடாரத்தை யடைய இயலாதென்று கண்டனர். உறைவிடத்தில் இருப்பதே மிக்க தொந்தரை கொடுக்கும்போது மலைவெளியில் எவ்வாறு தங்கியிருத்தல் இயலும்? ஆதலின் அவர்கள் திரும்பவும் கீழேயுள்ள தமது கூடாரத்தைக் கிட்டினர். சில நாட்கள் தங்கியிருந்து பார்த்தும் காலனிலே கேடுற்றிருந்ததாலும், கடும்பனி மிகுந்து விட்டதாலும் அவர்கள் மலைச் சாரலுக்கு வந்து சேர வேண்டியதாயிற்று. மலையடிவாரம் வந்து சேர்ந்தனர்.

இதன் பின் அவர்கள் மறுமுறை பிரயாணம் செய்த துவங்குவதற்கு ஆண்டுகள் இரண்டு கழிந்தன. 1924-ம் ஆண்டு, திரும்பவும் ஜெனரல் புருஷ் 1924 தலைமையில் புறப்பட்டனர். முன் முறை அம் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த வர்களே இம் முறையும் பெற்றும் கலந்து கொண்டனர். மற்றும் சில ரும் சேர்க்கப்பட்டனர். தக்க பயிற்சியும் அநுபவ மும் பெற்றவர்கள் ஆதலின் இமயத்தில் முன்பு

சேர்ந்த இடத்தையும் கடந்து விட்டனர். நார்ட்டன், சாமர்வெல் ஆகிய இருவரும் 28,000 அடி உயரத்தையும் உற்றனர்.

மாபெரும் வீரர் மலாரி தம் துணைவன் இர்வின் என்பானுடன் மேலும் சென்று கொண்டே யிருங்தார். மலாரி மேலே போய் ஏதேனும் கூடாரம் அமைக்க இடமறிந்து வந்து அறிவிப்பார் என்று ஆணைவரும் ஆவலுடன் மறைந்தார் அவர்கள் மேலேறிச் செல்வதைக் கவனித்துக் கொண்டே இருந்தனர். மழையாகப் பணி பொழியும் அந்த இடத்தில், மலாரி யும் இர்வினும் போய்க் கொண்டிருப்பதை அதற்கு மேலும் இவர்களால் காண முடியவில்லை. அவர்களிருவரும் கீழிருப்பவர் கண்களுக்குப் புலனுகவே இல்லை; அவர்கள் திரும்பி வந்து இவர்களை அடையவுமில்லை! இயத்தையே அண்மி விட்டனரோ, கொடு முடியில் கால் வைத்தனரோ, பணிப்பாறை கருக்கிடையே அகப்பட்டுக் கொண்டார்களோ, உறை பணியில் உயிரிழந்தார்களோ? எவருமே அறியார். உயிரையும் போற்றுது, உடலையும் பேணுது, என்ன. நேரும் என்பதறிந்தும் புவி வாயில் பயமின்றி நுழைவது போன்றும், அகன்ற ஆழியில் வீழ்வதைப் போன்றும், மலாரி, இர்வின் மேற்கொண்டிருந்த துணைவு எத்தகைமத்து? இம்யங்காண விரைந்த இருவரையும் இமைக்கும் கேரத்தில் இறைவன் எங்கு ஆழ்த்தினரோ, எங்கு கொண்டு சென்றனரோ! அவர்களுக்கு நேர்ந்த முடிவு நம்மால் அறிய ஒன்றை மறையாகவே கின்று விட்டது.

எஞ்சி நின்ற குழுவினர், தமிழ்த்திருந்த சிறந்த வீரரைப் பறி கொடுத்து விட்டோமே,

என்று வருத்தத்தில் ஆழந்தனர். பின்னென்றுக் கால் வந்து பார்த்துக்கொள்வோம் திரும்புகை என்றும் நினைத்தனர். மேற்கென்றால் தாழும் மலையைப் போல் உயிரிழக்க நேருமோ என அவர்கள் பயந்து தங்கி விட்டனர் அன்று. பின்னும் வலிமிக்கப் பெற்று, பிராண வாயுப் பீப்பாய்களும் நிரம்பப் பெற்று மறுமுறை வந்தால் தவறுது கொடுமுடியைக் கண்டு மீளலாம் என்பதே அவர்கள் பின்னிட்டதின் நோக்கமாகும். டார்ஜீலிங்கில் தங்கியிருந்து பின்னென்று சமயம் முயற்சியை மேற் கொள்ளலாம் என நினைத்தனர். ஆனால் திபேத்திய அரசினர் மறுபடியும் இவர்கள் மலைமேல் ஏறுவதற்கு உத்திரவு அளிக்கவில்லை. இவர்களது பாதம் பட்டு மலையரசி சீற்றங்கொண்டுள்ளாள் என நினைத்தனர் போலும்!

கொடுமுடி காண விழைந்தும், போதிய வசதி களும், சாதனங்களும் நிறைந்திருந்த போதிலும் உத்திரவு கிடைக்காததால் இக்குழுவினர் தம் தேயம் திரும்பினர். ஆனால் முயற்சியை நிறுத்த வில்லை. கடைசியாக 1932-ம் ஆண்டு திபேத்திய அரசினர் இவர்கள் வேண்டுகோளுக்குச் செவி சாய்த்தனர். உத்திரவு கிட்டியதும் *ஹ்யூ ரட்லெட்ஜ் என் பாரைத் தலைமையாகக் கொண்டு நார்ட்டன், பிரான்க் ஸ்மைத் மற்றும் பல பயிற்சி பெற்ற வீரர்கள் புறப்பட்டனர்.

எவ்விதத்தும் கொடுமுடியை அடைவது என்றே அவர்கள் திட்டமிட்டனர். பெரும் சுமை களைத் தூக்கிச் செல்ல இயல வில்லை என 1924-ம்

ஆண்டு சென்று கண்ட உண்மையை யுனிவிஸிலும் முறை எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய பொருள்கள் பற்றி மிகுதியும் கவனம் செலுத்தப் பட்டது. பிராண் வாயு நிரப்பும் பீப் தக்க சாதனங்கள் பாய்களை அமைப்பதில் முன்னேற்றம் கண்டு, சிறிது கணமேயுள்ள பீப்பாய் களில் நிறைந்த அளவு பிராணவாயு சேகரிக்கும் படி அமைக்கப்பட்டது. மற்றும் தக்க சாதனங்களுடனும், உறுதிவாய்ந்த கவசங்களுடனும், புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

இமய மலைச் சாரலீலயடைந்து, பலமுள்ள ஆட்கள் பலரைச் சுமைதாக்க அமர்த்தி, 1933-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத் தொடக்கத்தில் டார்ஜீவிங் விட்டு மலைப் பிரதேசத்தை யடைந் சண்டமாருதம் தனர். ஐந்து இடங்களில் கூடாரம் அமைத்துத் தங்கித் தங்கிச் சென்றார்கள். பற்பல பேராபத்துக்களுக்கும் ஆளாகாது தப்பி, 25,700 அடி உயரம் வரையில் ஏறி வந்து விட்டனர். இதற்குமேல் செல்லவேண்டுமானால் சிறிது உயரத்தில் ஆரைவது உறைவிடம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டியதாயிற்று. இதை அமைப்பதில் தான் மிகுந்த தொந்திரவுக் குள்ளாயினர். ஏற்ற இடம் கிடைப்பது அரிதாயிருந்தது. காலனிலை ஏற்றதாக இருந்தாலும்கூட எதிர்பாரா வகையில் சண்டமாருதம் தோன்றியது. பனி மாரி பொழிய ஆரம்பித்தது. ஆங்குத் தங்கி யிருப்பதுவும் அபாயம் மிக்கதாக இருந்தது. உறைந்த பனிக் குன்றுகள் சரியத் தொடங்கின. இவர்கள் அது சமயம் 25,700 அடிக்குமேல் செல்ல இயலாத்தாக இருந்தது. அன்று அவ்விடமே தங்கியிருந்து மறு தினம் மேற்செல்ல எண்ணங்கொண்டு இரவுப் பொழுதை ஒருவாறு போக்கினர்.

மறு தினம் தாம் தங்கியிருந்த உறைவிடத்திலின்றும் புறப்பட்டு மேற் சென்றனர். கடிம் பணி கொடுமையாக இருந்தது. கண் பார்வைக்கு அணிந்திருந்த கவசக் கண்ணுடியின் மேலும் கடும் பணி உறைபணி வீசத் தொடங்கியது. பணித்திவலை அதன்மீதும் விழுந்து கண் பார்வையை மறைத்தது. கவசம் அணிந்திருந்தும், உடல் விறைக்கலுற்றது. இந் நிலையில் மேற் செல்வது கடினமாகவிட்டது. கண்ணுடி வழியே பார்க்க முடியாது போனமையால் அவர்கள் மேலும் போகாது தட்டித் தடுமாறித் தாம் ஏறிய வழியே திரும்பவந்து கூடாரம் சேர்ந்தனர். மறு நாள் மிக ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் புறப்பட்டனர். பணிக் கட்டிகளை உடைத்துப் பாதை செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாயிற்று. ஒவ்வொருவரும் சிறிது சிறிது நேரம் மாறிமாறிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெட்டிக்கொண்டே சென்றனர். இவ்வாறு ஏறக்குறைய ஓர் ஆயிரம் அடி உயரம் மிக்க சிரமத்துடன் ஏறினர்.

முயற்சி மெய் வருத்தக் கூவிதரும் அல்லவா? இக் குழுவினர் அடைந்த அல்லல்களுக்கு இனித் தான் பயன்பெறப் போகிறார்கள். கொடுமூடி

இருக்கும் திசையையும் கீழே நிலவும் கோடுமூடி பணிப் பாறைகளையும் தவிர வேறு காணல் எந்தத் திசையுமே நோக்கியறியார்கள்.

ஒரே நோக்குடன் முன்னேறிச்சென்ற அவர்கள், சூரியன் ஒளி வீசும்போது தங்கள் கணக்கையே நம்ப முடியவில்லை. கானால் நீரன்னவெறும் பிரமையோ என்று தங்கள் கண்களிடம் தாங்களே ஜூம் கொண்டனர். பல்லாண்டுகளாகக் காண விழைந்த கொடுமூடியைக் கண்ணாரக் கண்டனர். மாமலையரசியின் மகுடத்தைக் கண்டு மன மகிழ்ந்

தனர். உருசிய வெள்ளிக் குழம்புபோல் சுடர் விட்டு ஒளி மிளிரும் கொடுமூடியைக் கண்டனர். கண்ணாரக் கண்டும் என்? அவர்கள் விழைந்தது அக் குடுமியில் ஏறி நிற்கவன்றே? அதனைக் கண்டு எவரும் பெருப்பேற்றைப் பெற்றேம் என்று அகங் குளிர்ந்தனர். இன்னும் முயன்று, எட்டாத முடியையும் எட்டிப் பிடிக்கலாம் என்று இன்பக் கணவு கண்டனர். வெற்பைக் காணும் வெற்றியைப் பெறுவோம் என்று உறுதி கொண்டனர்.

இவ்வின்பக் காட்சியைக் கண்டு அனைவரும் தம்மை மறந்தனர். அவர்கள் மனத்தால் நினைக்கும் முன்பே அவர்கள் கால்கள் தானுகவே மேல் நோக்கி எழுந்தன. தினைந்திருந்த மாணிடனும் அந்த மன மகிழ்ச்சியின் ஊக்கிய இயற்கையும் வேகத்தாலே எவரெல்லாம் சிகரத்தை அடைய வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சி மேற்கொண்டவராயினர். மாணிடன் மாண்புறு செயலைப் புரிவானுயினும், இயற்கையும் அவனுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமன்றே? மக்கள் என்னத்தையும் இயற்கை வெல்லும்போலும்! மலிலச் சிகரம் முன்பு அளித்த இன்பக் காட்சி மாறி, இன்னல் காட்சி அளித்தது. மறுபடியும் பனி வீசத் தொடங்கியது. காற்று வீசத் துவக்கியது. களிர் மேலிட்டது. இதயமும் இரத்தமும் உறைந்து விடும்போல் காணப்பட்டன. உதடுகள் வெடிக்க ஆரம்பித்தன. ஓர் அடி கூட இனி எடுத்து வைக்க இயலாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆதவின் தமது உறையுளிற்குத் திரும்பினர்.

துன்பம் வந்தால் தொடர்ந்து வருமன்றே? பருவமே இவர்களைப் பெரிதும் பய முறுத்தியது. உறையுள் பனிவரையுள் மூழ்கி விடுவது போலப்

பணி முண்டது. இரவுப் பொழுதைப் போக்குவ தும் மிகத் துண்பமாக முடிந்தது. இனியும் இக் கூடாரம் காற்றையும் பனியையும் தாங்கி நிற்கும் என்பதும் சந்தேகமாகி விட்டது. தத்தளிப்பு சூருவனியால் அலைகடவில் நிலை கலங்கும் கலத்தைப் போன்று தத் தளித்தது அக்கூடாரம். ஒருவாறு எப்படியோ இரவுப் பொழுது கழிந்தது.

மறுநாட் காலையிலும் குளிர் மிகுதியாயும் காற்றுப் பலமாயும் அடித்துக் கொண்டு தானிருந்தது. பானங்கள் வைத்திருந்த *‘தெர்மாஸ் பாண்டங்கள்’

சூட்டை நிலை நிறுத்தவில்லை. அவ் கூரும் வளவு குளிர். தீ மூட்டிப் பனியை உறையுள் உருக்கி நீர்ப்பருக வேண்டியதாயிற்று. இங்கிலையிலும் அவர்கள் தமது முயற்சியைக் கைவிட்டனரில்லை. இடையிடையே தங்கித் தங்கிச் சிறிது இளைப்பாறியே 400 அடி உயரம் சென்று விட்டனர். இன்னும் 1600 அடி உயரமே உள்ளது எவ்வரெல்லூ சிகரம். பார்ப்பதற்கு எட்டிப் பிடித்து விடலாம் எனத் தோன்றினாலும் அதை அடைவதற்கு எத்துணை பிரயாசை எடுத்தாலும் வெற்றி கிட்டுமோ, கிட்டாதோ என்னும் ஜயம் மட்டும் தோன்றுமல் இல்லை. இவ்விடத்தில் ஒரு பாச்சை அமைத்துக் கொண்டனர். இதுவே இவர்களது ஆரூவது உறையுள் ஆகும்.

அன்றிரவு அவர்கள் நல்லுறக்கம் கொண்டிலர்; அதிகாலையிலேயே விழித்துக் கொண்டனர்; சிறிது டண்ணவு அருந்தினர். கொடு மூடிக்கு மேல் மீம்மாலும் செல்ல இயலாதோ என கதிரவன் ஜயங்

*Thermos Flasks

புதுமை கண்ட போற்றுர்

கொண்டான் போலும்-இன்னும் அவன் உதிக்கவே யில்லை. *ஹாரிஸ், †வேஜர் என்னும் இரு வீரரும் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் புறப்பட்டு விட்டனர். நெடுஞ்செழும் குளிரால் நடை உயர்ந்த கினர். உடல் போதுமான உஷ்ணத் தைப் பெற்றிருக்க வில்லை. பாதை யும் ஒழுங்கற்று இருந்தது. மிகச் சரிந்த பாறைகளே நிறைந்திருந்தன. கால் சிரிது தவறிவிட்டாலும் பல்லாயிரம் அடிகளுக்கும் கீழே விழ ஏதுவாகும். அவ்வாறிருந்தும் கூட தொடர்ந்தே சென்றனர். 28,100 அடி உயரமும் கிட்டி விட்டனர். அன்றைக்கு அவர்கள் தொடர்ந்து சென்றிருந்தால் ஒருக்கால் எட்டாதகொடுமுடியைத் தொட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஆங்குச் சென்று திரும்பி வந்து சேருவதற்குப் பகற் பொழுத குறுகியது. ஆனதால் 28,100 அடி சென்று விட்டோம் என்ற ஒரே பெருமையுடன் திரும்பினர்.

ஸ்மைத், விப்டன் ஆசிய இருவரும் மறுதினம் புறப்பட ஆயத்தங் கொண்டனர். புறப்படு முன் விப்டன் வயிற்று நோயால் துன்புற்றார். ஸ்மைத் மட்டும் தனித்துச் சென்றார். அவர் முயற்சியின் சென்ற பாதை முழுதும் பனித்துகள் முடிவு நிரம்பி பிருந்தன. சில இடங்களில் மணல்போல்ப் படிந்த பனித்துகள் களும், பல இடங்களில் பனிச் சேறும் நிறைந்திருந்தன. இவற்றில் காலை வைத்து, பனிப்படலத்தி விருந்துகாலை வெளியே எடுப்பதற்குப்பல நாழிகை போராட வேண்டியிருந்தது. ஜாங்கு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஏறியும் ஜாம்பது அடி உயரம் கூட

* Harris † Wager

ஏற முடியவில்லை. பலவாறு முயன்றும் அதற்கு மேல் போக முடியவில்லை. ஆங்கு வீசிய காற்று அவரையே கீழே தள்ளி விடுவதுபோன்ற இருஞ்சதனு. குளிர் காற்று, சாட்டை கொண்டு அடிப்பதைப் போன்று தாக்கியது. நடந்து செல்லுவதும் அரிதாயிற்று. கோடரியை ஊன்றியும் நிற்க முடியவில்லை. கீழே படுத்த மார்பினால் ஊர்ந்தும் சென்றார். எவ்வாறு முயன்றும் சிகரததை அடைய முடியவில்லை. தாம் ஏறிய வரையில திருப்தி கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இதற்கு மேல் நடந்து செல்வது இயலாது என்று ஸ்மைத் கண்டு, ஊர்ந்து வந்து உறையுள் சேர்ந்தார். பின்னர் கீழிறங்கி வந்து ஒவ்வொரு பாச்சறயிலும் தங்கி யிருந்தவர்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து, தாம் கண்ட வற்றை விளக்கினார். இத்துடன் இக்குழுவினரின் முயற்சி கிருத்தப்பட்டது.

1936-ம் ஆண்டு ஹ்யூ ட்லெட்ஜ் தலைமையில் மறுபடியும் முயற்சிக்கப் பட்டது. முன் பெருங்காரம் சென்று புகழுடைந்த ஸ்மைத், விப்டன், ஹாரிஸ், ஆவிவர் ஆசியோர் கலந்து கிட்டாத கொண்டனர். ஏப்ரல் மாதக் கடைசிநாட்டம் நில் புறப்பட்டுக் கடுகி வழி நடந்தனர்.

முன்போலவே ஆங்காங்குக் கூடாரங்கள் அமைத்துக் கொண்டு சென்றனர். பருவகாலமும் அவர்கட்டுத் துணை செய்வதாய்த் தோற்றியது; ஆயினும் அது நிலைக்கவில்லை. வழக்கம் போல் பணி. பருவ நிலை சந்திர நிலையாக இருந்தபோது விடாமுயற்சியுடன் முன்னேறினர். கொடு முடியையடைய இன்னும் ஒரே ஒரு பகுதியைத்தான் கடக்கவேண்டும். ஆதலால் வடக்குப் புறம் சிகரத்தின் தோள்பட்டை போன்ற பாகத்தில் தங்கி, அங்கிருந்து மெல்ல ஏறிக் குடியை அடையலாம்.

என எண்ணமிட்டனர். ஆனால் உறைபணி கடுமையாகத் தாக்கியதாலும், ஏறிச் செல்லவேண்டிய பகுதி மிருதுவான பணி உறைந்து வழுக்கலாக இருந்தமையாலும் ஏறிச் செல்லுவது இயலாத செயலாம் என முடிவு செய்து ‘மனிதனுல் முடிந்த வரையில் வரையின் மேல் ஏறியாகி விட்டது. இனி யும் மேற்கொண்டு ஏறுவதை இயற்றக தடை செய்கிறது’ என்ற முடிவுடன் திரும்பி விட்டனர்.

இவ்வீரக் குழுவினர் செய்த தீர்மானமும் உறுதி பெறுவதாயிற்று. அதன் முன்னும் பின் ஒம் பல தேயத்தவர்களும் பிரயாசித்தும், அதற்கு மேல், முடியை எட்ட முடியவில்லை. விமான கால் நடையாகச் சென்று அடைதல் வேற்றி முடியாதென்று முடிவாகக் கண்டனர். நடந்துதான் செல்ல முடியாவிட்டாலும், ஆகாய விமானம் வழியே சென்றுவது முடியைத் தொடலாம் என்ற முயற்சிகளும் நடைபெற்றன. ஆகாய விமானமும் அவ்வளவு உயரத் தில் செல்லுவது கடினமாக இருந்தது. ஆங்கு வீசும் காற்றினால் விமானமும் சிதறியோடத் தக்க தாக இருந்தது. விமானம் ஒடுவதற்கு உபயோகிக்கும் பெட்ரோல் எண்ணேயும் உறைந்து விடுவதாயிற்று. வானவெளியைக் கிழித்துக் காற்றினும் கடிதாகச் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாயிற்று. 1943-ம் ஆண்டு இம் முயற்சியில் ஒருவாறு வெற்றி பெற்றனர் என்னலாம்.

பல்லாண்டுகட்டு முன்னர், அங்கிய நாட்டினர், இந்தியாவில் இவ்வாறும் ஒரு மலையுள்ளது என்று அறிய முன்னரே தமிழ்நாட்டு முவேந்தர்களாலும் இடியம் காணப்பட்டது. அவர்கள் ஆங்குச் சென்று, தாம் அவ்விடம் சென்றடைந்ததற்கு அறிகுறியாக

இலச்சினகளைப் பொறித்து வந்ததாகத் தண்டமிழ் நூல்கள் உணர்த்துகின்றன. அவர்கள் உருவப்படம் எடுத்துக் காட்டவில்லை; சலனப்படம் போட்டுக் காட்டவில்லை. செப்பேடு தமிழ்நாடும் கள், கல்வெட்டுக்கள், கற்சிலைகள் இமயமும் வாயிலாக, என்றென்றும் அழியா வண்ணம் பொறித்துவைத்திருக்கின்றனர். பழங் தமிழ் நூல்களும் அவற்றை உணர்த்துகின்றன.

இமயஞ் சென்றதால் காரணப் பெயர் பூண்ட காவலனும் நம் தமிழ் நாட்டில் இருந்தான். அவனே இமயவரம்பன் நெடுஞ் சேரலாதன் என்னும் சேர வேந்தன். ஆங்கு விற்கொடியைப் பொறித்து வந்தான். அவன் து மூவேந்தரும் புகழைப் பொய்யறியாப் பரணர் ‘பேர் இசைத், தொன்று முதிர் வட வரை வணங்குவில் பொறித்து’ எனப் புகழ்ந்துள்ளார். தமிழரசாற்றிய வெற்றி வீரன் சேரமுன் கரி காலன் என்னும் திருமாவளவன், இமயஞ் சென்று தனது ஒப்பற்ற புலிக் கொடியை நாட்டி வந்தான். ‘வடவரைமேல் வாள் வேங்கை ஏற்றினான்’ எனச் சிலப்பதிகாரமும், ‘இமயமால் வரை.... முதுகில், பாய் புலிப் பொறி பொறித்து’ என்று கலிங்கத் துப் பரணியும் அவனது வீரச் செயலைப் பாராட்டுகின்றன. பாண்டியனும் தனது மீன் கொடியை ஆங்கு நாட்டாதிருக்கவில்லை. ‘பருப்பதத்துக் கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதி’ எனப் பெரியாழ்வார் பாண்டியரைச் சிறப்பிக்கின்றனர். இளங்கோ அடிகள்,

“தென் தமிழ் ராடாளும் வேந்தர்
செருவேட்டுப் புகன்றெழுஷ்து,
மின் தவழும் இமய நெற்றியில்
விளங்கு வில் புலி கயல் பொறித்த”

என்று முவரையும் ஒருங்கு வைத்துப் போற்று கின்றார்.

இக்கீழையில் இமயத்தின் கொடுமூடி எவரது காலதியையும் தாங்கியதில்லை. இத்தகைய இக்கீழையற்ற இமயம், இந்தியாவின் இயற்கைச் செல்வமாகவும், பலத்த பாதுகாவலனாகவும், எவரையும் ஏற வொட்டா உயரமூள்ள மால்வரையாகவும் அமைந்துள்ளது. அது பற்றி இந்திய மக்களாகிய நாம் பெருமிதம் கொள்வோமாக !
